

NATT & DAG

OSLO • OKT/NOV • NR 5 • 1990

3 DAGER

MED MORTEN
HJEMME HOS A-HA PÅ LANDET

GARBAREK

JAZZGURU PÅ JAKT ETTER STEM MEN

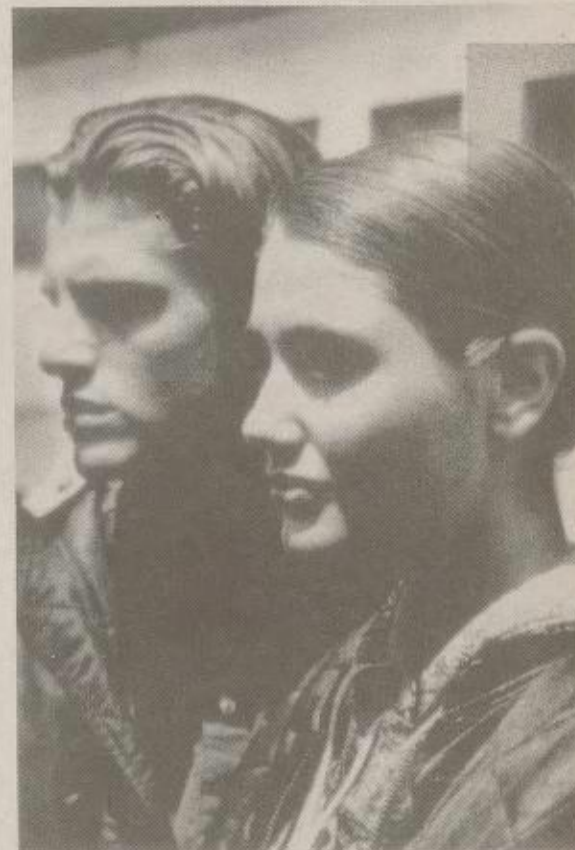
MUSEUMS-OSLO

DEN DEFINITIVE GUIDEN

MC CEY

RÆPPE-HÅP FRA ELLINGSRUD

GATEAVISA • LUCIFER • GJØKEREDET • YAN FRIIS • BACKSTREET GIRLS • OVERHØRT • ANMELDELSER

Streetfashion

Det er på gata mote skapes. Folk med ulik bakgrunn og nasjonalitet møtes. Og av ulikhetene, gatelivet og tempoet oppstår nye stiler; ville, farlige, spennende. Klær fra JC passer i dette miljøet. Vi har hentet klærne til kolleksjonen fra det som en gang ble brukt i havner, fabrikker og militærbaser rundt om i verden. Klær som er laget for arbeid og hard medfart.

Våre plagg tåler et hardt liv og blir dessuten enda bedre av å bli brukt. Klærne er laget av grove bomullskvaliteter med skinn og nylondetaljer. Mange jakker har hette, jeansen er vid og collegegenserene har trykk og hette.

Tøff vid jeans fra kr. 299,-

Farget jeansskjorte fra Davy's, kr. 199,-

Vårt mål er å ha klær som alltid skal passe deg. Derfor har vi laget flere kolleksjoner for ulike eventyr. Hos oss finner du verken fantasipriser eller dusinmote. Vår idé er klær i ulike stiler som du har råd til. Og du vil oppdage at vi har flere jeans enn de fleste andre.

Velkommen til oss. I tillegg til Oslo City finnes vi også i Strømmen Storsenter og ca. 100 andre steder i Norge og Sverige.

JC.
Jeans & Clothes

NÅ ER HAN
HER IGJEN-
PÅ FEIL STED
TIL RIKTIG TID.

BRUCE WILLIS DIE HARD 2

DIEHARDER

TWENTIETH CENTURY FOX PRESENTS A GORDON COMPANY/SILVER PICTURES PRODUCTION A Renny Harlin Film BRUCE WILLIS DIE HARD 2 BONNIE BEDELLA WILLIAM ATHONTON REGINALD VELJOHNSON FRANCO NERO WILLIAM SADBler JOHN AMOS
Music by MICHAEL KAMEN Costume MARYLYN VANCE-STRAKER Screenplay by STEVEN E. DE SOUZA and DOUG RICHARDSON
Based on the novel by WALTER WAGER Produced by LAWRENCE GORDON JOEL SILVER and CHARLES GORDON Directed by Renny Harlin
Color by Deluxe
© 1990 TWENTIETH CENTURY FOX
KOMMUNES
FILMCENTRAL

★ PÅ KINO FRA 8. NOVEMBER ★

LES I DETTE NUMMER OM

DEL I

Jazzguru Jan Garbarek
Side 16 del 2

a-ha

Hjemme hos Morten
Side 2, del 2

Det merkelige Oslo
Side 16, del 1

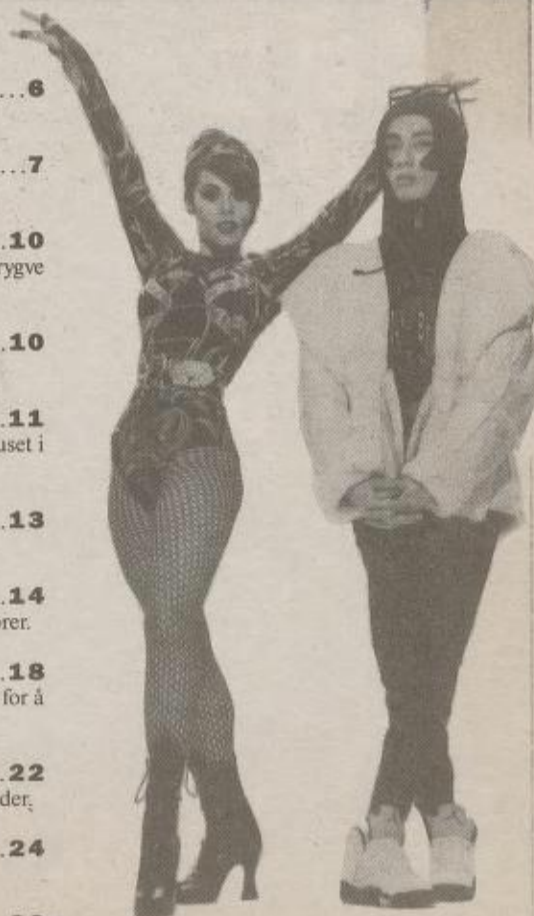

Blå øgler i kjelleren under Barock
Side 10, del 1

BREV	6
Ris, ros, forargelse og sutring.	
DANS	7
Natt & Dags Monica Herstad intervjuer Un-Magrit Nordseth om trioen Scirocco.	
OVERHØRT	10
Spiss, nådeløs og først med det siste. Nå om Thon-veteraner, varmesjokk på Beach Club, Trygve Hegnar, Bjørn Sundquist som en drikkende Brand og mye annet hensynsløs sladder.	
JOHNS BAR & THE BLUE IGUANA	10
I kjelleren under Barock. Og vesentlig billigere!	
TIDENS ÅND	11
Hva vi snakker mest om akkurat nå. Om revypremierer, regnskapsregisteret, fyrstehuset i Monac pluss litt lokal innenriks og annet aktuelt utenriks.	
EGIL HARALDSON STENSETH	13
Intervju med Gateavisas redaktør om kunsten å være et hår i suppa.	
MC CEY	14
Espen Sletner intervjuer det nye norske røppe-håpet om debut-singel og snille sponsorer.	
OSLO MUSEUM	18
Den definitive guiden til tidløst tidsfordriv. Gatelangs med Natt & Dags Stig Holmer for å besøke tohodede sauer, dinosaurer og hval hender	
OSLO'S BAR & RESTAURANT GUIDE	22
Sulten? Tørst? Lyst til å prøve noe nytt? Møte venner? Sjekk ut guiden til Oslo's utesteder.	
ØL-BAR-O-METER	24
Hva betaler du for pilsneren din egentlig?	
PLATEANMELDELSER	26
Kjetil Rolness om a-ha, Jan Omdahl om Waterboys og Ina Blom om DeeLite. Petrotoppen, hva selger mest fra bensinstasjonene?	
MEDIA MACABRE	30
Herman Willis høyst personlige og subjektive spalte.	

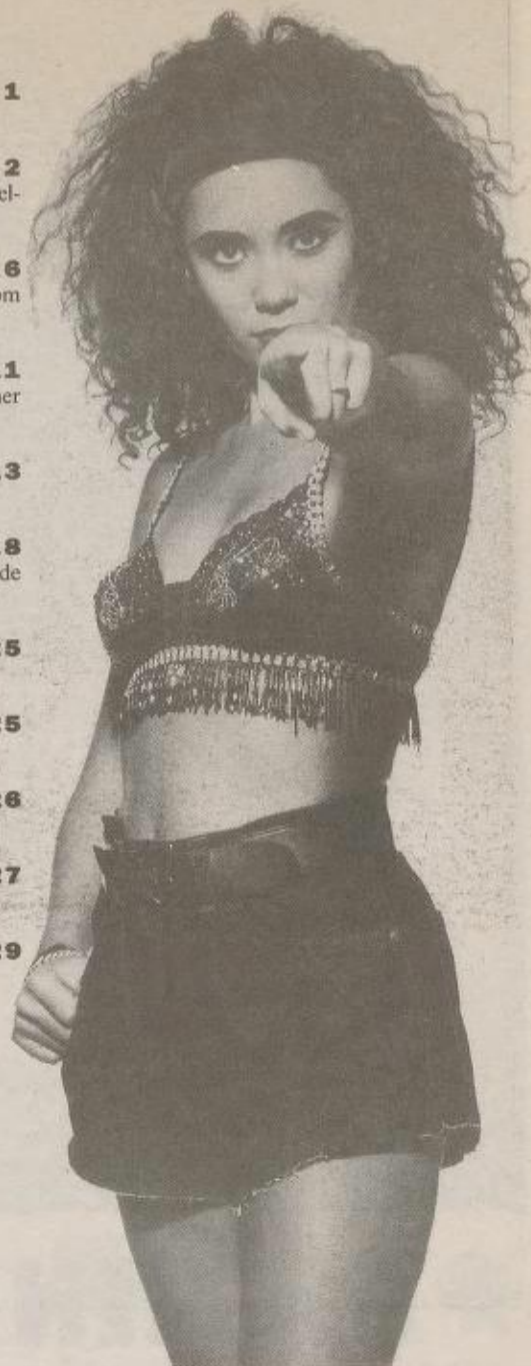
DEL II

RECEPTEN	1
I kjelleren bor Elgen.	
TRE DAGER I HEIMEN TIL MORTEN	2
Natt & Dags Jan Omdahl intervjuer a-ha's frontfigur Morten Harket i hjemmelige omgivelser på den engelske lanndsbygden.	
YAN FRIIS	6
Natt & Dags Andreas Wiese intervjuer Det Nye's supergutt om seg selv, sin oppvekst, om valium og om hvor trist det er med grammofonplater.	
ANNIKKEN KROKSTAD	11
Natt & Dags Charlo Halvorsen intervjuer ung norsk filmdebutant om hennes ambisjoner som frisør og om hvor stift det er å spille inn film.	
VALENTINOS	13
Sted i Torggata for øldrikkende førsteelskere.	
JAN GARBAREK	18
Natt & Dags Hans Olav Thyvold intervjuer jazz-guruen om hans jakt på stemmen, om de manglende ulikhetene mellom Sputnik og Rolling Stones og	
KONSERT-GUIDEN	25
Les deg frem til månedens konsert-opplevelser. Klipp ut og heng opp.	
HER FINNER DU NATT & DAG	25
Hvor, når, og hos hvem kan du plukke opp Natt & Dag?	
TEATER-GUIDEN	26
Let deg frem til høstens scene opplevelser.	
FILMANMELDELSER	27
Sindre Kartvedt om Goodfellas, Henry & June	
KINO-ANMELDELSE	29
Soria Moria 2, byens beste? Og hva med tyggegummittheten?	

2/3 av Dee Lite
Side 29, del 1

Røppe håpet fra Ellingsrud
Side 14, del 1

NATT&DAG

POSTBOKS 7144 KOMANSBYEN 0305 OSLO 3
BESØKSADRESSE: HEGDEHAUGSVEIEN 24, 0352 OSLO,
TEL 00947-2-692080

UNITED INTERNATIONAL PICTURES

*Han gjenoppdaget sitt barndoms paradisi,
og trodde han var alene . . .*

Lucifer sensommer gult og sort

BJØRN ANDRESEN · ANNIKEN KROGSTAD

JAN CLEMENTZ · ASTRID FOLSTAD

manus/regi/klipp:
ROAR SKOLMEN

foto:
SVEIN KRØVEL

lyd:
ROY FENSTAD

produsent:
ODD G. IVERSEN

Distribusjon:
UNITED INTERNATIONAL PICTURES

Produsent:
ADONIFILM

SE DEN PÅ KINO

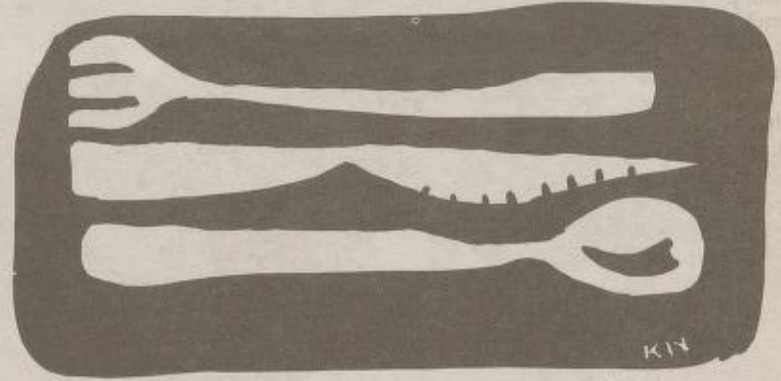

**GODT GJEMT VED SOLLI PLOSS
GOOD VIBRATIONS & GOOD MUSIC
HVER DAG 15.00 - 02.00
23-ÅRS GRENSE ALLE VELKOMMEN
ALLE RETTIGHETER**

SOLLIGT. 2 0254 OSLO 2 TLF. 02- 56 14 02

BREV

7144, Homansbyen 0307 Oslo 3

Hvilke redskap må man ha for at besøket skal bli bra?

Kære Espen Sletner

Mange takk for at du hater oss servitører, for at du gjør det beste for å drite oss ut, for at ikke vet hva du skriver om og takk for servitøretesten. Den sier mer om din syke manipulerende hjerne enn om restaurant-service. Det er virkelig bra gjort å gå ut på steder å bråke, skrike, ødelegge - ja oppføre seg direkte bøllete for så igjen å kunne skrive noe som omtrent er slik; "-og da så servitøren meget stygt på oss. Det var ikke bra - dette stedet må få dårligste karakter!" Hva oppnådde du og din forskrudde testpatrolje med deres under mål test? Jo, dere oppnådde å bevise engang for alle at journalister tror de kan alt, vet alt osv., men egentlig vet de ikke hva de skriver om. Sett dere bedre inn i saker før dere hogger løs på dem, fordømte tullinger!

Anonym Servitør

det er mye merkelig også. Alt er ikke like lett å forstå liksom.

Og når man får pressestøtte til å dele ut bladet gratis synes jeg det bør være et minstekrav at alle vi i Oslo forstår det som blir skrevet. Oslo kommunes økonomi er ikke så god at pengene kan kastes vekk uten grunn. Så skriv mere om vanlige ting og liit mindre om det "rare", så blir vi sikkert fornøyd alle sammen.

Frøydis Ralme (42)

Kjære Frøydis

Natt & Dag får for det første ikke pressestøtte. Vi er helt selvfinansiert og får våre inntekter i hovedsak fra annonsører. Og hva mener du med det rart stoff? Vi er veldig bra til å dekke hva som skjer i Oslo. Er det rart?

Red.

Kære Anonym Servitør

Mange takk for brev, det er mange i restaurantbransjen som deler ditt syn. Det er forøvrig en misforståelse at jeg, som selv lenge har arbeidet som servitør, skulle hate servitører. Nei, det er ikke tilfellet. Vi oppførte oss aldri bøllete eller uhøflige, men krevende, dumme (les: uvitende) og mer eller mindre bevandret i rutinert restaurantadferd. Den negative kritikken har i all hovedsak kommet fra bransjehold, man føler seg tydeligvis dolket i ryggen. Dog er man enige om at det å være servitør er så hardt så hardt, og Natt & Dag så urettferdig. Men Natt & Dag er her for å overvåke bl.a. restaurantbransjen, noen ganger vil utslaget bli som på service testen fordi alt restaurantbransjen gjør er ikke like bra, og ikke synes vi direkte synd på servitørene heller. Testen ble ikke gjort for å kåre en vinner eller en taper, men for å påpeke hvor dårlig stelt det egentlig er med servicen. Etter responsen å dømme klarte den også det. Testen ble altså gjort for gjesten, ikke for restaurantbransjen. (PS. Hadde alle servitører vært anonyme hadde det ikke blitt noen test)

Espen Sletner

HEJ

Det er egentlig ikke noe feil på deres plattemeldelser (om man ser bortifra anmeldere som tar 110% fei fra tid til annen, men det levner seg ut i det lange løp), men dette med deres nye karakterer, disse små fjesene, hva er det egentlig godt for? Disse meningsløse glisene kunne dere spart dere for. Takke meg til en skala, som dere først var inne på med stjernene. Kanskje ikke så originalt, men dog. Man trenger jo ikke være så "overraskende" hele tiden. Natt & Dags lesere er vel ikke så korka at de trenger små pedagogiske tegninger for å forstå anmeldelsene?

Hans W.

Hva mener du med 110% feil? Hans W. det har spredt seg en ubehaglig stemning på redaksjonen etter ditt brev. Anmelderne er svært så mistenksomme overfor hverandre, du må helt enkelt fortelle hvilke som tar så grundig feil til tider. Hva våre figurer angår er disse mere tenkt som en grafisk løsning enn som et alvorlig forsøk på å ha en fullstendig rettferdig karakter i form av disse. Les anmeldelsene og dra dine egne konklusjoner.

Red

**nattens
navle**

**KAARE
HANSEN**
Oslo's
nattklubb

Fre - lørd 24.00 - 04.00
Rosenkrantzgt. 11 B, Oslo • Alle rettigheter • 22 år

ANSVARLIG UTGIVER

Rune Roalsvig

SJEFREDAKTØR

Ajje Ljungberg

REDAKSJON

Espen Sletner (ES)
Hans-Olavs Thyvold (HOT)
Andreas Wiese (AW)

ART DIRECTOR

Karina Nordstedt

LAYOUT

Therese Sennerholt
Gunilla Klingberg

FORSIDEFOTO

Knut Bry

MEDVIRKENDE SKRIBENTER

Ina Blom

Charlo Halvorsen (CH)

Stig Holmer (SH)

Monica Herstad (MH)

Camilla Juell Eide (CJE)

Sindre Kartvedt

Nina Nordbø (NN)

Jan Omdahl

Kjetil Rolness

Herman Willis

ILLUSTRASJONER

Truet Art

FOTOGRAFER

Knut Bry

H & M Giachino

Paul Paiewonsky

Christine Schönberg

Dag E. Thorenfeldt

Nils Vik

Erik Poppe

REDAKSJONS SEKRETÆR

Ane Tingstad

ANNONSER

Ulv Didrik Bredal

Rune Roalsvig

Ane Tingstad

ØKONOMI

Tom Arild Lund

CONTROLLER

Hans Stenquist

Sats TextData/Designprosjekt Repro Linjepunkt, Lys & Skygge, Truet Art Trykkere Framtiden, Malmø Utgiver City Magasin A/S Distribusjon 120 møtesteder (shoppingstøttere, restauranter, forretninger, kafeer, barer, kinoer, etc.) over hele Oslo. Og stor-Oslo. Opplag 45.000 eksemplarer Neste nummer Kommer den 1. desember Adresse Natt & Dag, Postboks 7144 Homansbyen, 0307 OSLO 3 Besøksadresse Hegdehaugsveien 24, 4. etasje Det er ikke helt av veien mulig å skrive inn et aldri så lite innlegg. Det kan hende at det kan publiseres Telefon 69 20 80 Telefax 69 40 63 Ring om du vil abonnere. Et helårsabonnement koster kun 120 kroner Natt & Dag gis ut i samarbeide med Nøjesguiden i Sverige.

DANS

Same Shit - New Rapping" er prøvetittelen på Un-Magrit Nordseths snart premiereklare koreografi. At tittelen endres til noe mer kritikervennlig etterhvert som premieredato nærmer seg er ikke utenkelig smiler hun, men at det gjengse publikum vil forstå hennes likefremme selvрони, det stoler hun på.

Un-Magrit Nordseth utgjør 1/3 av trioen Scirocco som hun startet sammen med Ina C. Johannessen i -87. Siste tilskudd i kompaniskapet er Arne Johan Heggdahl.

De koreograferer og danser alle selv. "Men(n)", "Hunn", "I høstløv løper grønne damer" og "Spor" er eksempler på deres tidligere produksjoner.

27 oktober er det imidlertid Un-Magrit Nordseth som står premiereklar mens Ina C. Johannessen bidrar etter pause med sin etterspurte "Hva menes med for alltid" et bestillingsverk som ble vist på Operaen tidligere i år i anledning Statens Balletthøgskoles 10-årsjubileum.

Un-Magrit Nordseth jobber bevisst med å formidle det impulsivt presise uttrykk for menneskelige reaksjoner i ulike situasjoner.

Hun benytter seg således ikke bare av det danseriske vokabular, i denne forestillingen har hun med skuespiller Øyvind Berven i tillegg til de tre danserne Arne Johan Heggdahl, Cecilie Lindemann Steen og Odd Johan Fritzøe.

En fellesnevner for koreografene i Scirocco er at deres uttrykkskvalitet befinner seg i kryssningen mellom ballett og teater.

Dette er imidlertid ikke snakk om noen form for handlingsballett, det er nemlig sjelden vare i Sciroccos repertoar. Det skal dreie seg om menneskers forhold til å uttrykke følelser. Gråt, latter, motsetninger, rollemønstre. . . Alt blir tatt på fersken, satt på prøve og servert publikum, vel og merke etter en lang prosess hvor danserne jobber sammen med koreografen bl.a. i improvisasjon over tema.

Un-Magrit Nordseths direkte måte å konfrontere publikum med sterke følelser, blir ikke uten grunn ofte relatert til Stanislavskijs skuespillerteknikk.

Nordseth avskyr det hun kaller for "følelser" - som det å spekulere i folks reaksjoner på lidelse.

Og hvorfor prøve å intellektualisere følelser til en hver tid? Selv prøver hun å unngå tyngre symbolikk.

I sin nye oppsetning har hun først og fremst latt seg inspirere av musikk.

I sommer under Europeisk Dansefestival i København lot hun seg forføre av Cole Porters samlealbum med Marilyn Monroe.

"My Heart Belongs to Daddy" smeltet ut av høyttalerne og med ett var skissen til en ny Scirocco-forestilling i enning.

Rolf Wallin har komponert et musikkstykk spesielt for denne forestillingen som sekvensvis skal avløse sexbombens hete toner ispedd tekster fra avsnittet om "Far" i Cecilie Løveids bok "Sug".

Intensjonen er å ta musikken helt på alvor og Marilyn Monroe

likeså - så langt det lar seg gjøre.

"-Marilyn Monroe hadde jo et unikt potensiale av sex-appeal og drev et aldeles rått salg av seg selv. Vi i Scirocco jobber med et uskyldig, nesten naivt uttrykk som med Marilyn Monroe som kontrast gir et svært spennende og morsomt resultat."

Tidligere har Nordseth vært opptatt av å tøyse grenser for tid. Musikkvalget denne gang har inspirert henne til å bevege seg mye - i høyt tempo.

Færre bilder og mer bevegelse, røper hun.

Nesten litt jazz-aktig, men fremdeles med en touch av "tilfeldighet" over bevegelsesmønsteret som er så typisk for Scirocco, preger danserne der de beveger seg over gulvet til ære for Natt & Dag.

Det ene øyeblikket krevende sterkt for like etter å vekke latteren i oss. Skifte av energier; Scirocco i et Nøtteskall. Levende, nært, samtidig nøkternt - som om det er du som sitter i salen for utøvernes skyld og ikke omvendt.

Forestillingen går hver kveld i 8 dager f.o.m. lørdag 27.oktber. Bill.best. tlf.nr: 98 08 82

Kinastinkende luksus

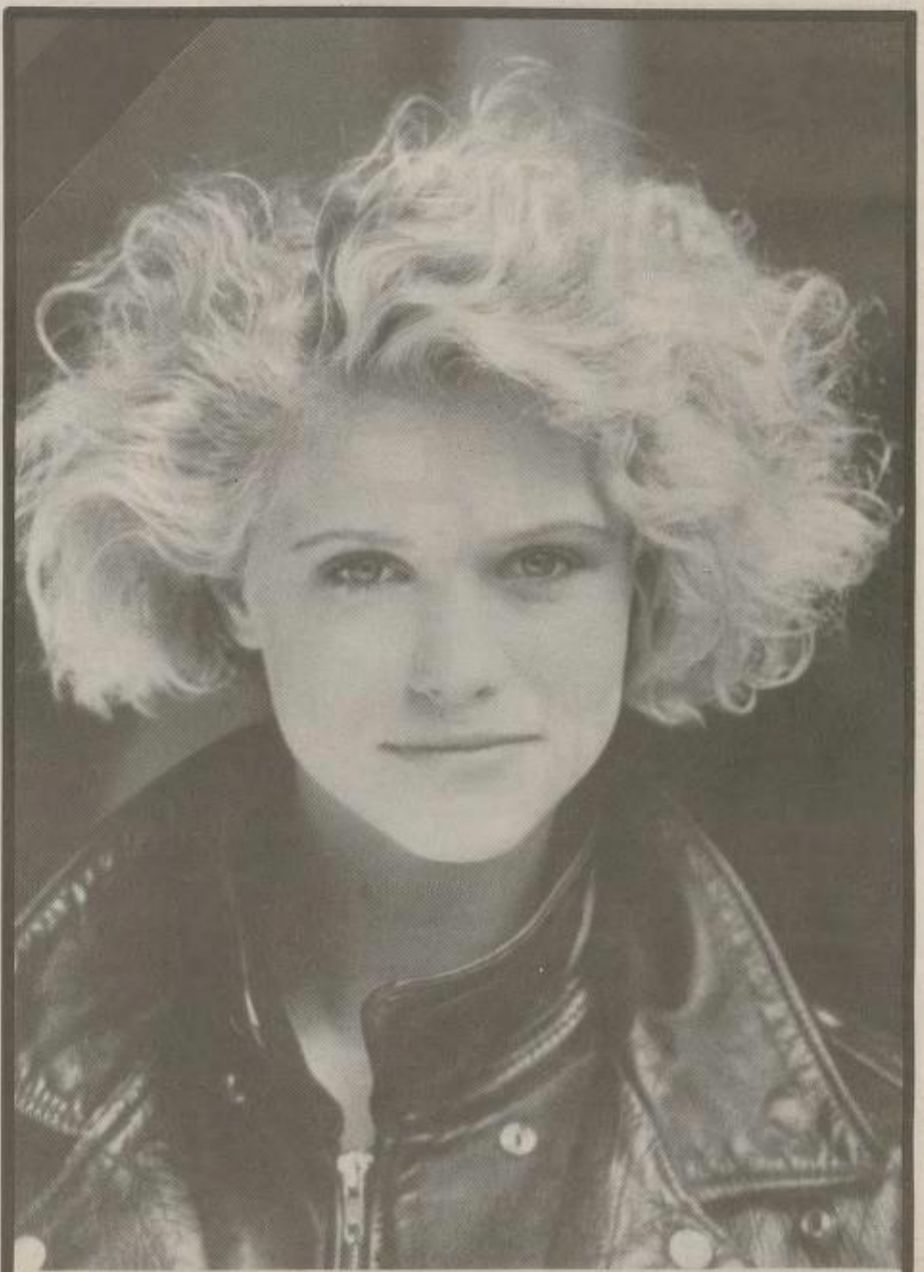
MAT PALEET, DET NYE KJØPESENTER- et som er åpnet på Karl Johan, og fyller bygningsmassen fra Tanum og nedover til Søstrene Larsen, er et luksuriøst tilskudd til Oslos butikkverden. Joda, på en måte er dette bare akkurat som det skal være. Slike prangende eksklusive "basarer" finner man på paradegaten i de fleste vestlige hovedsteder. Der kan man gå og føle seg rik og bli lurt til å handle et eller annet som er mye dyrere enn det samme et par kvartaler unna. Men for all del, for den som har moro av det, er antakelig følelsen av å kaste et skjerf til 600 kroner over skulderen, viktigere enn skjerfet.

For andre kan det kanskje være moro bare å gå seg en liten tur der inne, og titte på resultatet av arkitektens postmoderne feberfantasier. Bare marmorkladasene og søylene som skal til for at de høyvelbårne handlende skal kunne komme seg standsmessig inn gjennom heisdørene, er relativt fornøyelige å reflektere over. Til å le seg ihjel av faktisk. Særlig ettersom heisen ikke virker.

Stedets lukt er imidlertid ikke morsom. Det lukter kina-fast-food overalt. Kina-gatekjøkkene til "Mr. Hong", som inngår i den 6-restauranternes kjellerserveringen, "lukter ihjel" de andre bevertningene på stedet.

Rundt et felles tun med stoler og bord, ligger "Don Coppola" (italiensk mat), "Cactus" (mexikansk), "Storeyville" (fransk/kreolsk), "Shawarma" (kebab-bar) og "Den Grimme Ælling" (dansk). Uansett hva man bestiller fra disse stedene, er det kina-mat-lukten som fyller nesa når man setter seg ned for å spise... SH

Oslo Restauranter viser seg med take-away show i nye Paleet, men kina-lukten er påtagende. PAUL PALEWONSKI

P R Ø V O S S !

GRAND MARTINS

Midt på Karl Johan
(inngang ved Grand Hotel)

Ring og bestill time
eller drop-in

Grand Martins

F R I S Ø R E R

KMS NORGE A/S
PROFESSIONAL HAIRCARE

GRAND HOTEL, 0159 OSLO 1, 02-42 11 20
KIRKEVEIEN 50, 0368 OSLO 3, 02-60 76 77

MEGALOOSE

249,-

DUN

798,-

JAKKE

PARKAS

598,-

ROCKY

WATCH

RY

OUT

H&M

OVER HØRT

...Gisken Armand er nå rykket opp til I. divisjon i norsk teaterverden. Ferden har gått fra "Reisen til julestjernen" til Nora i "Et dukkehjem", hvor Gisken nå får lov til å være voksen, følsom og frustrert...

...Akersgatas raskeste tur-retur innehar den unge, nesten evigunge Fredrik Skavlan. Fra Dagbladet til Aftenposten og tilbake til Søndags-Dagbladet på under en måned

...det sies at Trygve Hegnar, riks-synser, Akjendis, finans-guru og nå også TV-aktuell hver søndag som programleder på TV3, har nå løst sitt habilitetsspørsmål, ved å være prinsipielt inhabil...

...følgende dementi ønskes å gis fra Redaksjonen i Natt & Dag. Det er ikke sant at alle i redaksjonen tror at Elvis lever, er kommentaren til at vår egen Espen Sletner planlegger stort intervju med Elvis. (I denne forbindelse vil vi kort minne om Frank Zapas minneord ved Elvis død; "Good career move". Reds. anm.)...

...når det gjelder hva ting betyr i i annonsepaltene er følgende mal gjeldende for teatrene akkurat nå: "Billetter igjen" betyr "ikke solgt noen enda", "Få billetter igjen" betyr "færre enn på Bislett", mens "Utsolgt" betyr "Halvfullt"...

...det sies at en tom drosje kjørte foran Chataou Neuf hver kveld, og ut stiger hovedrolleinnehaverne i West Side Story

...fredag den 2. november spiller heilnorske ompakara og Syndicate, samt svenske heisa band som Bad Liver og Persons Pack under vignetten "A Good Night For Singing." Det er spådd såpass stemning at NRK har meldt på et kamera-team fra "Rock 90."

...det mest avtynnende jeg kan være vitne til er en mann som kjøper Se & Hør. Utsagnet stammer fra Nancy Reiberg, markedssjef i UIP...

This town ain't big enough....

PAUL PAJEWSKI

PANG HVER TIRSDAG I lang tid har TV3 sendt gode gamle cowboyfilmer slik de skal være. Forøvrig en drivende god tradisjon de har tenkt å fortsette med. Her følger en liten guide til noen av høstens høydepunkter.

Tirsdag 23.10: The Professionals (1966). En action-western av det gode slaget. Her skulle de fleste elementer være med; desperadoer, vakre kidnappede kvinner, Texas-ranchere, revolvermenn og masse skyting og dynamitt. Virkelig eksplosiv. I hovedrollene finner vi bla.a Burt Lancaster, Jack Palance, Claudia Cardinale og Lee Marvin.

ten glemte ikke. I rollene finner vi bla.a Lee Van Cleef, John Phillip Law og Anthony Dawson.

Tirsdag 13.11: A Man Called Sledge (1971).

Sledge er en dreven revolvermann av det farlige, og ikke så rent lite uhederlige, slaget. Hans eneste venn her i livet er seksløperen hans. Planen er å stjele gull, mengder av gull. Men det ender ikke slik som Sledge og hans lovløse gjeng skulle ønske... I rollene: James Garner og Claude Akins.

Tirsdag 20.11: Man In The Saddle (1951). En virkelig klassiker! En smellvakker

The Professionals tirsdag 23. oktober.

Tirsdag 29.10: Forty Guns To Apache Pass (1967). Blåjakker mot Apacher og slemme blåjakker. Noen kavaleri-offiser stjeler, på en ytterst grusom måte, 40-geværer som de har tenkt å selge til en fryktelig Apache-høvding. Men en lojal og rettskaffen blåjakke tar alene opp kampen mot de svikefulle og griske soldatene. I rollene: Audie Murphy, Kenneth Tobey og Laraine Stephens.

Tirsdag 6.11: Death Rides A Horse (1969). Hevn - er historien her. Hele familien til Bill er massakrert av en grusom gjeng. Sammen med et tidligere medlemm av gjengen setter Bill av gårde etter 15 år får å innkassere sin hevn. Den gut-

teij gifter seg med en rik rancheier (økonomisk trygghet), men er i virkeligheten forelsket i en mindre rik rancheier (men langt mer sympatisk og kjekk). Det hele ender med duell og den snille gutten vinner den pene piken. (Slik gikk altså an på den tiden, tro det!) I rollene: Randolph Scott, Ellen Drew, Joan Leslie og Alexander Scott.

Tirsdag 27.11: Lawman (1971). Slem og vill cowboygjeng mot den snille og rettskaffen sheriffen (Burt Lancaster). I rollene finner vi bla. Burt Lancaster, Robert Duvall, Lee J. Cobb og Shere North.

Så nå kan du ri over prærrien hver tirsdag... ES

John Hult og hans blå øgler i kjelleren under Barock

Hult er kult?

PUB HVEM ER JOHN HULT? IKKE VET vi, eller noen andre, men museet til minne om hans liv er rigget opp i kjelleren til Barock - det tidligere Amadeus, og Universitetsgatekvartalet 17. (søttende) skjenkested.

Istedetfor lett brunslitte Amadeus har kjelleren fått ny pub med plass til ca. 50 gjester (Kalt "The Blue Iguana" - på folke-munne allerede omdøpt til "den blå øgla") og restaurant til 30.

Til vanlig åpent på vanlig vis, men et utmerket sted for lukkede selskaper, hvis noen skulle ha 15-20 venner og sterk lyst på lukket avdeling. For trivelig gaiskap synes å være mottoet til staben.

Bak John Hult og den blå igla står en trio fra Thon-stallen, Nisse Nordberg, Stefan Kasselbacher og Terje Helland. Alle med fartstid fra Barock i etasjen over.

-Etter et kort mellomspill på Nichol & Son gikk vi ned til Thon med dette konseptet og

fikk gjennomslag for det, forteller Nisse. Sammen har de tre selv designet og pusset opp stedet - en to måneders jobb.

Blant kjellerens mest positive sider er ølprisen som helt uten å være blant byens billigste legger seg godt under Barocks champagne-nivå. Fire desilliter brunt for 31 kroner. Restaurantprisene er også rimelige - rundt hundrelappen for hovedrettene.

-Vi bruker Barocks kjøkken, men vi har egen kokk, forteller Nisse. Maten er "etnisk svensk" - som Biff Africano, som på tross av navnet og avstamning smaker umiskjennelig indisk med karrisaus, banan, mandarin, peanøtter, syltet løk, mango chutney og jasmiris. De andre rettene er også rimelig spicy. John Hult & Blue Iguana kan bli et hyggelig alternativ til storebrødrene i etasjen over, og er hensynsfulle nok til å stenge klokken to slik at gjestene rekker å bruke litt spenn på storebror Barock etterpå - frem mot fire. AW

Litt nytt på Tiffani

PANG VELETABLERTE TIFFANI PÅ Frogner fortsetter stort sett som før tross dramatisk skytedrama og eierskifte. Den noe voldsomme episoden tidligere i sommer satte i gang et rykte om at Tiffani var tilholdsstedet for vestkantens silkeramp, men det er nok en aldri så liten overdrivelse. Den lille kaféen har lenge vært og vil nok fortsette som en av byens koseligste sådanne.

Nils Christian Dahl og Gabriel Morello som nå driver stedet, gjør det i samme ånd som har svevd i lokalene i åtte år. Nye ting å

merke seg er middager (60-100 kroner) på menyen, nyoppussede kjellerlokaler og kommende gallerivirksomhet. Morello vil også gjerne få igang et backgammon-miljø og driver til stadighet og lærer nybegynnere gamle triks.

De nyoppussede kjellerlokalene er holdt i samme lyse og hyggelige stil som resten av stedet, med spesialdesignede stoler, bar og peis i tillegg. Underetasjen egner seg nok godt til lukkede arrangementer. NN

"Meta-morfose" på Teaterverkstedet

TEATER KRITIKERSUCSESSEN "METAMORFOSE" får nypremiere på Teaterverkstedet på Torshov den 8. november. Stykket, som har som mål å få publikum til å oppleve mer av det som skjer istede for kun å betrakte det hele på avstand, var også en veritabel suksess blant publikum.

-Hele vårt samfunn er rettet inn mot det å forstå ting logisk og klassifisere ting, og ikke mot det å oppleve hvordan ting kjennes, sier stykkets instruktør Kenneth Dean. Om stykket forteller han videre at det er en form for "totalteater" der ikke bare skuespillerene men også publikum er medvirkende i handlingen.

Men vær ikke redd. Det er ingen enkeltpersoner som dras inn i handlingen men publikum som helhet som deltar. Og dette skjer på en fantasifull og humoristisk måte. Men eksakt hva som skjer får du gå og se selv. CJE

En flue opptre også i Teaterverkstedets forestilling. Her Ådne Sekkelsen.

SOS Rasisme 5 år i Norge

FEST DEN 11 OKTOBER ER DET 5 ÅR siden SOS Rasisme ble startet i Norge. Jubileumet markeres torsdag 25. oktober på Slurpen i Lakkegata med et større arrangement. Konferansier for kvelden er Totto Oswoold og Bjørn "Stuttum" Sand. Av musikalske attraksjoner annonserer man med danske "Savage Rose" og ikke noe mindre enn et rasta-band fra Tsjekkoslovakia. Biletter fåes kjøpt ved inngangen eller pr. telefon på Anti Rasistisk Senter (17 17 50).

ES

TRUET ART

Fiskevær på Aker

lig 100% gjennomført i skikkelig norlandsk stil, mye treverk, hampetau, modeller av gamle fiskeskøyter, fiskenett osv. osv. Selve bardisken er laget av en gammel robåt fra selve Lofoten. Stedet eies av Bodøværingen Terje Jensen og drives av sønnen Børre Jensen. Av mat serveres det real nordlandsk husmannskost (Rorbua er et østet i første

rekke). Sesongbetont. Av øl serveres det selvfølgelig Mack, men også litt "sarpe" mjød - nemlig Borg. Moderat prisleie, god service og bra stemning, levende musikk hver dag, og slett ikke bare Unit Five for nordlendinger, hevder Jensen.

ES

PUB KANSJIE DET MEST SÆRPREGDE stedet på Aker Brygge er det nyåpnede Rorbua. Stedet ligger litt bortgjemt lengst ytterst på hovedpromenaden, vanskelig å få øye på gjemt bak Big Horn. Om fasaden ikke tiltrekker seg oppmerksomhet, så tar interiøret igjen det tapte. Dette er nem-

Konkurransen

VINN BLI MED I NATT & Dags "Fuck Fashion"-konkurransen. Hele 50 vinnere premieres med bestefarsskjorte fra Levi's som vist på bildet.

Send inn riktig svar og merk konvolutten "Jeg Fryser Og Har Lyst Til Å Varme Meg Men En NyTrøje".

1. Hvem spiller låten på reklamefilmen til Levi's "Great Deal"?
(Den med motorsykkelen på børsen)

2. Hvem spiller den kvinnelige hovedrollen i den nye norske filmen "Lucifer"?

3. Hvilken jazzplate var den første Jan Garbarek gikk til anskaffelse av?

4. Hva heter A-Ha's nye LP?

5. Hvorfor leser du Natt & Dag?

Riktige svar sendes til Natt & Dag: Postboks 7144 0307 Homansbyen

Full Backstreet turné

PIKER BACKSTREET GIRLS GJØR SEG klare for nok en rundreise i vårt fagre fedreland, etter at siste LP Coming Down Hard ble sluppet i oktober. -Det er ålreit det, sier de selv, mye bra steder å spille på - selv om avstandene er lange. Det blir Norge og noe ellers i Skandinavia i denne omgang, men gutta er "hypp på å komme ut i Europa og USA og turnere". -Norge er jo vuggen vår, det er her vi kommer fra og her vi tjener penger. Men vi er jo klare for å bli stjerner da vet du, ytres det. -Veit vel faen om det skjer, og egentlig driter vi i det. Vi gidder iallefall ikke selge røvva vår for

det, nytter ikke å miste all credibility. Men det er klart det hadde vært OK å slippe å komme seg gjennom trange tider med å pante flasker. Hvis vi ikke hadde tenkt på å slå gjennom ville vi vel gjort som Raga og sunget på norsk, sier vokalist Bjørn Müller.

Backstreet fikk god nok respons i Statene da de var der sist, til å ha lyst å turnere der igjen.

-Det er et glatt marked, ingen er jo interessert i musikk der borte - der er kalkulatoren framme hele tida. Men, managementet vårt der borte jobber med saken. Vi får se, vi får se...

NN

TIDENS ÅND

Det vi snakker mest om akkurat nå

DENNE MÅNED Forra månaden

1

Ny

REGNSKAPSREGISTERET I BRØNNØYSUND

Distriktpolitisk sosialismøkk, sier en representant for Oslo og omegn småborgerforening OOSB i det han understreker at denne uttalelsen ikke har noe å gjøre med at han sitter som medlem i Høyres sentralstyre og er innehaver av tre uregistrerte aksjeselskaper.

2

2

SADDAM HUSSEIN

Til livsfarlig ekspansiv imperialist (som så stanses hurtig) å være. Vinner Saddam månedens makelighetspris. Krigen kommer jo ikke. Eller hadde ikke mannen rabies likevel?

3

Ny

SE & HØR

Er Se & Hørs suksess bygget på kjendisers tragedier? Eller er kjendisers suksess bygget på tragedien Se & Hør? Og sist men ikke minst er Knut Haaviks nye hus bygget på stormannsgalskap? Eller er det bare slik det må bli for en mann som kaller en spade for en gravemaskin?

4

Ny

HØSTENS REVYER

Hvor mange går egentlig på revy hvis vi trekker i fra Lollo, Einar, Dag, Wenche, Jon og kona til han i DizzieTunes og Harald Tusberg (selvfølgelig med sin kone Ulla) og Totto og Benny samt Trygve og Harald?

5

Ny

HENRIK IBSEN

Årets medievinner i hovedstadens glitrende show-biz verden kritiseres heftig av arge og misunnelige konkurrenter. "Publikumsfriert" fryser kulturhøvdinger og andre åndsniiser fra Chateau Neuf til Chat Noir (hvor i svarte har vi egentlig dette frankofile fra forresten?)

6

Ny

A-HA

Nå er vi mere live og i takt med oss selv, sier nasjonens representanter for de tusen småpikeværelser. Et stort skritt fremover sier en talsmann (Aftensposten) for gruppen i en kommentar til at gruppen har valgt å gi ut en klissen Everly-Brothers låt i stedet for en klissen Pål Waaktaar låt.

7

Ny

KORRUPSJON I OSLO

Det savnes både kvitteringer og uttalelser fra Tove Heggen Larsen i forbindelse med gigant bobiebadet hun fikk innstallert av en blikkenslager hun har svært vondt for å huske navnet på. Albert nekter å gå, og burde man ikke satt hele Økokrim gruppa til å granske Bystyrets Fornøydhets in persona, Hanne Harlem?

8

Ny

HARALD TUSBERG

Meget onde tunger på Marienlyst skal ha det til at den grusomme skjeggpnyden Harald har anlagt representerer hans forsøk på å ramme inn det som har betydd mest for hans karriere. Kjeften.

9

Ny

REELLE SKATTELETTELSE

-Sorry folkens det ble ikke noe av i år heller.

10

Ny

TV-BOOM

Døgnet har 24 timer. Det er eksakt 1440 minutter. I løpet av dette døgn et skal vi med tiden via 698 kanaler rekke å se 3456 såpepraer, 110856 overfladiske TV-konkurranser a la Casino, 1,8 millioner timer nyheter og 35 millioner langfilmer. Tidens ånd vurderer å investere aksjer i A/S Kaffeintabletter.

Høstens triste revyer

Stormannsgal?

BOBLERE:

Jul, Julebord og svineri. Halv skatt i desember.

Kåringen av alt som kåres kan fordi kåringer skal trykkes og publiseres og snakkes om og menes og menes om hver gang et decenium.

SOM NATT OG DAG...

Ingenting er som før. Muren brast. Grenser sprenges. Vi har hørt om blåøyde negre. Og om mennesker som tar andre øyne på om natten...

Ingenting kan påvirke ditt utseende så dyptgripende og likevel så diskret som fargede

kontaktlinser. Krogh Optikk er byens ledende innen kontaktlinser. Det er vi som har DuraSoft 3 Colors – de fargede kontaktlinsene som kan gjøre brune øyne blå.

Krogh Optikk

MAJORSTUENS KONTAKTLINSE-INSTITUTT
Kirkeveien 64. Tlf. 60 76 19

KROGH OPTIKK STUDIO OPTICA
Karl Johansgt. 13. Tlf. 33 22 69

OSLO KONTAKTLINSE-INSTITUTT
Karl Johansgt. 2. Tlf. 42 34 60.

KROGH OPTIKK SKI OPTISKE
Åsenvn. 1, SKI. Tlf. (09) 87 05 24

KROGH OPTIKK STUDIO OPTICA
Torvet 5, Lillestrøm. Tlf. (06) 81 55 33.

PRØV GRATIS I 1 MÅNED! MOT ET DEPOSITUM FÅR DU PRØVE VANLIGE, KLARE, MYKE KONTAKTLINSER I EN MÅNED.

EGIL HARALDSON STENSETH

Gateavisa ønsker å være et hår i suppen.

GATEAVISA BESTÅR. ETTER ÅR MED TURBULENS, kommer nå bladet ut jevnlig og i samme format fra gang til gang, i seg selv foranledning god nok for et intervju. Men ingen er som kjent redaktør i Gateavisa. Det er en gammel nyhet, bare spør postverket som organiserer Gateavisas nett av "uniformskledde statsjenesmenn som leverer bladet hjem på døren" og som krever at et blad skal ha en ansvarlig redaktør. I Hjelmsgate 3 har de kollektivistiske prinsipper overlevd bedre enn de fleste andre steder.

Men Egil Haraldson Stenseth får duge som representant for Gateavisas redaksjon. Han skriver og redigerer og filosoferer, dessuten ser han ut som selve materialiseringen av alle borgerlige fordømmer mot frikere. (Du som fargelegger selv: Alt hår skal være rødt.)

STENSETH: Gateavisa lever, mange takk, vi er akkurat i ferd med å legge siste hånd på et nummer som kan by på en virkelig appetittvekkende meny.

NATT & DAG: Vi nevner i fleng:

STENSETH: Vel, vår statsminister er godt representert.

NATT & DAG: Er det ikke litt for enkelt å ta Syse nå?

STENSETH: Ta? Vi tenker da ikke å "ta" ham! Syse utropes tvert i mot til en "vår mann" av dimensjoner. Med sin slentrende eleganse viser statsministeren vei for enhver som føler seg bundet av lovens stramme rammer. Dessuten: Eksklusivt intervju med en magiker, Disorder-reportasje, virkelig trøkk og...

NATT & DAG: Hva står egentlig Gateavisa anno 1990 for?

STENSETH: Gateavisa har alltid oppfylt samme funksjon. Vi er og ønsker å forbli et hår i suppa.

NATT & DAG: Også denna hasjen da.

STENSETH: Også fri hasj, bevares, man glemmer jo nesten det nå for tiden. Det er ikke noen stor kampsak, men viktig likevel.

Dette er ikke noe som angår vår leserkrets spesielt, det er flere enn våre 8000 abonnenter som nyter hasj her i landet.

NATT & DAG: Hvem oppfatter dere selv som konkurrenter?

STENSETH: Vi har ingen konkurrenter i dag. Folk og Røvere modellerte seg til en viss grad etter Gateavisa i begynnelsen, men i dag er den blekka et vanlig ukeblad for venstresida.

NATT & DAG: Hvilken rolle ser du for Gateavisa i fremtiden?

STENSETH: Vi skal som sagt være et hår i suppa, men jeg tror ærlig talt at GA etter en periode i en litt vakuumlignende tilstand nå vil få en betydeligere rolle. Vi har en stor fortid som noen ganger kan bli litt for tung å bære, men jeg ser helt klart behovet for et fordomsfritt organ for mennesker som er opptatt av frihet.

NATT & DAG: Aha! Dere baserer altså opplysningsøkningen på at det vil komme in-

nskrenkninger i den personlige frihet?

STENSETH: Hehe, nei det er vel litt drøyt. Men det er i ferd med å bli skarpere skiller i det norske samfunnet og denne gang går ikke skillelinjene mellom folk med marginalt forskjellige politiske oppfatninger, men mellom dem som har og dem som faller utenfor.

Egil Haraldson Stenseth iler tilbake til sin redaktørgjerning. Det ruller og går nå, kanskje er det en følge av at Stenseth og andre redaksjonsmedlemmer fikk studere under Hroar Hansen for noen år siden. I Morgenbladet var det forresten noen som ville ha svar på hvorfor Stenseth, selv aktiv Åsatro-dyrker, av sine venner ble omtalt som "Gud". -Vel, svarte stemmen med saklig tonefall, - det begynte vel egentlig med at jeg skapte himmelen og jorden...

MCCCEY

"Yo now you know, so don't mix me with the other's"

SORT PÅ HVITT FOR FØRSTE GANG

TEXT: ESPEN SLETNER FOTO: H&M GIACHINO

Hva er det egentlig som er så kult med denna ræppen? Er den ikke bare en døgnflue? Og hvilken relevans har egentlig en Bronx neger som slår seg på brystet og breikjesta hevder at "-tissen min er største!", for oss bleke nordboere? Vil slikt funke i Norge? Ja, det får Tessa vise.

THERESE "TESSA" HAFSTAD ER 19 ÅR OG kommer fra Ellingsrud. Under artistnavnet McCey er hun norsk plateindustriens første seriøse satsing på hip-hop. Det er plateselskapet Polygram som står bak, og McCey's debut singel er allerede ute på Urban Records med tittelåten "3,5,25" og B-siden "Hold It". Som en ekte "country sangerinne" takker McCey bla.a. sin mor for all mulig god støtte(!). Moren heter forøvrig Wenche og er tysker fra Bergen. McCey har syv søsken, fire i Norge, tre i Holland. Den hollandske delen av familien har hun aldri møtt, inklusive sin indonesiske far.

MCCEY: Blir det noe penger nå så drar jeg over. Vi har alltid hatt kontakt pr. brev og sånt, så jeg er veldig spent på å møte dem. McCey - kunne hun bli noe annet enn en rapper. Hun var en av de første jentene i landet som ble god i karate, og hun var den første jenta som var med i Skateboard NM. Og nå er hun også først som rapper, og fortsatt jente.

NATT & DAG: Hva var den første rap-låta du hørte, og hva var det du følte?

MCCEY: Du kan vel knapt kalle det rap, men mitt første møte var Rock Steady Crew og jeg så videoen. Det var vilt, det var da jeg begynte med breakdance.

NATT & DAG: Så vilt at du begynte med breakdance. Men Rock Steady Crew kan vel ikke være inspirasjonskilden til en rapper som betegner seg som hardcore?

MCCEY: Nei, men så var det jo ikke skikkelig rap på den tiden heller da. I dag kan du si mine inspirasjonskilder mere er grupper som Public Enemy, McLight og Highjacc blant flere...

NATT & DAG: Hvordan var veien fra breakdance til det å synge rap?

MCCEY: Jeg begynte å rappe først etter at jeg møtte Jayski. Vi begynte i samme klasse på Manglerud Videregående. Ettersom jeg ikke var som de andre jentene i klassen, jeg mener det var jo den syklubben, så fant vi hverandre ganske fort., også fordi jeg drev med breakdance. Jayski holdt på med L.A.W som var den opprinnelige gruppa. Han og Cut Dominator hadde holdt på en stund. Etterhvert fikk jeg være med i Posse'n (se leksikon), og jeg holdt på med grafitti en stund. En dag hadde de lagd en låt til meg, det var jo bare flipp men alikevel. Her er vi. Men i dag er vi delt i tre grupper McCey, A-Team og Backfire.

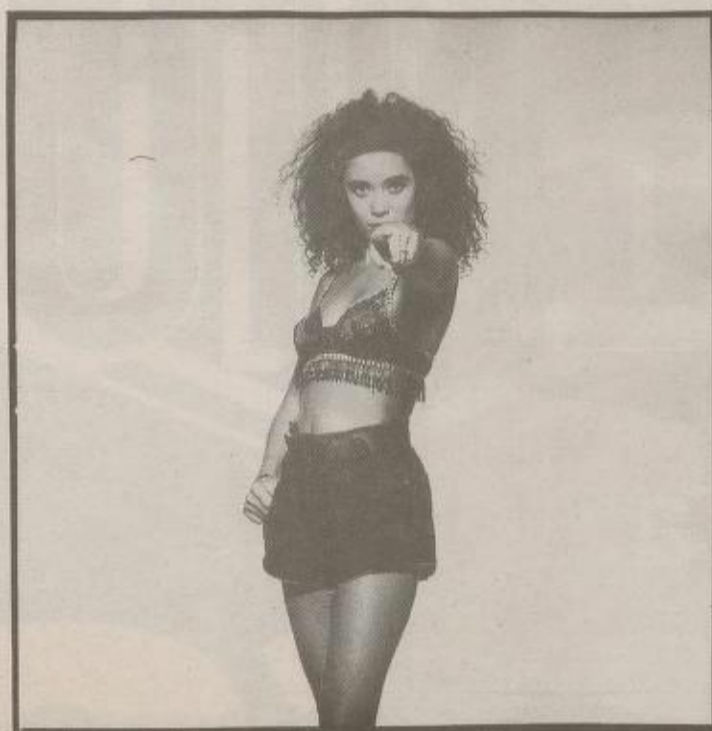
NATT & DAG: Og nå har du fått platekontrakt med et stort og seriøst selskap. Betyr dette at rap har kommet for å bli i Norge også?(I USA er hele 35% av det totale plate-salget rap. Super-produsenten Don Was mener at rap vil få samme betydning for fremtidens popmusikk som blues i sin tid hadde for rock'n'roll). Og er rap virkelig 90-åras musikk?

MCCEY: For det første så er det jo mange som mener at rap ikke er musikk i det hele tatt. Uansett, det selger iallefall, bare se på utlandet, finnes det noen grunn til at Norge ikke skulle følge etter? Men rap er mere enn musikk, det er en uttryksmåte og en livstil, sikkert mye derfor det slår godt an. Beastie Boys har kanskje ødelagt for hvite rappere med sin hemningsløse "party-filosofi", men hvorfor er det så mange sorte rappere? (Jayski mener at rap er et konsentrat av all sort musikk.)

NATT & DAG: Vil vi få samme situasjon i Norge som i USA at rap blir forbeholdt sorte ungdommer?

MCCEY: Nei, jeg tror situasjonen er annerledes i Norge. men selv om det finnes hvite rappere som er bedre enn de sorte, så er det de sorte som selger. McCey rapper på engelsk, og vi som trodde at norsk var så bra.

NATT & DAG: Arne Berggrens sampling av Vidar Theisen var da riktig så god, er det

LITE RAP LEKSIKON

Rap =
Musikkform, uforståelig og utholdelig for noen

Posse =
Krets (gjeng/Kompiser)

Mc =
Master Of Cermony (rapper)

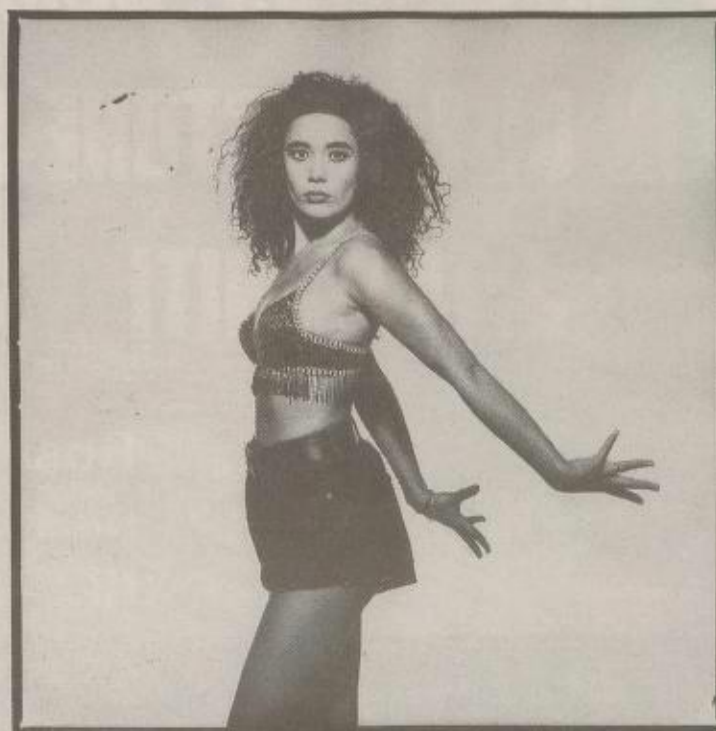
Writer =
Tegner

X-Man =
Sceneposør

Homeboy =
Kompis

Hardcore =
Ekte musikk (rap)

Yo =
Betyr egentlig alt og ingen ting

ikke kult å rappe på norsk?

MCCEY: Nei, det er ikke mulig å rappe på norsk. Det høres jo virkelig teit ut når noen rapper på norsk, det er faktisk umulig.

Innen Rock & Roll er man vanligvis ytterst forsiktig hva sponsoravtaler angår, selvfølgelig. Innen rap kan det derimot virke som det er status å ha en sponsor. Tessas nære samarbeide med jeansgiganten Levi's får oss til å undre om hun er på salg.

MCCEY: Om jeg lar meg kjøpe? Nei - Levi's er jo bare snille. Vi får jo en masse klær, og kanskje de lager video for meg også...

Polygrams representanter ser en smule engstelig ut når vi kretser inn på disse delikate spørsmålene.

NATT & DAG: Men er du ikke for å bli et produkt?

MCCEY: Produkt, hva mener du?

NATT & DAG: Hvis du promoterer for Levi's og kun lar deg avspise med litt klær er jo det en meget fet deal for Levi's. Er du ikke redd for å bli utnyttet?

MCCEY: Så du mener reklame og sånt?

NATT & DAG: Ja, tildels det også.

MCCEY: Jeg ville jo aldri stilt opp i reklame for et gartneri f.eks. med blomster i håret og sånt.

Ah,ha. Nei vel. Alle gartnerier er herved advart, det er kanskje mere i Hege Schøyens gate det der. Men hva med forventningene da? McCey har fått en enorm respons i pressen og forventningene er skyhøye. Føler hun det som et press?

NATT & DAG: Hva om singelen blir en flopp?

MCCEY: Det har vært mange journalister med mange teite spørsmål. De skal jo vite alt mulig uvesentlig. Det er klart man blir litt nervøs og pressa av sånt. Jeg håper at hvis singelen blir en flopp at vi da får retta opp det med en LP, men hvem vet. Jeg er jo først og det er ekstra hardt. Men kritikere har ikke alltid rett. Det har skjedd at jeg har lest dårlig kritikk av en film, og så har jeg sett den men ikke vært enig og synes selv at filmen var bra. Skjønner du?

JAYSKI - MANNEN BAK DET HELE

Han er kanskje den som skal ha mest av æren for at norsk rap nå kommer frem, Jayski (DJ) 19 år. McCey skrotet hemningsløst av ham, det samme gjorde Polygram, de nærmest geniforklarte ham. Vi ringte så opp denne oslo-rappens "Don Corleone" (han er nemlig en som alle render til i forskjellige ærend innen rap-miljøet når det er noe grums på gang) for å få hans versjon av saken.

JAYSKI: Vel første gangen jeg hørte rap var i 84, og siden det har jeg vært hooka. Året etter skrev jeg mine første tekster. I 1987 traff jeg Cut Dominator (DJ) og vi startet L.A.W. Senere traff vi Tessa. Først og fremst plukket vi ut henne for moro skyld, og fordi hun var jente.

NATT & DAG: Dere har gjort karriere lyn fort?

JAYSKI: Ja, for fort. Jeg synes at det skulle ha tatt litt lengere tid så greiene kunne blitt enda bedre.

NATT & DAG: Hva har du å si til sponsing?

JAYSKI: Sponsing er vanlig i rap, det er status. Har du en sponsor avtale så betyr det at du har klart noe - vi er derfor godt fornøyd med Levi's.

NATT & DAG: Er du redd for at McCey skal bli et produkt, at hun vil bli utnyttet?

JAYSKI: Hun er allerede et produkt, et produkt av oss. Det er opp til media å gjøre henne til et produkt slik du mener å bruke ordet. Det er vi som skriver tekstene, hardcore, vi lager musikk for musikken sin skyld - og kun derfor. McCey brukes i den sammenheng.

GENIUS

Ca.

1/3

av normal utsalgspris.

★ BONEVILLE ★ C.P. COMPANY

★ MARTIN GUY ★ STONE ISLAND

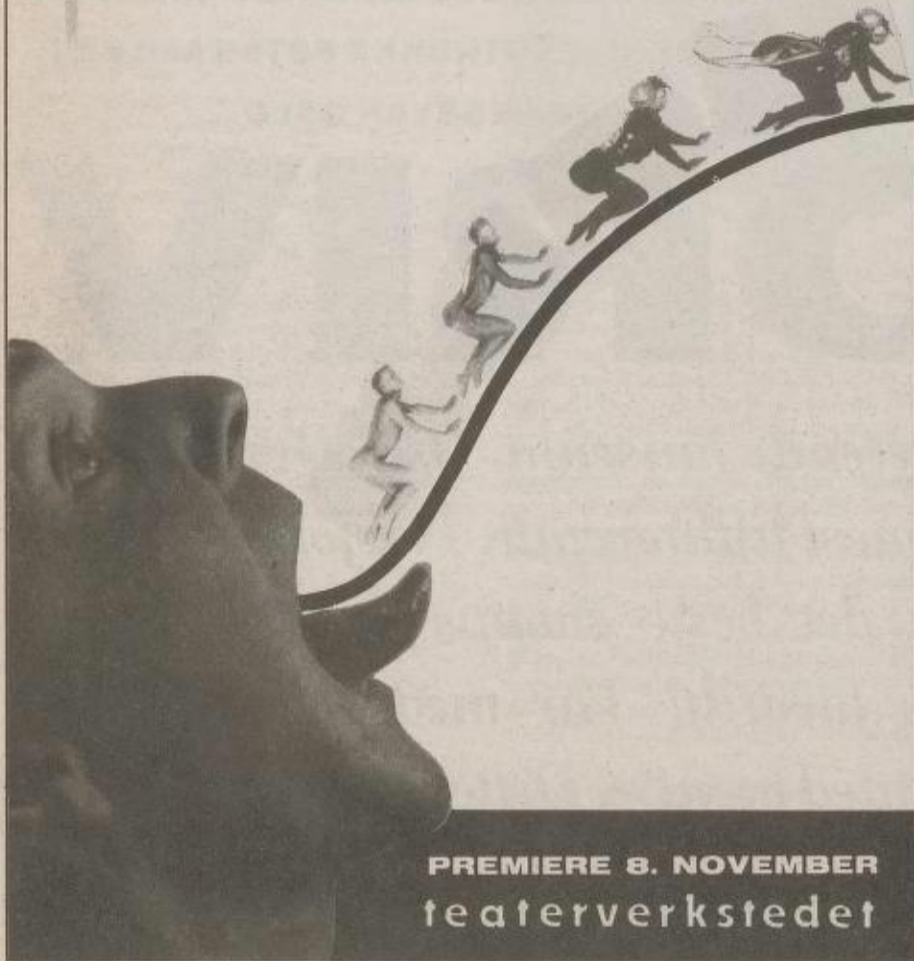
★ J. TAVERNITI

Rosenkrantzgt. 7

(vis á vis hotell Bristol)

tlf.: 42 65 50

metamorfose

PREMIERE 8. NOVEMBER
teaterverkstedet

UFORMELT OG SPENNENDE

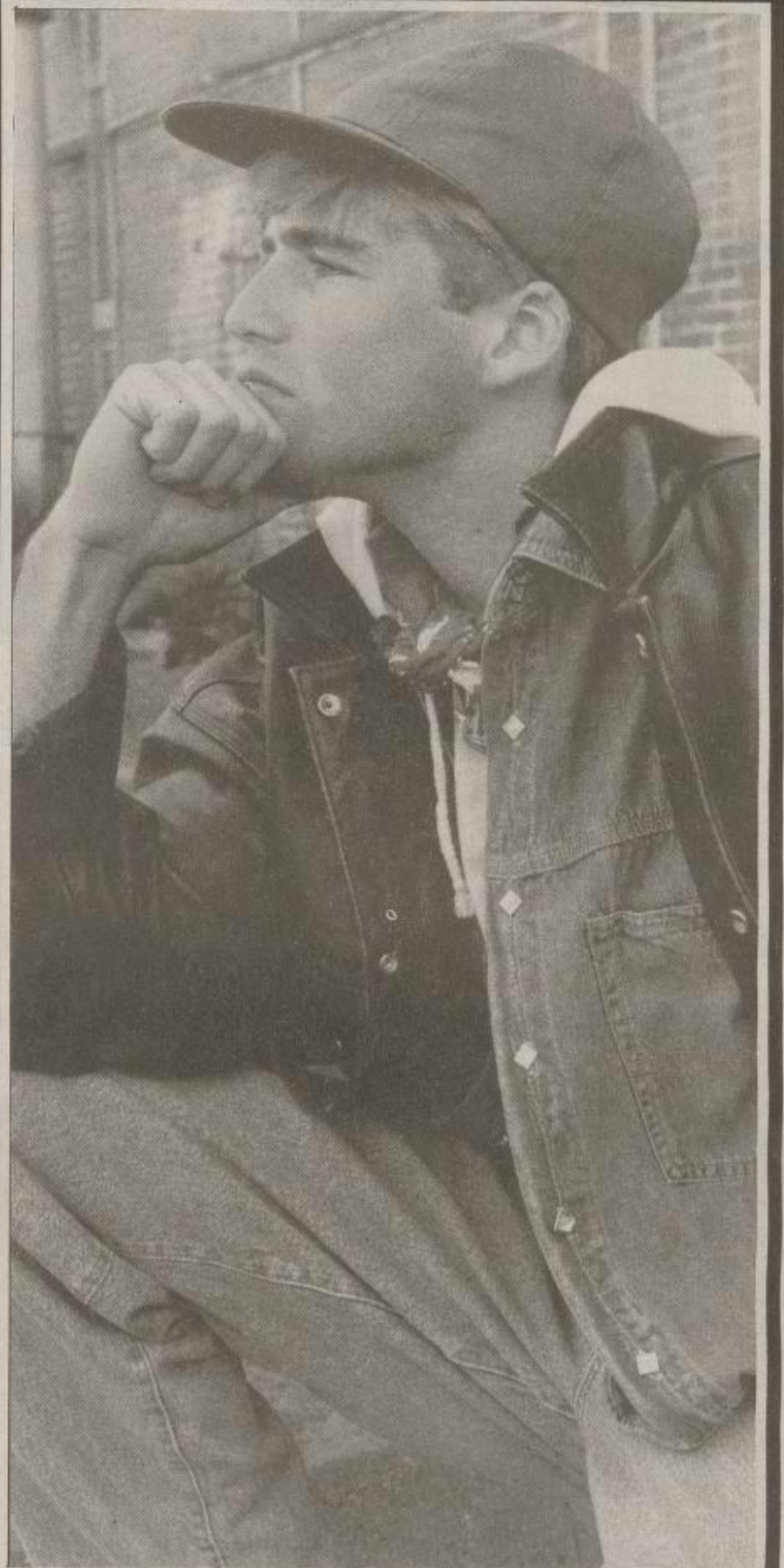

BAR · NATTKLUBB

2100-0400
søndager stengt

HOTEL
ROYAL CHRISTIANIA
OSLO

BISKOP GUNNERUS' GT. 3, 0106 OSLO 1, TELEFON 02- 42 94 10

JEFF®

BAD BOYZ COMPANY

02- 61 91 00

TIDLØST TIDS FORDRIV

EN RUNDTUR BLANT DINOSAURUSER,
SYKLENDE SAUER, SVEVENDE VANNKRANER
OG GYLDENLÆRSTRUKNE FOTSKAMLER I
MUSEUMSBYEN OSLO.

Samtidsmuséet er Oslos mest provoserende museum. Oslo Bymuseum er det mest strøkne. Folkemuséet det mest tidkrevende. Nasjonal-galleriet det mest skandaløse. Geologisk det beste shoppe-muséet. Mens Teknisk museum er Natt & Dags favoritt! Vår medarbeider Stig Holmer har rasket langs kilometervis med montre. Dette er hans rapport.

HØSTEN ER DEN IDEELLE ÅRSTID FOR Å GÅ I museer. Klisjeer blander fyker rundt hushjørnene, kulda og mørket siger på. Da kan man gå søndagstur langs lyssatte rader av alt fra de mest ubegripelige rariteter til kunstneriske praktverk. Og avslutte med et glass rødvin og en nøttekake i museumskafeen. I alle fall *noen* av muséene her i byen har hyggelige kafeer.

De fleste av muséene i Oslo er ukjente for de fleste av byens beboere. For av en eller annen grunn går de fleste av oss bare i museer når vi er i utlandet. Og da dertil på den årstiden som passer aller dårligst for denslags. Sommeren.

På sommerferie i Paris må alle liksom løpe i Louvre og svette i varmen og trengselen. I London er det brontosauruskjellene i British Museum som får fornøyelsen av å bivåne allergiske anfall og hetetokter. I Madrid står vi i kø for å komme inn og besvime i Prado. Og så videre.

Men prøver du å dra en venn ut av dyna en høstlørdags morgen for å få ham eller henne med på f.eks. Teknisk museum her i Oslo, er det fäfenkt. "Åæææ! Ærru gæern, noe så kjeedeligt!"

Det er ikke kjedelig. Vel, noen få av Oslos museer er faktisk nettopp det. Men de unngår du ved å lese videre. I de andre flyr tiden fort. Oslo har mange, store og flotte museer. Og blant dem også internasjonale magneter, som Munchmuséet og Vikingskip-muséet. Der svermer turistene. Det betyr ikke at disse muséene ikke er noe for oss som bor i denne byen. neida. Tvert om. De er både for oss og om oss...

Muséet for Samtidskunst

Bankplassen 4, Sentrum

(1 time)

I PRAKTFULLE, ROMMELIGE SALER KAN MAN vandre omkring og titte på den legemliggjorte meningsløshet. I selve storsalen, rett innefor hovedinngangen, trengs et visst klarsyn til å oppdage at det i det hele tatt er kunst utstilt. Midt på gulvet står en sokkel uten statue oppå, og innerst i salen står noen lettvegger lent mot støtteben. Hadde det ikke vært for at jeg fikk øye på skiltet "Kunstverken må ikke berøres" ved siden av sokkelen og støttebena, og dermed forsto at det var disse som var kunsten, hadde jeg gått videre i den tro at salen var tom. På veggene hang det dessuten noen rammer med hvit netting over. Ettersom det ikke sto noe slikt skilt ved siden av disse bildene, kan det hende at de slett ikke var bilder. Kanskje de var luftinntak til klimaanlegget.

Men slett ikke alle de 10 nordiske kunstnerne som stiller ut i Samtidsmuséet denne høsten, behandler publikum så arrogant.

Børre Larsens syklende sau gir deg sjansene til en god flir.

Per Inge Bjørlo stiller ut et kunstverk som bare har innside.

Våg å gå inn. Det vil si opp trappen. Jeg tror det er meningen, selv om det altså elers er strødd med "Forbudt å ta på"-skilt.

Inn, opp og rundt et hjørne ligger i alle fall kunstverkets hete kjerne, skjult for alle som ikke går inn. Mer forteller jeg ikke.

Gå og se!

Åpningstider: Tirsdag til fredag: 11 - 19. Lørdag/søndag: 11 - 16.

Entré: Gratis.

Shopping: Kunstbøker/tidsskrifter fra 30 -. Plakater fra 50 -. Postkort fra 5 -. Kafe med småretter, øl og vin.

Adkomst: 5 min. å gå fra Karl Johan.

Munchmuséet

Tøyengt. 53, Tøyen.

(1t30min.)

MAN SER LIKSOM ET MUNCH-BILDE HVER dag. "Skrik" brukes i reklamer, andre av Munchs mest kjente motiver går igjen på postkort, som illustrasjoner i aviser og blader o.l. Alt dette forteller om Munchs særegenhet og uttrykksstyrke, selvsagt. Like fullt er det en helt ny - og svært kraftig - opplevelse, å stå foran, bare halvannen meter unna, Munchs originale håndarbeider. Ikke fordi de er verdt titalls millioner. Men fordi de sitrer mot deg.

Penselstrøkene liksom bukter og vrir på seg, som var de hage-slanger under fullt trykk, for å sprengte seg ut av rammene.

Det Internasjonale Barnekunstmuseum - en oransj ku.

Jeg har aldri sett så levende bilder på TV. Jeg har aldri hørt noen fortelle så åpenbart om allmenmenneskelige følelser med ord. Som disse bildene gjør. Etter hundre år. Og vil fortsette å gjøre i hundrevis av år.

Såfremt ikke de åndelige konfirmantene av noen budbildisponenter som har fått grep om rattet i denne byen, oppdager at det hele strengt tatt er bedriftsøkonomisk uproduktivt, og stenger sjappa. Muséets kafe er allerede konk og stengt. Og mur og fliser drysser av ytterveggene.

Åpningstider: Tirsdag til lørdag: 10 - 16, men torsdag til 18. Søndag: 12 - 18. (1/6 - 15/9: Mandag til lørdag: 10 - 20. Søndag: 12 - 20.)

Entré: 20 -.

Shopping: Munchbilder/-plakater (også ferdig innrammede) fra 50 -. Bøker om Edvard Munch.

Adkomst: T-banen til Tøyen/Munchmuséet stasjon. Eller buss 20 til holdeplass Munchmuséet.

Nasjonalgalleriet

Universitetsgaten 13, Sentrum

(15min.)

PINLIG BERØRT FORLOT JEG NORGES nasjonale galleri etter gjennomgang av de tre åpne salene. Hele annen og tredje etasje er stengt på grunn av vedlikeholdsarbeid. Slikt må naturligvis til, og til. Men hvorfor må norske turistattraksjoner alltid pusles opp midt i *turistsesongen*? For å si det endeframt så er det å drite ut seg selv og sitt lands malerstand å presentere "kafeen" med tre respatexbord og en kaffeautomat m/ plastkrus, samt de tre utstilte Munchbildene og de to håndfullene andre malerier, som Norges nasjonalgalleri.

"Bedre med litt enn ikkeno" er antagelig tanken bak ikke å stenge muséet helt. Feil tenkt. Siden det tydeligvis ikke har vært mulig å presentere Norges nasjonale kunstsamling i et annet, midlertidig lokale, hadde det beste vært å stenge helt. Alle kvadratmeterne med drømmevakker og demonisk norsk malerkunst de besøkende ikke får se, spikrer det inntrykket at Norge har fostret så godt som ingen andre dyktige malere enn Edvard Munch.

Hvilket er det motsatte av hva som er nasjonalgalleriets oppgave, våger jeg å anta.

Ubegripelig er det også at et museum som skal utbre kunnskap om og begeistring for norsk malerkunst ikke gidder så mye som å oversette bildenes titler til engelsk.

Åpningstider: Mandag, onsdag, fredag, lørdag: 10 - 16 (tirsdag stengt). Torsdag: 10 - 20. Søndag: 11 - 15. (26/6 - 1/9: Alle dager: 10 - 16)

Entré: Gratis. ...skulle bare mangle!

Shopping: Dias, postkort, kalendre, plakater og bøker om/med norsk malerkunst, fra 5 -. Automatkafe, 3 -.

Adkomst: 3 min. å gå fra Karl Johan.

Zoologisk museum

Sarsgt. 1, (i Botanisk have) Tøyen

(2t10min)

EN KATTEPUS GJENNOMSKÅRET PÅ LANGS, skjellet av en kalv med to hoder, en firbent kylling, hånden til en hval (ja, hånden ja!), en utstoppet kråke fra 1822, magesteinen til en uheldig ku, en albinotrost,

hodet av en sau med fire horn, og nedlagt i sprit et 20 cm langt foster av en knolhval... som kunne ha blitt 20 meter. En liste over innholdet i stjernkisten til en omreisende sigøynertrollmann i en Gabriel Garcéa Márquezroman? Det kunne det nok ha vært. Men så var det altså isteden bare en opprømsing av noen av objektene du kan beundre i kuriosa-monteren i Zoologisk museum.

Zoologisk museum er i det hele tatt et ganske kuriøst sted. I mørke, kronglete ganger går man mellom opplyste glassmontere, hvori utstoppede dyr og fugler er utstilt i "sitt naturlige element"-stein og kvister fra strøkene de hører hjemme i.

Noen dyr har til og med vært så heldige å få med seg stemmen sin inn i dødens evige liv. Hubroen f.eks. I karmen utenfor monterens dens er det en ringeklokke. Hvis du trykker på den, begynner en slitt plate å skrape og gå. Gjennom skuret kan du høre hubrofars deprimerede uuuuu uuuuu.

Åpningstider: Tirsdag til lørdag: 12 - 15. Søndag: 10 - 16. (1/2 - 31/1: Stengt hverdager.)

Entré: Gratis.

Shopping: Postkort med dyremotiver, 3 kr -.

Adkomst: 7 min. å gå fra T-banen Tøyen/Munchmuséet stasjon. 3 min. å gå fra trikk 1/7, buss 30/31, Lakkegata skole holdeplass.

Emanuel Vigeland's museum

Grmelundsv. 8, Vinderen

(30min)

EN HALV TIME, JA... KANSKJE DET. JEG ER ikke helt sikker på hvor lenge jeg var der. Eller hvor lenge man kan holde ut å være der.

Eller hvor lenge man har vært der når man har vært der så lenge at tanken på noensinne å gå ut, er blitt en helt umulig tanke å tenke.

Emanuel Vigeland's "grav" er et sted utenfor tiden. Utenfor det meste. I all sin innelukketet. Bøyer du hodet og knærne og kryper inn under urnen hans over den lave døren, kommer du inn i hans livsverk. Eller dødsverk kanskje heller. Maleriet fyller veggene og taket. Skjelleter som elsker brennende i helvete, evt. svevende i en sky. "Røyken" fra skjelletes forintelse blir til en søyle av klatrende barn. Overalt mennesker i alle aldre som leker, arbeider, elsker og slåss.

Emanuel malte mennesker er de samme som broren Gustav Vigeland's lett lubne skulpturer. Og de velter seg rundt med hverandre på samme kjærlighetsfylte og optimistiske, men undergangsmerkede vis. Dog med en *nesten* ujevnelig forskjell. Mens mannfolka i Vigelandsparken sitter forbløffende avslappede med sine kvinner i favn, tillater deres malte brødre i halvmørket i Emanuel's museum seg å svine særdeles naturlig med svansen.

Dette bare som en liten spesialservice for dem av oss som er så avstumpede at vi lar oss distrahere av denslags, selv i et slikt ettertenksomhetens tempel som Emanuel Vigeland's museum er.

Åpningstider: Søndager: 12 - 15.

Entré: Gratis.

Shopping: Nei.

Adkomst: Holmenkollbanen til Vinderen stasjon, deretter 10 min. å gå.

Geologisk Museum

Sarsgt 1, (i Botanisk have) Tøyen

(1t10min.)

GEOLOGISK MUSEUM ER ET RIKTIG ur-museum. I flere betydninger. For det første selvsagt fordi det som er utstilt er det eldste som finnes på jorda: Stein. Forbløffende vakre og også selvsyende sådanne forresten.

Men også fordi dette museet er akkurat slik en som aldri har vært i et museum vil tro at det er i museer. Geologisk museum er slik museene i Andeby er. Gamle gråhårede vakter sitter og vipper i halvsøvn på sine pinnestoler. Mellom kjempeskjelletter av blodtørstige tyrannosauruser, mystiske meteoritter og skinnende blanke, ubegripelig maskiner konstruert av avdøde professorer fra Heidelberg og deromkring. Vår det ikke en perpetuum mobile, den der klysa av tannhjul i annen etasje, så må det i alle fall ha vært en maskin til å lage gull med.

Desverre er hovedstadens mest museale museumssal, øglehallen, hybelen til de gigantiske dino-beinranglene, stengt på grunn av oppussing. Dinosaurskjellettene er Geologisk museums spektakulære høydepunkt. Når disse er utilgjengelige, må nok museet sies å være mest for særlig steininteresserte personer... De dino-interesserte kan inntil videre henge i dino-faghandelen i inngangspartiet. (Se nedenfor.)

Åpningstider: Tirsdag til søndag: 12 - 15.

Entré: Gratis.

Shopping: Strålende dino-butikk! Oppblåsbare: 95 -. I massiv plast, 10 til 30 cm: Fra 7 -. Dino-jakkemerker, -klistremerker, -postkort: Fra 5 -. Dino-hefter, -bøker, -tegneserier: Fra 30 -. Dessuten mineraler i smykkeesker: Ca. 40 -.

Adkomst: Som Zoologisk museum.

Fra "Gemini 10" (1966). Teknisk museum

Fram-muséet

Bygdøyenes

(20min)

MUSEET INNEHOLDER FRIDTJOF NANSENS og Roald Amundsen's polarskip "Fram", samt store, lettfattelige lystavler med framstillinger av de tos ekspedisjoner og strabaser. Foruten norsk, slår museet til med både engelsk, tysk og japansk tekst på framstillingene. Noe som absolutt er på sin plass, ettersom nordmenn flest kjenner de to tøfingenes bedrifter, samt at "Fram" i seg selv er et nokså uspenndede skue. Fram-muséet er nok mest interessant for særlig Norge-frelste utenlandske turister joda, det finnes faktisk sånne. Særlig blant tyskere og amerikanere. Det er ikke grenser for hvor ivrige enkelte er etter å få oversiklet nærmeste innfødte med hvor lovely, wunderschön og clean allting er i Norge. For ikke å snakke om hvor honest

TEKST: STIG HOLMER
FOTO: NILS VIK

og gemütlich'e vi som bor her er. Jodledt-heyhooh!

Hvor i all verden er det utlendingene trefte slike nordmenn, ville kanskje noen undre. Jo, f.eks. i billettluken i Fram-muséet. Damen der er hyggeligheten selv. Hva med å la to svensker som hadde tatt med seg restpengene fra sitt siste Norgesbesøk, en pose 1-, 2- og 5-ører, betale inngangsbilletten med disse? Er ikke det ganske hyggelig?

"Jaja. Jeg kan kanskje overtale barnebarne mitt til å bli myntsamler." Sa hun og smilte.

Åpningstider: Skifter nesten hver måned. Ut oktober: Alle dager 11 - 1445. November: Lørdag/søndag: 11 - 1445.

Entré: 10 -

Shopping: Vanlig souvenirutvalg. Dukker i bunad, små seler, kniver, pinner, postkort o.l. av varierende skjønnhet og pris.

Adkomst: Buss 30 Bygdøy til avkjøringen til Bygdøyenes, deretter 10 min. å gå. (om sommeren ferge fra Rådhusbyggen.)

Det Internasjonale Barnekunstmuseum

Lille Frøens vei 4, Frøen.

(45 min)

"TA IKKE TYGGEGUMMI MED INN I MUSEET" er den første melding den besøkende mottar på vei ned trappen til Barnekunstmuseets kjellerrepsjon. Det kan antakelig by på større vansker å fravriste de små besøkende tyggemupakkene deres, enn det gjorde å få Morgan Kane til å henge fra seg seksløperen i saloon-garderoben, men når man vel er kommet inn, forstår man godt at personalet tar seg dette bryet. For de har skatter å passe på. En eksplodert bobletyggis ville ta seg dårlig ut midt på en av alle disse vakre og voldsomt imponerende tegningene/maleriene.

Fargersterke og talentfulle bildefortellinger om dyr og menneskers liv i opphavsbarne hjemland henger nærmest lagvis på veggene. Skjønnheten, detaljrikdommen og sikkerheten i utførelsen er slik at man knapt tror det, når man leser at den tegneren er 8 år, og den er 11 og så videre.

Museet gir også besøkende barn sjangsen til å utfolde seg selv.

Det finnes både et "trommerom", og et malerom.

Åpningstider: Tirsdag til torsdag: 0930 - 17. Søndag: 12 - 17. (25/6 - 25/8: Tirsdag til fredag: 11 - 17. Søndag: 12 - 17.)

Entré: 20 -. Barn, studenter, pensjonister: 15 -.

Shopping: Barnekusntbøker: Fra 25 - til 110 -. Plakater: Fra 15 -. Postkort med barnekunstmotiver: 5 -.

Adkomst: T-bane til Frøen stasjon, deretter 3 min. å gå.

Historisk museum/ Etnografisk museum/ Myntkabinettet

Frederiks gate 2, Sentrum

(25 min)

I ANDRE ENDEN AV PARKERINGSPLASSEN bak Nasjonalgalleriet ligger denne digre, tunge bygningen og ser nedstøvet og stengt ut. Men det er den ikke. Den er faktisk åpen nesten hver formiddag. Slik at alle som liker å se, kan komme inn og gjøre det. Aldeles gratis. Se kan man gjøre på steinøkser og pilsespisser, i salen "Steinalder/Bronsealder", på dragehoder og gammelt overlær i vikingtidssalen, og på forinter, dubloner, dinarer og daler, i myntkabinettet. Og dertil en hel masse hundre tusen millioner ting til. Utstillingene virker imidlertid noe tilfeldig sammenrasket, salene er nedslitte og presentasjonen er lite interesseskapende.

Etnografisk museum, som holder til i andre og tredje etasje, er en friskere opplevelse. Utstillingene er langt mer forseggjorte og fargerike. All verdens folkeslag er representert med sine tradisjonelle drakter, masker, pletter, pusterør, knebeskyttere, fjærpynt og troner. Samt en masse annen redskap og morsaker folk har gjort seg nytte av fra 80 grader nord til indre Amazonas.

Åpningstider: Tirsdag til søndag: 12 - 15. (15/5 - 14/9: Tirsdag til søndag: 11 - 15.)

Entré: Gratis

Shopping: Hefter/bøker om stein-, bronsealder og vikingtid, fra 40 -. Vikinginspirete smykker, fra 100 -.

Adkomst: 3 min. å gå fra Karl Johan.

Norsk Sjøfartsmuseum

Bygdøyenesv. 37, Bygdøyenes

(25 min.)

ER DET NOE VI NORDMENN HAR HOLDT PÅ med å leve av og også dø av, opp gjennom århundrene, så er det å ro og seile og dampe på sjø og hav. Et nasjonalt norsk sjøfartsmuseum måtte man således kunne forvente var et stort, mangfoldig og fengslende museum. Det er det ikke. Sjøfartsmuseet disponerer riktignok svært flotte lokaler, deler av utstillingen liksom henger ut over sjøen med glassvinduer på alle kanter. Men i denne bygningen består utstillingen stort sett av skipsmodeller og malerier med skipsmotiver. I neste bygning finnes varianter av åpne trebåter.

Og det var det. Sjøfartsmuseet er simpelthen kjedelig. Hvor er levendejøringene?

Hvor er sjømannen - mennesket? En hall med trerøringer, fembøringer, sekskeipinger o.s.v. samt noen montre med marine rekvisitter, holder ikke.

Åpningstider: Skifter ofte. Fram til jul: Mandag, onsdag, fredag, lørdag: 1030 - 16. Tirsdag, torsdag: 1030 - 19. Søndag: 1030 - 17.

Entré: 15 -.

Shopping: Modeller i tre av ferger, sjekker etc.: 110 - til 190 -. Skuter i flasker: 250 - til 750 -. Ellers all verdens souvenirer: Smykker med marine motiver, kortstokker, belter, nøkkelringer, opptrekere o.l.

Norsk Folkemuseum

Museumsveien 10, Bygdøy.

(3t45min)

FOLKEMUSEET ER LIKE MYE EN FORNYELSES- park som et museum. Det store området inneholder 170 gamle løer, årestuer, stabbur, fjøs osv. Bygningene er tilgjengelige, og desuten åsted for "folkelige" aktiviteter. Er du heldig, kan du få deg ei varm lefse eller et nysvidd smalahove, og gå og sette deg og gnafse på det på trappa til stavkirken fra år 1200.

Folkemuseet er imidlertid ikke noe "bondemuseum". Få minutter fra Telemark igjen, tusler du rett inn i den trangbødde idyllen fra gamle Enerhaugen, som er gjenskapt her, komplett med smårutete gardiner og katt i bakgården. Bygårder fra 1700- og 1800-tallet er samlet til noen kvartaler tidlig norsk bymiljø. Der kan du gå inn i kolonialen og kjøpe drops i løs vekt.

Og er det dårlig vær, kan du jo til og med gå inn i de store museumsbygningene og titte og tittle og tittle på samekofter, krumkakejern, langeleiker, nattpotter og masse annet rart så lenge du orker...

Åpningstider til 30/12: Mandag til lørdag: 11 - 16. Søndag: 12 - 15.

Entré: 15 -.

Shopping: Egen souvenirbutikk inne på området, som selger alt fra museets egne guide-brosjyrer, fra 18 - til 110 - (!), via det vanlige utvalget av bord-stavkirker, tiner, lusekofter, rosemalte skohorn, plakater og postkort, til ytterligheter som Solfrid Rørlien Saues kokebok og reinsdyrfett-såpe. 2 kaféer på området, serverer f.eks. utmerkede vafler og god kaffe.

Adkomst: Buss 30 Bygdøy til Folkemuseet.

Vikingskiphuset

Huk Aveny 35, Bygdøy

(1t)

NÅR MAN KOMMER TUSLENDE INN I DENNE kirkelignende bygningen, og ser Osebergskipets utskårne stavne reise seg mot takhvelvingenover hodet på en, like råk etter 1100 år, da må nok de fleste norske nordmenn innrømme at en viss ærefrykt, blandet opp med noe bortimot stolthet, rammer i hår-røttene. Arbeidet som er gjort er så utrolig! Alt for hånd, og med dårlige redskaper. Det er stritt for en 1990-hjerne å begripe at det er mulig. Og så, etter alt det strevet med å bygge praktiskuta - eller rettere sagt: Tatt i betraktning alt strevet de ville få med å bygge en ny - tok de altså like fullt og grov den ned og stablet stein over. Maken til toskeskap!

Maken til flaks! Hadde ikke vikingene hatt slike utrerte begravelsesvaner, hadde ikke vi hatt den undrende gledene av å kunne gå og beundre de tre skipene, vognen og sledene på Bygdøy i dag.

For å si det med den tupperte amerikanske damen som sto ved siden av meg og måpte i joggedressen sin: "Gee! This is really something!"

Åpningstider ut oktober: Alle dager: 11 - 16. (1/11 - 31/3: Alle dager: 11 - 15.)

Entré: 10 -.

Shopping: Pyntegenstander etter originaler fra vikingefunn, som brosjer, nåler, ringer, halssmykker: Fra 100 -. Bøker om vikingene/Vikingtiden. Plakater, vesker, t-skjorter: Fra 20 -.

Adkomst: Buss 30 Bygdøy til Vikingskiphuset.

Norsk Teknisk Museum

Kjelsås v. 143, Frysja

(3t20min.)

TEKNISK MUSEUM ER ET FORBILLEDIG brukervennlig museum. Særlig "prøv-selvavdelingen". Teknoteket. En hel sal full av apparater som de besøkende kan betjene, for å oppdage selv hvordan fysiske lover, tekniske innretninger o.l., fungerer.

Her er vannkrana som aldri slutter å renne, enda den bare er opphengt i et tau, og ikke tilkoblet noe rør. Her kan du føle en piraja på tennene. Her kan du pusle sammen et menneske, lever, nyrer, hjerte og tarm-mer ligger spredt utover et bord. Moro for unga, som det heter, til tusen. Og definitivt moroforfar.

I etasjen over kan man titte på og undres over at skramlekassa Gemini 10 greide å gjennomføre 44 runder rundt jorda med to mann ombord i 1966. Og over at de to greide å ta seg levende tilbake til jorda, ved hjelp de komfyrbrøyterne de hadde å styre med. Opel Rekorden jeg hadde til russebil var mer "speisa" utstyrt.

Her er kronprins Olavs halvannen meter lange elektriske Cadillac fra 1913. Her er SAS' og verdens første SE 210 Caravelle i rute, fra 1959, i full størrelse, over 30 meter, opphengt under taket. Her er de vakreste veteranbiler. Bulkete gamle brødristerer. Et kollosalt møllehjul. Og et skap fullt av mus. Og enda mere til.

Det hele samlet i et nytt, stort og lyst bygg, med egen kafé.

Kort sagt, et praktfullt museum, der timene flyr fort.

Men... nok en gang: Alle oppslag og forklaringer er bare på norsk. Oslo besøkes av hundretusener turister i året, og så mange millioner som dette museet har kostet, er det uforståelig at det ikke ser seg råd til å spandere noen blåbær på oppslag på engelsk, tysk, fransk, italiensk og japansk.

Åpningstider: Tirsdag: 10 - 21. Onsdag til lørdag: 10 - 16. Søndag: 10 - 17. (15/6 - 31/8: Tirsdag til søndag: 10 - 19.)

Entré: Voksne: 20 -.

Shopping: ... Biler/tog/fly o.l. (modeller og byggesett) fra 40 -.

Bøker/blader ("Boka om oppfinnelser"/Veteranposten" o.l.) fra 30 -. Postkort med bilder av gamle turbiner, olabiler, symaskiner o.s.v.: 4 -. Kafé.

Adkomst: Buss 18 B, 22, 25 eller NSB lokaltog Jaren/Hakadal til Kjelsås stasjon. Trikk II Kjelsås til neste siste holdeplass + 5 min. å gå.

Vigeland-muséet

Nobelsgate 32, Frogner

(50 min)

FRA SINE SOKLER I DE STORE, HØYLOFTEDE, imponerende salene prøver stivnede menn å kaste småbarn i hodet på deg usle krek som vandrer rundt i gjenklagen, mens andre mer lystige brødre kaster på nakken og har en kvinne på hver finger, bokstavelig talt.

I muséet kan man følge Vigelands utvikling fra han som ungdom modellerte skremmende naturtro, slanke og alvorlig forelskede unge menn og kvinner, helt fram til han har skapt det fandenivoldske og småfeite, akrobatikkinteresserte folkeferdet han har befolket Frognerparken med.

Åpningstider: Tirsdag til lørdag: 12 - 16. Søndag: 12 - 18. (1/5 - 30/9: Tirsdag til lørdag: 10 - 18. Søndag: 12 - 19.)

Entré: Gratis.

Shopping: Bøker om Gustav Vigeland, fra ca. 100 -. Plakater, fra 25 -. "Sinnataggen"-T-skjorte: 90 - (!). Dias/postkort, fra 5 -.

Adkomst: Trikk 2, buss 20, 72, 73 til holdeplass Frogner plass, deretter 4 min. å gå.

Skimuséet

Kongeveien 5, Holmenkollen.

(5 min)

I ET FLOTT, NYTT LOKALE SPRENGT INN I fjellet rett ved hoppet i Holmenkollbakken, kan man altså for 15 kr rusle omkring og stirre på ski i det uendelige. For en kar som ikke har hatt ski på beina på sju, åtte år, og som nyter det, begynte denne museumsrundten å føles usigelig trettende etter 5 minutter.

Åpningstider fram til jul: Mandag til fredag: 10 - 15. Lørdag/søndag: 11 - 16.

Entré: 15 -.

Shopping: Egen butikk med film, smøring, po-tegull, lusekofter, opptrekere, kronesis, samt kortstokker og andre souvenirer.

Kafé med uteservering med uslæelig utsikt, men dårlig kaffe.

Adkomst: Holmenkollbanen til Holmenollen stasjon, deretter 10 min. å gå.

Oslo Bymuseum

Frognerveien 67, Frognerparken

(1t30min)

BORTSETT FRA AT HELLER IKKE DETTE MUSEET har greid å oversette sine infomasjoner til så mye som engelsk engang, er Oslo By-museum hovedstadens lekreste og mest proffe. Museet presenterer sine utstillinger på den mest smakfulle og interessevekkende måte.

Oppslagene som gir opplysninger om de utstilte gjenstandene, er svært fortellende og underholdende. Byens og dens borgeres liv opp gjennom tidene, presenteres i ryddige og oversiktlige "porsjoner". Det hele åpner med modeller av byens bygning-masse, vekst og fall, så og si, fra hundreår til hundreår. Senere følger klær, redskaper, oppholds- og arbeidsrom for forskjellige håndverkere, og folk av andre samfunnsk-lasser. Malerier, gamle fotos og modeller av strøk og bygninger i byen, er morsomme å se. Særlig når de som her lettfattelig plasseres i dagens bybilde, og sammenlignes med bygningene som står på de aktuelle stedene i dag. Tankevekkende er det f.eks. å se modellen av det praktfulle "engelske kvartal" ved Lapsetorvet, som ble revet på 60-tallet, til fordel for noen tusen tonn størket brutalitet, betongblokk "Indek-shuset".

Åpningstider: Tirsdag til fredag: 10 - 16. Lørdag/søndag: 11 - 16. (1/6 - 31/8: Tirsdag til fredag: 10 - 18. Lørdag/søndag: 10 - 17.)

Entré: 15 -.

Shopping: Stort utvalg i bøker om Oslo og dens bydelers historie, politikk, bildebøker etc. Kafé.

Adkomst: Trikk 2, buss 20, 72, 73 til holdeplass Frogner plass, deretter 4 min. å gå.

Kunstindustrimuséet.

St. Olavsgate 2, Sentrum

(30 min)

"HAR ALDRI SETT NO SÅ STYGGT JÆ! ATTE Å ær'e for slags folk som holder te her a, tenkte jeg! Hadde jæ hatt så neschlitt sofpa hjemme hadde jæ iaffall hatt skam nok i livet til å legge et pledd over! Asså de teppene! Kunne se gælvet mellom det jo!"

Sku'tru atte're var fra attenhundreogsvartedauen!" og så er det nettopp det de er, teppene i Kunstindustrimuséet. Samt sofaene, stolene, fotskamlene, bordene, glassene, servicene, kysene og mamelukkene. Gamle som attenhundreogvelsdet. De eldste bruksgjenstandene i muséets samling, er fra middelalderen, de nyeste aldeles nymotens.

Det er ganske ensformig å gå gjennom sal etter sal med gamle stoler og bord, for en som ikke er spesielt interessert, en som strengt tatt vet fint lite om empire og brokade og gyldenlær.

Kanskje er det derfor muséet har plassert, det kongelige draktgalleriet, helt innerst på loftet, for å lokke folk gjennom hele muséet opp og inn til selve "Godbiten".

Åpningstider: Tirsdag til fredag: 11 - 15. Lørdag/søndag: 12 - 16.

Entré: 15 -.

Shopping: Bøker om keramik, tekstil kunst o.l., fra 100 -. Plakater, fra 25 -.

Adkomst: Buss 17 eller 15 min å gå fra Karl Johan.

UNITED INTERNATIONAL PICTURES

FRA REGISSØREN AV "TILVÆRELSENS UUTHOLDELIGE LETTHET"

HENRY MILLER OG ANAÏS NIN.
TO FORFATTERE I TRETTITALLETS PARIS
SOM BLE BESATT AV LITTERATUREN,
EROTIKKEN OG HVERANDRE.

Henry & June

UNIVERSAL PICTURES PRESENTS
A WALRUS & ASSOCIATES, LTD. PRODUCTION
A PHILIP KAUFMAN FILM
"HENRY & JUNE" FRED WARD
UMA THURMAN MARIA DE MEDEIROS
RICHARD E. GRANT KEVIN SPACEY
EDITED BY VIVIEN HILLGROVE
WILLIAM S. SCHARF DEDE ALLEN, A.C.E.
PRODUCTION DESIGNER GUY-CLAUDE FRANCOIS
DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY PHILIPPE ROUSSELOT
BASED ON THE BOOK BY ANAÏS NIN SCREENPLAY BY PHILIP KAUFMAN &
ROSE KAUFMAN PRODUCED BY PETER KAUFMAN
DIRECTED BY PHILIP KAUFMAN

A UNIVERSAL RELEASE

SNART PÅ KINO

MØTESTEDER

TRY

US

LORRY

100 år gammelt treffsted med stort utvalg av ølsorter. For slitne bohømer og studenter. Husmannskost. Piano til disposisjon for gjestene. *Parkveien 12. Hjørnet av Hegdehaugsveien. Tel 69 69 04.*

CHARLY'S. SAS-HOTTELLET.

Vinbar. Småretter. Glissent. *Inngang St. Olavs gate. Tel 11 30 00.*

UNDERWATER PUB

Undervannspub i 4 plan. To barer. Gratis sjøvann til alle. Åpent alle dager fra fire til halv ett...med hodet under vann. *Dalsbergstien 4. Tel 46 05 26.*

ORIGINAL PILSEN

Brun restaurant. Dagens mat er nydelig. Orkester hver kveld. Dans. *Tollbugata 8 B. Tel 42 62 47.*

EILIFS LANDHANDLERI

Kristian IV's gate 1. Tel 42 53 47.

DEN LILLE FONDUE

President Harbitz gate 18. Tel 44 19 60.

SØSTRENE LARSEN

Nattåpent. Egen lydisolert hule du kan leie for å slå deg løs og spise spekemat sammen med venner. *Karl Johans gate 35. Tel 42 97 10.*

DRUEN

Ubetalbar bra beliggenhet. *Aker Brygge. Tel 83 06 77.*

LUDVIK

Elgen gir deg tiden hver time. Karaoke-anlegg og full jubel hver kveld. *Torggata 16. Tel 42 88 80.*

D/S LOUISE

Havneutsikt. Maritim innredning. *Aker Brygge. Tel 83 00 60.*

BELLA NAPOLI

Italiensk. *Storgata 26. Tel 17 31 62.*

SORIA MORIA RESTAURANTER

Plaka er gresk. Cafe Fixstjernen. Vertshuset. Biljarden. Flere alternativ under samme tak. *Vogtsgate 64. Tel 22 65 14.*

GRAND CAFE

Åpnet i 1874 og var lenge byens stortue. Var treffstedet for kunstnere og intellektuelle. Henrik Ibsen hadde sitt eget bord her. En skygge av seg selv. *Karl Johans gate 31. Tel 42 93 90.*

MAMA ROSA

Og dermed pasta. Basta! *Øvre Slottsgate 12. Tel 42 01 30.*

BIG HORN STEAKHOUSE

Saftige, marmorete biffer laget av oksekjøtt. *Aker Brygge. Tel 83 83 63.*

MAMA LEONE

Italiensk. *Torggata 6. tel 33 70 23.*

MISTRAL

Et franskinspirert sted å møtes for å treffe kjente og løse verdensproblemer over et glass vin. *Majorstuveien 41. Tel 46 17 51.*

LA PIAZZA

Italiensk men drevet av japanere. *Aker Brygge. Tel 83 19 30.*

ASIATISKE

PEACOCK

En klassiker. Ligger bortgjemt men er voldsomt populært. Sterk mat. *Tøyengata 26. Tel 68 93 75.*

SAKURA

Sushi. Stilsikkert japansk sted. Lekker med stor meny. Velsignet fri for epleblomster. *Munkedamsveien 100. Tel 43 18 00.*

NATRAJ

Billige, eksotiske delikatesser inntas på primitive, utrendy respatek-bord. Store porsjoner, indisk flatbrød, ingefær og sterke krydder. *Munkedamsveien 100. Tel 43 11 80.*

KLUBBLIVET

SMUGET

En ankerpost i lysløypa. Usnobbete sted for folk med skeive døgnrytmer. Musiker og presstreff på mandager. *Kirkegata 34. Tel 42 52 02.*

HUMLA

En institusjon i Oslo. Alltid i teten når det gjelder store show. Er det fullt på bordene kan man sitte i baren. *Universitetsgata 26. Tel 42 22 40.*

KAARE HANSEN

Soul & acid-musikk. Besøkes veldig sent. Tequila-treff på onsdager i regi av Joakim & Egil. Hatt besøk av flere europeiske topp DJ's uten at byboerne har merket noe av det. *Rosenkrantz gate 11. Tel 33 46 40.*

TIFFANY

Super-disco. Typisk Ibiza-følelse. Gatekjøkken. Vær forsiktig med dørvakterne. *Kronprinsens gate 5. Tel 83 05 11.*

EXIT

Oppstaset publikum. Hit går man sent. Etter Barock. Varierende DJ's. *Universitetsgaten 26. Tel 42 22 40.*

JAKKS

Besitter kjellerlokaler under Nichol & Son. Satses på å bli Oslo's beste nattklubb. Foreløpig begynner det bare såvidt å røre på seg, det er enda litt glissent i rekkene. *Roald Amundsens gate 1. Tel 83 19 60.*

LOFTET

Student-aften på torsdager. Karaoke-anlegg. Biljard. Et av de eldste in-stedene som fremdeles holder koken. *Stortingsgaten 24. Vis-a-vis Saga Kino. Tel 41 90 60.*

COMEBACK

Når nordmenn vil kjenne kjønnslukten av hverandre. Flere avdelinger. Stort danse-gulv. Har samarbeid med Radio Limelight! *Rosenkrantz gate 11. Tel 33 46 40.*

STEDET

5 avdelinger. Kan ta 1300 mennesker. Minner litt om Smuget. Egen safari-bar. Også egen bar ut mot gata på varme dager. Live-sted. Egne fotball & hockey-kvelder. En dash disco, en dash heavyrock. *Torggata 16. Tel 42 72 68.*

PASSPORT

Stor bar som ser ut som om den er tatt ren ut fra en femtitalts film noir-film. Effektiv og kunnskapsrik personale. Mest populære klubben på Vestkanten. *Bogstadveien 11. Tel 69 94 68.*

ROCKEFELLER

Konsert-lokale som huser byens beste konserter. Rock Cinema som er hver lørdag har blitt en kjempesuksess. *Torggata 16. Tel 20 32 32.*

BAROCK

Bar, dansegolv og restaurant under ett. Lange køer på onsdager, fredager og lørdager hvor du beveger deg som sild i en tønne. Klientellet ligner til en forveksling på en Club 33-brosjyre. Onsdager har motebransjen sitt uformelle treff her. Søndager har restaurantene sitt bransjetreff her. *Universitetsgaten 26. Tel 42 44 20.*

ANDERLEDES

AKROPOLIS

Gresk kjøkken. Spesialitet er lammestek. *Grefsenveien 9. Tel 22 94 47.*

LA GUITARRA

Spansk kjøkken. Gitarist som lirer av seg O la Paloma Bianca hver kveld. Bienvenidos! *Fredensborgveien 44. Tel 20 09 28.*

AFRODITE

Saftig gresk kjøkken. *Skovveien 1. Tel 55 26 76.*

EL GRECO

Prøv Meze, en skikkelig greatest-hits meny fra det greske kjøkken. Middelhavsmat. *Youngstorget 1. Tel 36 04 40.*

QUATTRO AMIGOS

Arriba! Kruttsterk restaurant med burritos, tacos, enchiladas og alle andre meksikanske paraderetter. *Stortingsgaten 16. Tel 42 48 30.*

2 BARER OG VIDEODISKOTEK

MYE GOD UNDERHOLDNING

À LA CARTE RESTAURANT

ALLE RETTIGHETER

ÅPENT

2100-0400

WALK IN

DANCE OUT

Roxy

BAR • DISCO • RESTAURANT

BORDBESTILLING 42 22 30

PILESTREDET 9 V/GRENSEN

SPIS JAPANSK PÅ SKILLEBEKK

桜 Sakura

JAPANESE RESTAURANT & SUSHI BAR

ÅPENT ALLE DAGER KL. 16⁰⁰-23⁰⁰
LUNSJ-ÅPENT MAN-FRE KL. 11³⁰-14⁰⁰

MUNKEDAMSVEIEN 100 · 0270 OSLO 2

TELEFON

43 11 80

KAFÉ CELSIUS

RÅDHUSGT. 19
TELEFON (02) 42 12 19

BRØDRENE BERGH

Hotel
White House

Ønsker du som restaurant-eier å fortelle om ditt sted for 117.000 unge Oslo-boere som heller går ut på byen en vanlig tirsdag kveld fremfor å sitte hjemme og se på TV. Ring vår annonse-avdeling på 69 20 80 for å få informasjon om priser, utgifter og formater.

P/s LOUISE

Martini
Restaurant

CRUISE
CAFE

AKROPOLIS
KJØKKEN

MØTESTEDER

Sulten? Tørst? Lyst til å prøve noe nytt? Møte gode venner? Lyst til å treffe nye mennesker? Natt & Dag's redaksjon har satt sammen en guide til Oslo's barer, restauranter og klubber. Utvalget er ikke heldekkende og kommer kontinuerlig til å varieres og komplementeres.

FIRMAKORTET

BLOM

100 års atmosfære. Byens beste forretningslunsj. Satses på kunst og kultur. Den blå timen er for de som etterpå skal i teateret eller på Operan. Stengt på søndager. *Karl Johans gate 41 B. Tel 42 73 00.*

ANNEN ETAGE

Gastronomiske sensasjoner som også gir astronomiske utslag i lommeboka. *Stortingsgaten 24. Tel 41 90 60.*

THEATERCAFEEN

Tradisjonsrikt, men like populært blant det yngre, oppvoksende publikum. God mat, proffe servitører og innimellom lettere taffelmusikk. Bestill bord. Eller vent på at hovmester Teknes henter deg ute i baren. Forbered deg på å vente lenge. Begynner mose å gro så gå. *Stortingsgaten 24. Tel 33 32 00.*

KASTANJEN

Kulinarisk oase for stressete city-mennesker. *Bygdøy Alle 18. Tel 43 44 67.*

DET GAMLE RAADHUS

Betagende autentisk kro-miljø. Spesialister på dyrere husmannskost. Mener selv at de har billig sprit. *Nedre Slottsgate 1. Tel 42 01 07.*

D'ARTAGNAN

Superluktus og eksklusivt. Klassisk gourmet-mat. Populært representasjonssted for forretningsmenn. Høy prisklasse. Fransk meny. *Øvre Slottsgate 16. Tel 41 50 62.*

FEINSCHMECKER

Høy prisklasse. Populært sted på beste Frogner. Sesongbestemt meny. *Balchens gate 5. Tel 44 17 77.*

HOS THEA

Romantisk. Lite og intimt sted. Uformelt. Sergio som driver stedet setter sitt personlige preg på det. *Gabels gate 11. Tel 44 68 74.*

BAGATELLE

Landets eneste restaurant med en stjerne i Guide Michelin. Dyktige kokker som lager nydelig mat uten noen nasjonalfølelse i produkt-valget. *Bygdøy Alle 3. Tel 44 63 97.*

LA BROCHETTE

Spesialister på fisk. Har også egen bar. *Dronning Mauds gate 1.-3. Inngang Munkedamsveien. Tel 83 22 10.*

INNEBORDENE

ONKEL OSVALD

Trend-kro for nabolaget med maksimal kjendiskvote. Slapp, ufaglært men hyggelig betjening. Tilbyr Christiania-frokost; 20 Teddy uten filter og et glass portvin med eggeplomme. *Hegdehaugsveien 24. Tel 69 05 35.*

CLODION ART CAFE

Alltid mye folk. Inne-publikum fra vestkanten. Ny te-

quila-bar i kjelleren. Barnevennlig. Ta en nærmere titt på de alltid skiftende utstillingene på veggene. *Bygdøy Alle 63. Inngang Thomas Heftyes gate. Tel 44 72 26.*

KAFE TAMARA

Spartansk men stilfullt vakker. Enkle småretter til sympatiske priser. Åpnet av folk som bor i nabolaget. Musiker-klientell. En sigarett kan kjøpes av gangen. *Toftes gate. Tel 37 56 80.*

SCHOUSHALLEN

Populær samlingsplass som har skiftet klientell fra det litt forsoffne til yngre, moderne, mørke med litt progressivt tilsnitt. Stort øl-sted. *Trondheimsveien 2. Tel 20 49 45.*

MARKVEIEN MAT & VINHUS

En sofistikert nabolags-kro. Det klart beste kjøkkenet på fisk på Grunerløkka. *Torgbakkveien 12. Inngang Markveien. Tel 37 22 97.*

LAFFEN

Drevet av Lage Fosheim og vokalist i The Fabulous Could Have Beens. Bilder av notabiliteter på veggen. Har ikke Lage sett filmen 'Do the Right Thing?'. *Bogstadveien 11. Tel 56 51 35.*

ROCKALL

Relativt nytt sted for byens rock'n'roll-mafia. Begavet bakgrunnsmusikk (Hendrix, Sly Stone, Creedence) *Rosenkrantz gate 22. Tel 42 03 40.*

LAST TRAIN

Rocka sted i engelsk stil. Masse groupies henger rundt gutta i baren. Mye musikere og skuespillere. Ellers et ungt og blandet klientell. På tirsdager vises independent-filmer. *Karl Johans gate 45. Inngang Universitetsgaten. Tel 41 52 93.*

NICHOL & SON

Mye mer enn bare et sted å slenge innom før du går på kino. Også et sted for vandrere. Litt fransk vaudeville-følelse. Pluss for god espresso. *Roald Amundsens gate 1. Tel 83 19 60.*

BAR-BEINT

Støyende. Trangt med folk og sjarmerende. Pluss for bra musikkføring. Spisse albuer kan behøves ved den lange bar-disken. *Drammensveien 20. Tel 44 49 47.*

TIFFANI

Frogner's hjerte. Legendarisk vannhull der det er høyt under taket i dobbel betydning. *Behrens gate 2. Inngang Skovveien. Tel 43 40 39.*

PALACE GRILL

Stort nærmere Austin enn dette kommer du ikke i Norge. Jukebox, dart, lang bardisk og små live-konserter. Ligger litt off-piste. *Solligata 2. Tel 56 14 02.*

BROKER

Ble startet i jappe-tiden, men

er idag noe mer enn et monument over en død tid. Stedet er et levende treffsted, uformelt og hyggelig. Ujevn tilstrømming. Topp på søndags formiddag. *Bogstadveien 27. Tel 69 36 47.*

COCO CHALET

Spiller fet jazz-musikk. Tango på onsdager. Kjent for sine nydelige paier og egne bakverk. London-inspirert mote-publikum. Mye frisorer. *Øvre Slottsgate 8. Slottspassagen. Tel 33 32 66.*

CAFE BACCHUS

Etablert 1990 forteller skiltet utenfor kafeen, som signaliserer at stedet har kommet for å bli en stund. Klassisk atmosfære. Unikt interiør. Hemsens trenger man tindebestiger-sertifikat til. *Storgata vis-à-vis NAF-huset. Gamle Sporveis-lokalene. Tel 42 45 49.*

BEACH CLUB

Amerikansk diner med musikk-miks langt unna VG-lista. På tirsdager holder Røa visesklubb til her. Pastellfargen og sverdfisken får en til å tenke på Florida. Gode hamburgere, selv om prisen er skrudd kraftig i været. *Aker Brygge. Tel 83 83 82.*

BRØDRENE BERGH

Byens beste fortauskafe-beliegenhet. Effektive damer i baren. Pianist som klunker av seg gamle Broadway-låter. *Karl Johans gate 35. Tel 42 97 10.*

BRASSERIE COSTA

God pasta. Du får brennende Sambuca i baren. Holder stand som en av Oslo's mest populære restauranter. Bord bør bestilles på forhånd. *Klingenberggaten 4. Tel 42 41 30.*

BARER & PUBER

DOCKSIDE

Stilfullt. Mellom-europeisk. Turister, flanerere og hjemmefruer samles over en cappuccino eller (lett)øl. Småretter. *Aker Brygge. Tel 83 80 58.*

FRIDTJOF

Mye forretningsfolk som hiver innpå etter arbeidstid. Maskulint mahogni-miljø, med sjøfartspreg. Kalt for Shippingklubbens junioravdeling. *Fridtjof Nansens plass 7. Tel 33 40 88.*

ANDY CAPP PUB

Ølsted med mange stamkunder. Kjellerpub med dart og mange engelskmenn. Ikke ante vi at NATO-kolonien var så stor! *Fridtjof Nansens plass 4. Tel 41 05 65.*

TUT-ANKH-AMON

Egyptisk innredning. Veldig populært blant de yngste. Bra musikkprofil. Country, blues og rock. *Rosenkrantz gate 1. Tel 42 50 49.*

FELIX

Hit søker den litt eldre del av reklamebransjens vannhull.

Interessant hval-penis i et utstillingsmonter. Lunken mat og engasjert stemning. *Drammensveien 30. Lapsetorget. Tel 56 11 56.*

HOTEL CONTINENTAL

En av byens beste barer. En av Tande-P's favoritter. *Stortingsgaten 24. Tel 41 90 60.*

CHURCHILLS

Nipsete engelsk pub. So very british det kan bli i Norge. Mye forretningsfolk. Men svært få av de leser The Sun! *Fridtjof Nansens plass 6. Tel 33 53 43.*

MØTESTEDER

JOHNS BAR & THE BLUE IGUANA

Gamle Amadeus under Barock som nå er gjort om. Drevet av Stefan Kesselbauer som hadde en kort gjestervisit på Jakks. *Universitetsgaten 26. Tel 42 44 20.*

TOSTRUPKJELLEREN

Levende legende. Populært møtested for journalister og politikere der de drikker beske dråper og spiser tradisjonsrik a la carte. *Karl Johans gate 25. Tel 42 14 70.*

GAMLE CHRISTIANIA

Oslos eldste restaurant. Maskulint. Jazz på lørdager. Egen country-klubb drevet av krefter rundt musikk-bladet BEAT på fredager hvor Contenders funder som husband. *Grensen 1. Tel 42 88 63.*

FRU BLOM WINEBAR

Fått større bar. Et bra sted å tilbringe mørkere høstkvelder. Kulturelt bevandret publikum. God kost og godt vin-tilbud. *Karl Johans gate 41 B. Paleet. Tel 42 73 00.*

LILLE SMUGET

Levende musikk på onsdager og fredager. *Bygdøy Alle 5. Tel 44 80 44.*

CAFE OLSEN

Pubertal kvarterskro. Rime-lig. Begynner å bli slitt. Upretensjøs. Sett sine glansdager. *Bogstadveien 8. Tel 46 30 65.*

TRE BRØDRE

Fondue restaurant i kjelleren. I 2. etasje er det ren a la carte-restaurant. Rett inn fra gaten er det bar og skjenkested. Lokalet er bevaringsverdig og beholdt i sin opprinnelige form. *Egertorget. Tel 42 39 00.*

KAFE CELSIUS

Møtested for folk fra frieryker. Gedigen koselig peis. Litt odd følelse av å være i Øst-Europa. Bra utvalg i blader og aviser. Treg service. *Rådhusgaten 19. Tel 42 45 39.*

CAFE SEC

Fin blanding av business og studenter. Typisk drop-in sted. Populært vorspiel. *Karl Johans gate 33. Tel 33 40 79.*

RESTAURANT
LUDVIK
ESTABLISHED 1952

Rosenkrantzgt. 11 - Tel. 33 46 40

NYE

POCKET FRA GYLDENDAL

HERMANN
HESSE
STEPPEULVEN

MARIE
CARDINAL
GJENNOM KAOS

FAY
WELDON
LANDETS HJERTE

RUDOLF
NILSEN
SAMLEDE DIKT

JOHN
IRVING
EN BØNN FOR OWEN MEANY

KNUT
HAMSUN
VICTORIA

FJODOR M.
DOSTOJEVSKIJ
SPILLEREN

42,-

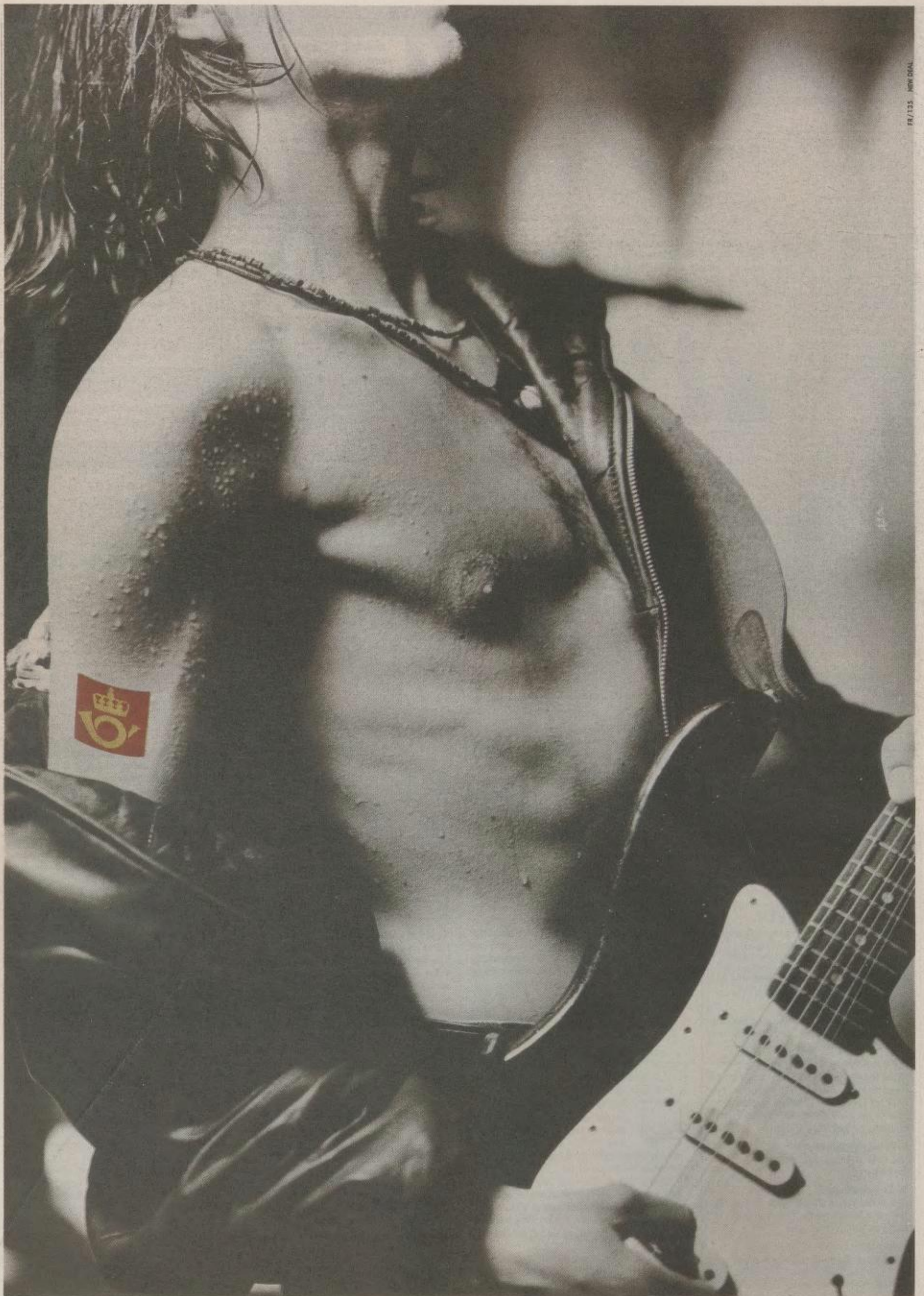
GYLDENDAL POCKET AD 307

ØL

BAR.O.METER

	Kr / Liter	
1 Stedet (Hverdager)	24	← Her få du igjen Ringes-pils
2 Palace Grill	29	
Kjøkkenhagen	29	
Bar-Beint	29	
Galleri 33	29	
3 Kafe Tamara	30	
4 Olsens Café	31	
5 David Foster Pub	32	
Last Train	32	
Rorbua	32	
Henrikke	32	← Planlegges ny giv
Original Tiffany	32	
6 Lorry	33	
Onkel Osvald	33	
Rockall	33	
Tut Ankh Amon	33	
Beach club	33	← Hva skjer når den kalde vinteren setter inn
Clodion Art Café	33	
Jakks	33	
7 Felix	33,5	
8 Laffen	34	
Churchill	34	
Oslo Micro Bryggeri	34	
Manhattan	34	
Cruise Cafe	34	
Rorbua	34	
9 Rockefeller	35	
Café Bacchus	35	
10 Scots man	35,6	
11 Stedet (I helgen)	36	
Kafe Celsius	36	
12 Coco Chalet	36,2	
13 Baronen & Baronessen	37	
Smuget	37	
Blom	37	
14 Fritjof	38	
Dockside	38	
15 John's Bar & Blue Iguana	38,7	← Gamle "Amadeus" under Barock med ny profil og ledelse
16 Druen	39	
La Piazza	39	
Brødrene Bergh	39	
Theatercafeen	39	
17 Cafe Sec	41,2	
Tre Brødre	41,2	← Nordnorske fiskedager avholdes snart (Tre Brød)
18 The Broker	46,9	
19 Blom	48,2	
20 Barock	51,5	
Passport	51,5	← Bra trøkk i helga, heller tynt i uka (Passport)

Fotnot: Innkjøpsprisen for en halv liter øl er ca. 8 kroner

Skal du på konsert, får du billetter på Posten. 600 postkontorer over hele landet selger billetter til mer enn 700 arrangementer, blant annet på Rockefeller og Voice.

SKIVER

Ballroom Blitz

DEEE-LITE

WORLD CLIQUE
WEA

HVORDAN RUBRISERE DETTE bandet? Jeg kunne si "house" og ha mitt på det tørre forsåvidt som dette ordet for tiden synes å dekke

over det aller meste, men på en eller annen virker det fattig og puslete i forhold til Deee-Lites forbløffende altomfattende prosjekt. Er tiden inne til å lansere bregrepet "dansemusikk", sånn i all (falsk) beskjedenhet?

For noen år siden, før sampling og totalt lyd-narki for alvor grep om seg, feide ordet "crosscover" som en frisk høststorm gjennom anmelderspaltene: Alle som kombinerte mer enn en genre på samme stykke vinyl kvalifiserte nesten automatisk til denne (dengang) høyeste av alle utmerkelsene. Det slår meg at *World Clique* i mindre grad er nybrottsverk i hydriksjungelen enn en god gammeldags crosscover-LP, og da snakker jeg om faktorer mer tungtveiende enn det sjarmerende "etniske" samarbeidet mellom en "mystisk" russer, et japansk "teknogeni" og en aerobics-psykedelisk newyorkerinne. *World Clique* innfrir nemlig med letthet crosscover-kriterium nr. 1: Få kombinasjonene til å høres "naturlige" ut, finn opp din egen hylle, lag din egen rubrikk, ditt eget perfekte hybrid.

Plukker man den fra hverandre finner man litt av alt: Store doser ren gammeldags P-funk satt opp mot tung deep-house perkusjon, ambiente space-effekter, metervis av nesten oppsiktsvekkende uoriginale keyboardlicks og på toppen av det hele massevis av høvelige hjernedøde popmelodier med ditto tekster, osende av naivt positive vibrasjoner og blasert kitch i skjønn forening. Det som kommer ut av høyttalerne lyder imidlertid forbløffende helhetlig og klassisk - på grensen til det konservative hadde det ikke vært for en viss tacky bismak som får ørene dine til å krølle seg av fryd.

Og selvfølgelig dreier hele denne sprudlende positive holdningen seg om lite annet enn relanseringen av Hi-Energy: Psykedeliske kostymer makter ikke å skjule at Deee-Lite har mer til felles med vitaminpiller enn med andre former for kulørte medikamenter. Det de taper i mystikk tar de imidlertid igjen i ren effektivitet - her dreier det seg hverken om "sound" eller "stemning", men om et virkemiddel: Noe å la det pulveret som ble strødd utover tidligere tiders ballsaker for at golvet skulle bli superglatt og godt å danse på. *Karakter:* Definitiv dansemusikk

Ina Blom

BACKSTREET GIRLS

COMING DOWN HARD

Vertigo

ÅPNINGSSPORET, "TEMPLE OF lust", jobber seg sakte inn og opp mot et klimaks som gruppa holder tilbake i det lengste. Så, når

utløsningen endelig har kommet, holder Girls på og på og vil ikke gi seg med å trekke den ut. Og det svinger noe aldeles "fucking", som er den karakteristikken Girls-gutta bruker sjøl. Om det meste.

På denne plata minner Backstreet Girls innimellom om Status Quo da de var på sitt friskeste, i årene de ga ut blant andre "Hello" og "Quo"-LP'ene. Et skred av supercatchy'e gitarriff ramler gjennom hodet ditt. Backstreet Girls kommer hardt ned midt mellom ørene på deg! Spytter i munnpillet og er ikke engang redd for å dra åtte verselinjer på samme rimending! Det er saker, hæ?

Karakter: Tett, vill og talentfull heavyrock.

Stig Holmer

DELILLOS

SVETT SMIL

Sonet

NYYYDELIGE, SMÅ NYNNELODIER framført med hviskende intensitet og cello. Og tøffe, håndfast utflippa rockelåter. Og, som før, slagferdige tekstlige underfundigheter fra første til siste låt. Dikterhøvdingen i bandet, Lars Lillo Stenberg, går språklig så rett på alle temaer han tar opp, at styrkegraden i budskapet hans blir voldsom. Fra fyltiker og unger - og den "naive" Lars Lillo Stenberg - skal man høre det.

Denne plata er litt anderledes enn de foregående. Den er rett og slett mer lettligjengelig. Den er gjennomgående varmere. Selv om temaene jevnt over er leie og deprimerende: Det handler om jordas undergang, hvor farlig det er å tenke for mye, livet som pornofilmstjerne, ulykkelig kjærlighet, spøkelses og kjedelige misforståelser. Men tekstene slutter som regel med et flir. Og arrangementene er mildt sagt livsbejaende i all sin fyrrige, velklingende talentfullhet.

Karakter: Sempelthen strålende!

Stig Holmer

NEIL YOUNG & CRAZY HORSE

RAGGED GLORY

Reprise

DU SLETTE TID FOR EN GITARIST! Det har forsåvidt aldri vært noen tvil, men med "Ragged Glory" slår Neil Young igjen ettertrykkelig fast at hans raspende, sprakende primaliskrik av en gitar har overjordiske kvaliteter. Når han samtidig stabler på bena en samling såre, vakre og romantiske låter som ikke står nevneverdig tilbake verken for fjorårets "Freedom" eller tidligere høydepunkter, og synger dem som bare han kan - da går Neil Young rett i sentralnervesystemet på en stakkars. På "Ragged Glory" er kombinasjonen av rå aggresjon og sart følsomhet brukt mer effektivt enn på lenge, og man griper seg i å undres på hvorfra Young henter den melankolske magien som løfter i og for seg banale rockelåter til så store høyder.

Karakter: Gåsehud.

Jan Omdahl

THE LIBERTIES

DISTRACTED

Chrysalis

DET BEGYNNER Å BLI GANSKE mange av disse bandene etter hvert: Små, hyggelige orkestre som spiller melodios rock med over- og undertoner av tradisjonell folkemusikk. Skotske The Liberties plasserer seg trygt i denne båsen med sin kryssning av rock, country og keltisk visesang. Men så lenge de lager så hjertevarm og trivelig popmusikk som dette må de få være så uoriginale de bare vil. En debut å merke seg.

Karakter: Peiskos.

Jan Omdahl

BEST AKKURAT NÅ

DEEE-LITE

WORLD CLIQUE

WEA

THE BREEDERS

POD

4AD

MEAT BEAT MANIFESTO

99%

Play It Again Sam/Sonet

KOFI

BLACK...WITH SUGAR

Ariwa/Amigo

CRIME AND THE CITY SOLUTION

PARADISE DISCOTEQUE

Mute/Sonet

VERST AKKURAT NÅ

DEVO

SMOOTHNOODLEMAP

Enigma

VAZELINA BILOPPHØGGERS

FULL BEHANDLING

Slagerfabrikken

HAR DU LURT PÅ HVORDAN DET gikk med Lykkeliten i voksen alder?

Broren hans står fram på den nye Vazelina-plata og avslører det: "Han blei en feiting slik som je". Onkelen møter du i en annen låt. "Han driv og mekker biler i et verste" oppå Bryn. Men han bor på Vå'lenga. Og kjører Impala". Og Impala, det er bra! Det er Chevrolet nemlig.

De helproffe totentullingene er også bra. Moro er det å høre på de skruddede jughistoriene Eldar Vågan lirer av seg. I tillegg er det fritt fram for å la seg imponere av samme Vågans drag på f.eks. uptempo gospelprestasjoner.

Karakter: Full tilfredsstillelse.

Stig Holmer

BALTIMORE

FREAK

VIP

FØRST ETTER AT JEG HADDE SATT meg til for å virkelig råslakte dette usedvanlig blasse makkverket, oppdaget jeg at gruppen er svensk. Det forandrer alt.

Karakter: Svensk

Hans-Olof Thyvold

LES "KOOL CAT" HEMSTOCK

SLAGER

Slagerfabrikken

SANDEFJORDBRITEN LES HEMstock, bedre kjent som Jive Bunny, har sittet i kjelleren sin og klippet sammen replikker fra gamle norske filmer, slagere, og lyder fra sitt eget syntustyr.

Resultatet er et album med pent uttrykt variert innhold.

Slagerfabrikken har sluppet Hemstock løs på sine egne artisters innspillinger. F. eks. en kraftig lang sammenklipping av en rekke

Vazelina-låter, der den arme lytter må gjennomleve opptil halve låter før neste "fixe" overgang kommer. Hva er det egentlig man betaler for her? Er ikke dette en plate utgitt i Les Hemstocks navn? Skulle ikke han da ha kreert noe på den? At en fyr tar opp "Postmann Pat" på et bånd, trykker på knotten sin slik at Postmann Pat blir til et firedobbelte po-po-po-postmann, gir det ut på plate og *that's it*, er det noe å betale noe som helst for?

Næ.
Karakter: Tull og lureri.

Stig Holmer

PETROTOPPEN

Listen er sammensatt av en rekke bensinstasjoner over det ganske land.

1. Dum Dum Boys

-Riksrockere med salgstall langt over det fortjente.

2. Gitarkameratene

-Jan Petty, Lillebjørn Orbinson, Halfdan Dylan og Øysten Harrison, gjør her noe ingen kunne ha drømt om.

3. Sven Ingvars

-Sven Ingvars sniker seg ikke uventet inn på listen med sin smakfulle blanding av rytmisk tex-mex og Joy-Division inspirerte depressive suicidal-pop. En riktig festlig blanding er det blitt.

4. Falsk/Mathisen

-Ja, fylla må definitivt ha skylda! Slutt å drekk karer!

5. George Michael

-Snuskelusken er tilbake igjen. Før var det gøy med berømmelse. Det er et hardt liv, Goggen.

VI SAVNER:

På vegne av Norsk Truck Forbund, etterlyser vi den etterlengtede Samantha Fox samlingen med de *viktige* bildene. Garanter en liste-ruller av det sjelden slaget.

Vi etterlyser også en gullring mistet på strekningen Fana og Thv. Meyersgata. Bill.Mrk. "Kanskje dusør".

THE REPLACEMENTS

ALL SHOOK DOWN

Reprise

ER THE REPLACEMENTS DEN BEST bevarte hemmeligheten i amerikansk rock? Sikkert er det i hvert fall at Paul Westerberg og bandet

hans er det beste Mineapolis har å by på etter Prince - et intelligent, følsomt og kraftfullt rockeband som tryller fram den ene intrikate pop-perlen etter den andre. Problemet er at det i stor grad har vært snakk om perler for svin, om et band som ikke har maket å formidle sine kvaliteter utover en engere krets av svorne tilhengere. På "All Shook Down" er de mykere, mer akustiske og mer tilgjengelige enn vi kjenner dem fra før, selv om Paul Westerbergs fascinerende gitar snerrer og spreller som aldri før, selv om melodilinjene aldri nærmer seg dusin-vare-formatet og selv om The Replacements forteller historier som hører hjemme i det amerikanske marerittet. The Replacements er overmodne for et definitivt gjennombrudd, og "All Shook Down" burde besørge det.

Karakter: Elektrisk

Jan Omdahl

VAN MORRISON

ENLIGHTMENT

Polydor

JEG VET, JEG VET. MAN SKAL IKKE blande sak og person. Under normale forhold bruker jeg å holde meg til det. Under normale forhold bruker jeg det som argument mot andre som ikke holder seg til det.

Men å være scientolog er ikke normalt. Ikke for tilregnelige, passe intelligente, snille, kjekke mennesker. Kan det være sant at VM er scientolog? Han lar seg jo for pokker aldri intervjuet. Jeg har hørt han er det, og jeg har lest det også, her og der.

Er det sant, kaster jeg plata ut av vinduet. Er det ikke sant, er jeg klar til å gi ham skryt for *Enlightment*. Det høres jo i og for seg at han har gjort dette noen ganger nå. På en måte er det riktig å si at han gjenrar seg selv. Men han gjør det stadig like talentfullt som han har gjentatt seg selv før.

Karakter: Vakkert både her og der.

Stig Holmer

BEST AKKURAT NÅ

Espen Sletner

LOS LOBOS
IN THE NEIGHBORHOOD

London/Polygram

-Jeg er selv av meksikansk opprinnelse.

RANDY TRAVIS
HEROES & FRIENDS WEA

-Beste "komers-country" i USA i dag

BOB DYLAN
UNDER BB KING

LIVE FROM ST. QUINTIN

-Ikke på høyde med J. Cash sin "fengslende" opptreden, men dog

ELVIS PRESLEY

-Var The King FBI agent? Var hans død fingert? Selvfølgelig. Han ville vekke fra alt maset i showbiz, men nå er han på vei tilbake, bedre enn noen sinne og i form. Fri for dop og med kinnskjegg som verden aldri har sett maken til!

VERST AKKURAT NÅ

At Elvis drøyer så lenge. A Red Sky
CBS -Selvfølgelig...

BOB MOULD

BLACK SHEETS OF RAIN

Virgin

DETTE ER SÅNN PASSELIG SKUFFENDE: Bob Mould oppløste Husker du da gruppa for alvor begynte å ta av, årsaken var visstnok andre medlemmers dop-trøbbel. Veldig sørgelig.

Men i fjor meldte han seg som svært lovende solo-artist med "Workbook", en overraskende melodisk og velklingende debut fra en mann som ellers var kjent for å levere en relativt bastant vegg av rå gitarlyd. Dette ypperlige albumet kan imidlertid ikke ha solgt noe videre, tross glimrende kritikker, for nå er Mould her igjen, tydelig modifisert for større brukerappell. Mould har fått direktiver fra toppetasjen om å skru på fuzzi-boksen igjen - og det har han gjort. Denne plata er sikkert ment å skulle appellere til Husker Du-fans som syntes Moulds debut var for snill. Men jo mer han punker seg opp blir det også klart at Husker Du var mer enn én mann med komp, men av disse magiske gruppene som ga mer enn summen av komponentene. Og da hjelper det ikke å ha de dyktigste studiomusikere i ryggen. Black Sheets of Rain blir stående og stange og havner definitivt mellom to stoler.

Karakter: Ett skritt frem og to tilbake
Hans-Olav Thyvold

I en klasse for seg

PREFAB SPROUT

JORDAN: THE COMEBACK
Kitchenware/CBS

ER DU BLANT DEM SOM LURER på hvor det ble av sangene? Du vet, de du grep deg i å nynne på, og som handlet om noe? De som gikk inn det ene øret, og ble i systemet - fordi sangeren hadde noe på hjertet, og fant veien til ditt? Vel, "Jordan" er på mange måter "The Comeback".

Paddy MacAloon må ha tenkt som Brian Wilson på Beach Boys' klassiske "Pet Sounds" (en LP "Jordan" har flere likhetstrekk med): "I Just Wasn't Born For These Times". Han skuer tilbake, langt tilbake, og trekker i usynlige linjer mellom mytiske steder - Atlantis, Jordan, Det Ville Vesten og - Las Vegas. Skjebnen til Elvis og roveren Jesse James, Lucifer og engelen Mikael fletter seg sammen i meditasjoner over død, gjenkomst og forløsning. Intet mindre!

MacAloon er lei av å være den flinkeste gutten i klassen (et sted tar han sjølvkritikk: "Any music worth its salt is good for dancing/But I tried to be the Fred Astaire of words"). Når framstår han som en moden

mann, på leting etter noe så lite moteriktig som ... fred i sjelen. De siste melodiene på LPen er nesten ren gospel.

Slike ambisjoner kan få en vanlig pop-plate til å brenne. Også omfanget: 64 minutter, 19 låter. Men prosjektet er gjennomført med en henslengt elegance og en undertone av tørr humor som gjør at kosten aldri føles for drøy. Låtene er av edleste håndverk, MacAloons stemme den mykeste fløyel, produksjonen til Thomas Dolby gjør ordet "smakfullt" fattig. Lydbildet forandrer farge og motiv der du minst venter det. Her finnes samba, bolero, visesang med kassegitar, og wah-wah-funk à la Curtis Mayfields "Superfly".

Men først og fremst er "Jordan" mesterlig popmusikk, så (i ordets beste forstand) smektende at en ikke kan annet enn å lytte med et salig smil om munnen. Melodiene går ikke rett i fletta, men smyer seg inn under huden, og skaper noe som ligner avhengighet. Du vil alltid ha lyst til å komme tilbake til Jordan.

Karakter: Vellyd av en annen verden.
Kjetil Rolness

PIXIES

BOSSANOVA
4 AD/Sonet

I FJØR TJENTE BLACK FRANCIS hundretusen dollar. Eksepsjonelt mye for en vokalist/gitarist/låtskriver i et såkalt "indie-band". Han fortjente det. LP'en "Doolittle" var, tross utallige skavanker, ganske umulig å holde unna platespilleren. Den hadde det styggpenes tiltrekningskraft. Dessuten klarte Pixies - som The Smiths før dem - mesterstykket å være sære og ordinære på samme tid. De viste rett og slett at rock'n'roll fortsatt kunne være noe morsomt og spennende.

Over til "Bossanova", som ikke skuffer. Den mangler umiddelbarheten til forgjengerens sjefspor ("Debaser", "Monkey Goes To Heaven"), men er kanskje jevnere, råere ("Pock Music" er et uvær av en låt) og enda litt sprøere. Hvem andre enn Pixies ville lage en sang om en jente oppkalt etter et tekstil, og ende opp med praktfulle "Velouria"? Eller syngte om "Alison", og så, når noen minner om Elvis Costellos "Alison", tenke: OK, da får vi syngte om Mose Allison (jazzpianisten) i stedet? Eller la første bokstav i hver linje tilsammen bli "SURFER", slik som på "Ace"? Og hva er den fjerde "pike"-låten, annet enn The Surftones' instrumentale "Cecile Ann"?

Foruten surf er sci-fi den store lidenskapen til Francis. I "The Happening" lander små grønne menn på "stripa" i Las Vegas og sier "Hei!". En kan ikke annet enn å smile og vinke tilbake.

Karakter: Rått, fengende, uforutsigbart, og den tøffeste gitarlyden siden Sex Pistols.

Kjetil Rolness

DUMDUM BOYS

PStereo

CBS

FRA DET SPARKER I GANG MED "En plass i solen" og et tungt, suggererende Dumdum-riff i feit vegg-til-vegg-produksjon til det toner ut i den søte, akustiske vuggevisen "Stort og Svart" er det umulig å mislike "Pstereo". Her er riff som sitter ved første høring og vokser ved flere, her er den pumpende, synkoperte grooven som Norges beste rock'n'roll-band har gjort til sitt speciale. Her er tekster og refrenger som er perfekte for grunnleggende rock'n'roll kommunikasjon, og bunnsolid håndverk både på musiker- og arrangementsida. Men Dumdum Boys' tredje album er ikke noe tvers igjennom overbevisende produkt. Her er mye bra, men også en hel del likegyldig materiale. Summen er et album der det til tider blir svært tydelig at det er kommunikasjonen som er dette bandets største styrke. Dumdum Boys formidler noe unorsk på norsk, og treffer oss både i hodet og hofta med det. Et tilsvarende engelsk band ville neppe kommunisert med særlig mange av oss.

Karakter: Bra til å være norsk.

Jan Omdahl

DJ-TOPPEN

Listen er sammensatt av Naim Christian Lorentzen Husdyr på Rockall

1. Dinosaur Jr.

"Wagon" 7"
Støy-pop, Homocore

2. Sharlatans

"The only one I know"
-Houserock

3. Fluid

"Our love will still be there"
-Gammal Trogs låt

4. Sonic Youth

"Kool Thing"
-Fordi alle spiller Sonic Youth, og fordi det er gøy med Sonic Youth. Det dårligste støybandet ever.

5. Leather Face

"Our Father"
-Britcore

6. Killdozer

"American Pie"
-Don McCleans klassiske drittlåt i ny og forverret prakt.

ROBERT CRAY

MIDNIGHT STROLL

Mercury/Polygram

INGEN KAN BETVILE ROBERT Cray's talent, det er hevet over enhver tvil for lenge siden. Nesten alt ved Midnight Stroll, hans siste plate, stemmer, og det stemmer perfekt, bortsett fra en liten ting - følelsen. Jeg får bare ikke fot, samme hvor mye jeg vil. Mr. Cray's moderne bluesmusikk med en liten dash av soul går inn det ene øret og ut det andre, jeg kan ikke si det får noe festa mellom barken.

Karakter: Passer sikkert ypperlig for deg som har CD-spiller i bilen.

Espen Sletner

JOHN WESLEY HARDING

HERE COMES THE GROOM

Sire

NOK ETT AV DISSE LÅTSKRIVERTALENTENE som synes å være dusin-vare på de britiske øyer på tiden. Denne utgaven ligner så til de grader på Elvis Costello at det tidvis er direkte vondt å høre på - uansett hva man måtte mene om Costello. Det er kanskje en god plateselskapsfilosofi å tro at en dash Costello tilsatt en smule Springsteen og kanskje en tanke Tom Waits vil funke dersom man produserer det som en annen Dire Straits-plate. Resultatet skraker etter originalitet og det er synd, for de kan som sagt skrive låter disse engelskmennene.

Karakter: Dusin-vare.

Hans-Olav Thyvold

DREAD ZEPPELIN

UN LED-ED

I.R.S./EMI

DET SOM PÅ PAPIRET SER UT SOM en god spøk: reggae-versjoner av Led Zeppelin-låter, viser seg i virkeligheten å være en virkelig god spøk. Stikk i strid med hva jeg hadde ventet er ikke denne plate to fnis og vekk me'n, den tåler faktisk å spilles mange ganger. Ikke minst skydes dette Tortelvis, en Elvis-kloning som har konsentrert seg om det som vel best kan kalles Kongens "burgers and opiates"-periode. Når Tortelvis tvinger Zeppelins Black Dog over i "You ain't nothin' but a Black Dog" er det bare så riktig at det må gi stjerner i

boka. Det hele er gjort med akkurat så mye humor og dyktighet at verken tilhengere av Led Zeppelin, Bob Marley eller Elvis (som de åndelige gudfedre til prosjektet) trenger å føle seg trakkelt på tærne. Ikke glem at Elvis bad om autografen til Robert Plant (selv om han selvfølgelig sa den var til Lisa Marie).

Karakter: Fett nok

Hans-Elvis Thyvold

A-HA

EAST OF THE SUN, WEST OF THE MOON

WEA

A-HA ER IKKE ØSTENFOR SOL OG vestenfor måne, men mellom to stoler: ikke (så) populære (de engang var), ei heller hippe. En skulle gjerne ha sett De Tre Brave ute av uføret, men LP nr. 4 ligner ikke noen potensiell hit, hverken hos småpiker eller modne CD-eiere. For ikke å snakke om de store, stygge kritikkerne, som hører albumet åpne med singelen "Crying In The Rain", der trio Norge lager en mektig sviskekompott av en hederlig gammel slager, og att på til sper på med lyden av autentisk regn og torden, for å bevise at det virkelig er nedbør når Morten Harket synger gråtkvalt og tostemt med seg selv. På låten "Rolling Stone", som ikke er mindre svulstig, begynner de igjen å tvile på om vi skjønner engelsk, så da kommer minsantenn uvarslyden tilbake!

Men det vi egentlig lurte på denne gangen, er hvor det ble av Pål's og Magnes evner som låtskrivere - kilden til de djerne akkordvendingene på låten "Scoundrel Days", eller popøset på den-du-vet. "Waiting For Her" er kanskje akseptabel bilradiomusikk, og "Nonstop July" er småpen balladestubb vi nesten har hørt før. Men sanger som "Early Morning" og "I Call Your Name" er rett og slett for svake i skjelettet, og brekker av tyngden av produksjonsmessig dødkjøtt.

Når a-ha bevisst går inn for å vise muskler, skjer det imidlertid noe. I "Sycamore Leaves" legger de en effektiv groove av blues-funk med snedig basstrommehvirvling, Hammondorgel og kvasi-Hendrix-gitar, men akk, etter hvert roter det seg forferdelig til. Noe lignende skjer på "Cold River", der slagverk og bass sparker unna som bare f... i starten, for å renne ut i et refreng som ikke eksisterer. a-ha legger opp til store ting, men glemmer å fullføre.

Det eneste sporet verdt å kjøpe for full pris denne gangen, er tittelsporet. Her blir a-ha's patos ikke bare tom form, men noe som beveger lytteren. Dessuten er det litt action og dynamikk i arrangementet, og strykerne er frekke nok til å sitere fra "Summertime" (hvis jeg ikke tar for mye feil).

Karakter: Av og til er de inne på et eller annet. Stort sett er de fortsatt ute å kjøre.

Kjetil Rolness

BEST AKKURAT NÅ

Stig Holmer

NEIL YOUNG & CRAZY HORSE

RAGGED GLORY

Reprise

Younger'n er jo jaggumeg stadig like loco som i søttito og deromkring! Åsså så god til hyle!

BOB DYLAN

UNDER THE RED SKY

CBS

Trivelig gammel gubbe!

DRONNING MAUDS LAND

DRONNING MAUDS LAND

CBS

Strivakkert!

DELILLOS

SVETT SMIL

Sonet

Også veldig pent!

OMPAKARA

VI HAR PÅ TUR

Ompaplater

Å hei og hå, til party må vi gå!

VERST AKKURAT NÅ

WENCHE MYHRE

DAGEN ER DIN

Fablos

Slafft.

AMERICAN RAG®

En ekte jeans butikk

IN JEANS BY

dobber®

Bogstadvelen 23, telefon 56 65 44.
Skippergaten 26, telefon 33 14 70.

SKIVER

Varmt og folkelig THE WATERBOYS

ROOM TO ROAM
Ensign

"SCOTLAND IS MY DREAMING head, Ireland is my heart", synger Mike Scott i "Island Man". Det er programerklæring god som noen for "Room To Roam", et album der The Waterboys forsterker kursen de satte i "Fisherman's Blues". The Waterboys anno 1990 spiller roots-musikk, og røttene gror først og fremst i det britiske øyriket. Dette er varm og poetisk musikk i spenningsfeltet mellom irsk og skotsk folkemusikk, britisk sekstitallsrock, pop og country. Resultatet er sprikende i den forstand at The Waterboys ikke tar fem øre for å hoppe direkte fra muntre trudelutter til melankolske ballader, fra det skranglete akustiske til det mer storslagne og elektriske. Men samtidig er "Room To Roam" et helstøpt album, framført av en trubadur med en visjon som binder alle de løse delene sammen til en helhet som fungerer både historisk og musikalsk. "Room To Roam" er dessuten sterk rockepoesi, enten Scott synger om gleden i kjærligheten i "How Long Will I Love You" eller om smerten når kjærligheten blir borte i uutholdelig triste "Something That Is Gone". "Room To Roam" er en spill levende plate, full av sterke låter og sterke følelser. Her er ikke mye igjen av den episke storheten fra "A Pagan Place" og "This Is The Sea", men det er det samme varme hjertet som banker bak.
Karakter: Musikk å varme seg på.

Jan Omdahl

GREEN ISAC

STRING AND POTTERY
Origo

OVER TIL DET MEDITATIVE HJØRN. Green Isac er Andreas Eriksen og Morten Lund. De maler abstrakt, med kjølige klangfarger, i repetitive figurer. Låtene heter ikke "Hey, Baby I'm Gonna Fuck You Back To Stoneage", men "Sarod", "Frames", "Arco", "Penguins"... Men de er likevel relativt lett tilgjengelige. Duoen er vel ikke helt upåvirket av Eno-platene sine, men har også mange andre referanser. Det dukker opp pianotemaer à la Satie, og perkusjonen bærer gjennomgående etnisk preg. Mesteparten er digitalt innspilt, men Eriksen/Lund har klokkelig spedit på med andre instrumenter. På "Musette" lar de et trekkspill ta seg av melodilinjene, noe som gir en tangoaktig atmosfære. Og "Names Are For Tombstones" bæres opp av et råttent el-gitarriff. Er det ånden fra Ennio Morricone som her spøker i bakgrunnen?

Så forskrekkelig originale er ikke Green Isac, men de vinner på sans for melodi, og en viss nøkternhet. De lager ikke muzak med New Age-alibi.
Karakter: Filmmusikk der du selv må lage bildene

Kjetil Rolness

FEMI GANGE

THE BEST OF FEMI GANGE VOL. II
Sonet

SE DET. UNDERGRUNNSROCKERNE har kommet opp med en riktig speilblank, besteborgerlig CD. Som altså, bare for å ha slått det fast, ikke er noen samlealbum. Men nytt, originalt Femi Gange-stoff.

Vel. Så grusomt originalt er ikke dette. For det første lyder det slett ikke umiskjennelig Femi Gange. Bandet mangler rett og slett særpreg. Dessuten står låtene ofte og stamper, mer enn de svinger. Vokalprestasjonene er begrenset, og til tider

anstrengte. Et høydepunkt er kørtripønkrageren "I love Paris (in the summertime)". Den har både humor og sug.

Karakter: Nok så interessant rock...

Stig Holmer

LOS LOBOS

IN THE NEIGHBORHOOD

London/Polygram

HØST ER TID FOR PLATEUTGIVELSER, betydelige plateutgivelser. Los Lobos "In The Neighborhood" er noe av det mer betydelige denne høsten. Å si at dette, er en av dagens virkelig store band er ikke å overdrive. "In The Neighborhood" er, om ikke den los Lobos skiva jeg liker best, så iallefall den mest gjennomarbeidede skiva Los Angeles bandet har levert. Ikke bare viser man en ypperlig evne til å fortelle historier, enten det handler om rein spikka morro, eller et dypt sosialt engasjement, alt er liksom gjort så riktig. In The Neighborhood briser seg dessuten med litt innlånt musikalsk ekspertise. Super-trommis Jim Keltner er med på de fleste sporene, Levon Helm og John Hiatt har også bidratt til å gjøre denne skiva til et must.
Karakter: Jepp!

Espen Sletner

INXS

X

Mercury/Polygram

"NEED YOU TONIGHT", ET STYKKE minimal, men effektiv funkrock, gjorde INXS til mega-stjerner i Statene, og LPen "Kick" solgte i trailerlass. Australierne kommer nok ned på jorden med "X", den sjuende LPen i rekka.

Tittelen er forsåvidt treffende. Det er noe ubestemt og pregløst over anstrengelsene denne gangen. INXS flyter på rutinen, befester seg som et slags modernisert Stones, egnet både til disko- og stadiumbruk. Men hvor blir det lille ekstra? Låten man husker? Hit'en "Know The Difference" har en viss nerve, og et stilig House-piano som ekko-forflytter seg mellom kanalene, men dette skjer midt ute på side 2, og da er det liksom for sent.

Karakter: Et band gjør sine gamle kunster.

Kjetil Rolness

VI VENTER PÅ

- PAUL SIMON
- SCORPIONS
- VAN MORRISON
- FINE YOUNG CANIBALS
- JIMI HENDRIX
- BACK STREET GIRLS
- DARDEN SMITH
- DREAM POLICE
- ALEXANDER O'NEIL
- SWANS
- DOC WATSON
- CURTIS MAYFIELD
- JELLO BIAFRA/LARD
- QUEEN
- ROBERT PALMER
- LED ZEPPELIN
- FRANK SINATRA
- DAVID BYRNE
- ERIC CLAPTON
- HINDU LOVEGODS
- TRE SMÅ KINESERE

BEST AKKURAT NÅ

Kjetil Rolness

PREFAB SPROUT

JORDAN: THE COMEBACK

Kitchenware/CBS

Den vakreste timen populærmusikk du kommer til å høre i år.

DEEE-LITE

WORLD CLIQUE

Elektra/WEA

House-musikk og hippy-filosofi i tegneserieformat. Morsomst akkurat nå.

PIXIES

BOSSANOVA

4 AD/Sonet

Surfpunk og UFO-fantasier som slår.

DUMDUM BOYS

PSTEREO

CBS

Best der den er minst Dumdum-aktig: "Englefjes" og "Tusen Etasjer Høy".

DE LILLOS

SVETT SMIL

Sonet

Best der den er minst De Lillos-aktig: "Stakkars Oslo".

VERST AKKURAT NÅ

A-HA

CRYING IN THE RAIN

WEA (single)

Til å gråte over.

THE WEST COAST ALL STARS

WE'RE ALL IN THE SAME GANG

Warner

FOR DEG SOM (ENNÅ) IKKE skjønner hva all denna ræppen egentlig handler om, kan denne samleplaten absolutt være en passende tå i vannet. Her finnes de store kanonene som Tone-Loc, Young MC og MC Hammer side om side med utablete rap-grupper av begge kjønn fra Los Angeles-området.

Det dreier seg om en "veldedighetsplate", om man vil, men disse menneskene er ikke ute etter å frelse verden; her står det om nabolaget. Og det merkes.

Rap-album har gjennomgående den svakheten at de lett blir monotone ettersom de forskjellige MCs og DJs setter mye inn på å utvikle en personlig stil som helst skal være deres egen. Denne plata unngår naturlig nok den svakheten og til tross for at dette ikke er noe helstøpt, tematisk prosjekt er "We're all in the same gang" definitivt en av årets beste rap-utgivelser så langt.

Vestkystens noe mer avslappede innstilling merkes tydelig. Her finner man ikke noe av Public Enemys samplade apokalypser, vokalelene er mer nyanserte og (tør vi si det?) melodiene er lettere å komme inn i.

Karakter: En meget god rap-plate.

MC HOT

DRONNING MAUDS LAND

DRONNING MAUDS LAND

CBS

OH! NÅ HAR'EM JOBBA OG SLITT! Og det har ikke vært forgjeves. For å sitere bandet selv: Det blir anderledes i Dronning Mauds

Land. Ingeborg Magerøys og Arne Berggrens liv som musikere blir anderledes nå enn i Tunicates-land. Med sitt nye band Dronning Mauds Land har de to prestert en elegant, vakker og spennende plate.

Det mest gledelige er at manérene med å skrive norske rocketekster på engelsk, er borte med Tunicates. DeLillos' og Dum Dum Boys' voldsomme suksesser har endelig avslørt rockeres snakk om at "norsk er usyngelig", "rock er internasjonalt og må være på engelsk" o.l., som det det var og er: Løgn og unnskyldninger for egen utilstrekkelighet.

Strekker så Magerøy/Berggren til når de skal prøve å fortelle oss tankene sine på avslørende norsk? Ja. Tekstene er riktig gode.

Originale i temavalg. Stort sett frie for både krampaktig riming og tomprat.

Når Ingeborg Magerøy så i tillegg synger nydelig, arrangementene er fortreffelige og flere av melodiene er strivakre, ja... da er det at det blir ekstra synd at bandet bruker trommer på boks. Sjelløst og spinkelt som maskintrømmene lyder, står de i ødeleggende kontrast til skaperkraften i resten av "Dronning Mauds Land". Dette er riktignok ikke påtrengende sjeNERende hele veien, men forstyrrer innimellom.
Karakter: Fryd og glede, stort sett.

Stig Holmer

THE HUMAN LEAGUE

ROMANTIC?

Virgin

LA DET IKKE HERSKE TVIL OM dette: I 1981 utgav Human League et mesterverk av en pop-LP. Superstylet cover (med ironisk hilsen til Vogue), glitrende melodier, et sound så helsyntetisk moderne at en gispst... "Dare" var uimotstælig, og jeg kan fortsatt "Don't You Want Me Baby" utenat.

Men nå har de gjort det igjen. Begått en plate som setter gamle fans i forlegenhet. Med unntak av singlene "Mirror Man" og "Human", har gruppa vært på bøytur siden "Dare", og der har de visst tenkt å bli. "Kiss The Future" synger Phil Oakey, og det låter pinlig gammel-dags. Den kreative kilden er tørr, og lytteren sleper seg gjennom en ørken av flate låter og tomme synth-klisjéer.

Typisk nok glimter det litt til når den gamle produsenten Martin Rushent og låtskriveren Jo Callis slipper til på "Heart Like a Wheel". Men et band som klarer å lage en dårlig og humorløs versjon av en Glitter Band-låt ("Let's Get Together Again"), er i alvorlig trobbel.

Karakter: Hvis du synes gjengen på coveret ser romantisk ut, kan denne plata være noe for deg.

Kjetil Rolness

YOUSSOU N'DOUR

SET

Virgin

FRIGJORT FRA PETER GABRIELS litt for varme favntak, så altfor tydelig til stede på The Lion (i sannhet en glinsende ansamling etno-

synth-effekter, velegnet til å terge på seg purister i både 1., 2. og 3. verden), fortsetter den senegalske superstjernen Youssou N'Dour der han slapp, bare med adskillig bedret innspillingsteknologi og mange nye internasjonale hjelpere. Deriblant allestedsnærværende produsent/musikere som Daniel Lanois og Michael Brook, som denne gangen ikke har fått benyttet sine utvilsomme talenter for å legge lyd lag på lag: Set er spilt inn live i studio, og leverer dermed en langt mer skarpslipt og "typisk" mbalax enn det som var tilfelle på The Lion. Afrikanske "live-in-studio"-plater stiller imidlertid ofte i en litt annen klasse enn vestlige sådanne, ganske enkelt fordi afrikanske musikere som regel er tekniske perfeksjonister på en måte som ikke regnes for helt god takt og tone blant rockartister generelt. Set er dermed ingen frisk og rølpa hanglende improvisasjons-LP - den utforsker heller grenseverdiene mellom spontanitet og lydperfeksjon på en måte som minner om Talking Heads Naked-LP fra 1988. Og samtidig inneholder den et par av de vakreste låtene Youssou noengang har levert, inklusive balladen "Xale", som takket være et enkelt strykerarrangement blir stående som en slags afrikansk "Elanor Rigby" - et forbløffende likefremt monument over en vellykket kulturkollisjon.

Karakter: Skarpslipt.

Ina Blom

SKIVER

RANDY TRAVIS

HEROES AND FRIENDS

WEA

TIDENS RASKESTE KLATTRENDE hitliste-cowboy, Randy Travis har gjort det igjen. En glimrende skive, denne gangen riktignok med hjelp fra halve country-amerika, men dog. Heroes and Friends er et duett-prosjekt med Travis og en del legender innen amerikansk Country & Western, pluss litt til. Her finner vi glitrende duetter mellom Travis og Willie Nelson, Merle Haggard, Vern Gosdin og Dolly Parton, for å nevne noen. Blueslegenden BB-King er også med, mens countryfan og film-cowboy Clint Eastwood står for platas mest oppsiktsvekkende innslag med låta Smokin The Hive.

Karakter: Mye Nashville denne gangen, men for en stemme.

Espen Sletner

IAN GILLAN

THUNDER ROAD

Teldec

DET MEST BEMERKELSESVERDIGE ved Ian Gillan er vel egentlig at han er det eneste menneske som har fått sparken i Deep Purple to ganger. Thunder Road kommer neppe til å forandre på dette. Et helt streit, midt på treet, svært lyttervennlig metal-album som ikke byr på overraskelser av noe slag. Gillan har hengt med lenge nok til både å miste gnisten og erverve seg den smule rutine som skal til for å lire av seg et OK album uten å egentlig mene så mye med det. Det er ikke så greit å skjønne hvem denne plata egentlig er tenkt å appellere til; gamle Purple-fans vil utvilsomt si han var bedre før, og nye tilhengere kan han da umulig vinne med Thunder Road.

Karakter: Likegyldig

Hans-Olav Thyvold

BOB DYLAN

UNDER THE RED SKY

CBS

JEG SKJØNNER IKKE HELT HVILKE kriterier som bør legges til grunn for bedømmelsen av denne foreløpig siste innspilling fra en mann som forlenget er utropt til legende, geni, talsmann for sin generasjon etc. etc.

Når en poet som Dylan griper og holder på oppmerksomheten gjennom snart tredve år kan det vanskelig tilskrives riktig valg av produsenter, musikere, videoer og gud vet hvilke midler som ikke tas i bruk for å holde gamle travere gående. Mannen må åpenbart være i besittelse av noe virkelig ekte som ikke kues av skiftende moteretninger. Som den fem-doble "Biograph"-samlingen så tydelig viste, kan Dy-

lans produksjon stokkes om fullstendig og fortsatt fremstå som én visjon, mens andre artister for tiden bruker 3-4 år på å finslipe en innspilling, pøser Dylan ut materiale i omtrent samme takt som han skriver det. Ved en Bob Dylan-utgivelse føyes et nytt kapittel til hans dimensjon og selve platen lar seg egentlig bare måle mot andre Dylan-utgivelser.

Mer enn noen annen artist har Bob Dylan tatt sine kunstneriske risiker i offentlighet og diskusjonen vedrørende hans forskjellige forandringer; fra akustisk til elektrisk gitar, fra fritenker til kristen fundamentalist - har rast med enorm styrke, uten at Bob Dylan later til å ha tatt hensyn til den. Hans karriere er som få andres en reise gjennom oppvekst og modning, gjennom livets faser, til han ved 5-års dagen fremstår som en av pop-kulturens mest solide utøvere. Nå gir han ut den ene platen sikrere enn den andre og stadig er han klart den mest suverene tekstforfatteren rocken har frembragt så langt. Bob Dylan er en av vår tids største forfattere og han fortsetter å spre sin nådeløse poesi pr. plate.

Under A Red Sky har et tettere, hardere og mer presist komp enn de fleste av hans tidligere plater. Musikerne er i stjerneklassen og produksjonen delikat. David Lindley, brødrene Vaughan og Slash oppviser som ventet praktfull strengeløk og Kenny Aronoff befester sitt ry som en av USAs mest pålitelige trommeslagere.

Men det er Bob Dylans tekster og måten han leverer dem på som gjør dette til en virkelig knallgod plate, legende eller ei. Han skriver fortsatt sanger som på samme tid er så enkle og så inflokte at de aldri holder opp å fascinere den som tar seg det bryet det er å trenge inn i dem.

Karakter: Oh mercy!

Hans-Olav Thyvold

MEAT BEAT MANIFESTO

99%

Play It Again Sam/Sonet

SÅNN RENT BORTSETT FRA AT JEG føler tiden nå definitivt må være ute for bandnavn som har ord som *manifest*, *front* eller *renegade* i dem er dette en ganske ålreit utgivelse. Meat Beat Manifesto er Jack Dangerous og Marcus Adams og musikken deres er alt det band som Front 242 og Nitzer Ebb har vært i årevis: Hard apokalyptisk germansk hamrende industriell new beat. Og for all del - det er ikke dette som gjør MBM interessante: Det som skiller dem fra mengdene av kontinental tungindustri er en relativt stor dose funk og soul (blåseriff!!!!) som legger humor, fleksibilitet og vidd til en musikkform som forlenget var i ferd med å stivne i sin egen jernbeslåtte marsjakt. Dette gjør ikke Meat Beat Manifesto mindre apokalyptiske eller mindre hardtslående, men det gjør dem befriende tvetydige, og langt fra så manifestpregede som navnet skulle tilsi.

Karakter: Kjøtt på beinet.

Ina Blom

JOE JACKSON

STEPPING OUT - THE BEST OF

A&M/Polygram

EN SAMLE-LP MED JOE JACKSONS beste kan dessverre ikke hete "Greatest Hits". Mannen med den lille haken, den høye pannen og spede stemmen har aldri fått skikkelig uttelling for sin fine låtsnekring og nyskjerrige søken på det musikalske roteloft.

Siden starten i niogsytti har han vært innom "new wave", reggae, swing, disco, jazz, you name it. ALT er representert her, i kronologisk rekkefølge (dog uten noen spor fra LPen "Beat Crazy").

Men om vi serveres blandede drops, stikker likevel den bittersøte smaken seg fram som Jacksons varemerke. "Is She Really Going Out With Him" må være en av de såreste hvorfor-det-alltid-drittsekkene-som-stikker-av-med-damene-låtene som er innspilt. I samme gate finner vi "It's Different For Girls", der en kjærlighetssyk J.J. får høre at alle menn er like. Han fortjener bedre.

Karakter: Hvis du bare skal kjøpe en Joe Jackson-plate...

Kjetil Rolness

MEDIA MACABRE

Det finnes så mange slags fellesskap. I år er det såkalt fargerikt fellesskap som er høyeste mote, noe som i praksis betyr at nordmenn skal være snille mot utlendinger. Ikke mot dansker, nødvendigvis, og slett ikke mot svensker - så langt har det enda ikke kommet - men mot personer som ser annerledes ut enn oss. Og da er det jeg som nordlending begynner å bli en smule engstelig. Er turen kommet til oss nå? Nå igjen?

FOR EVENTUELLE NYE LESERE, SÅ KAN JEG personlig bekrefte at det i årene frem til 1980 ikke var noen helt sorgløs eller risikofri affære å være nordlending i Oslo. Jeg har til og med opplevd å bli kalt for jævla nordlending av en pakistaner.

Sånn rent historisk sett var årsaken og opphavet til denne elendigheten at Hitler og gutta mot slutten av krigen bestemte seg for å svi av hele Finnmark. Og det var langt fra skrivebordsvedtak den gjengen der drev med. Så som sagt så gjort, og dermed sto plutselig 40.000 mennesker uten hus eller hjem eller noen ting i 1945.

Da er det at nordlendingen kommer sørover. Og han får hjelp med nødvendigheter som hus og mat og klær sånn for å komme seg over kneika. Dermed ble det selvsagt til at nordlendingen, han var en jævla, forbanna snylter som kom hit for å utnytte godtroende og snille østlendinger og Oslo-boere.

Låter dette kjent på noen måte? Hørt noe av samme storyen for? Selvsagt. Dette kunne likegodt ha vært skrevet om dagens stanere, asylsøkere og en hvilken som helst utlending uten skikkelig millionærstatus.

Jeg har ikke noe imot nordlendinger, men... Slik lød det i de gode gamle dager. Jeg har ikke noe imot pakistanere og tami-ler, men... Slik låter det idag.

Men det er selvsagt viktige forskjeller inne i bildet. Nordlendingen var tross alt en slags nordmann, og i dag har det kommet så langt at man tilsynelatende må være fra Tromsø for å kunne få høyere stillinger i Oslo-politiet. Men pakistanerne står helt utenfor alt dette. Gjelder det interne anliggender ordner de opp i tingene på egenhånd. Seg imellom. Fordi de ikke har noen overdreven tro på at det norske rettsvesen vil gi dem deres rett, eller fordi vi er litt i beit for paragrafer som rammer spesifikt muslimske forhold. De går til den lokale Don Corleone og kysser ringen hans, eller hva det nå er det gjør når det blir noe krøll. Så på den måten er det i hvert fall klare forskjeller på nordlendinger og stanere.

En annen ting er utseendet. En litt smart nordlending kunne ved litt ekstrainsats lure omgivelsene til å tro at han var et skikkelig, ordentlig menneske. Det er litt værre om du er liten, mørkhudet og har ørnene. Dermed har vi fått the Karate Kids. Mørkhudete småunger som trimmer round-kicks på Sotahjørnet. Rett og slett fordi det ikke hjelper å legge om dialekta når ting begynner å bli litt svelt på T-banen. Også det hadde nordlendingen fordeler.

Og så er det dette evinnelige skolemaset. Gode nordmenn vil ikke at ungene deres

skal gå i klasser som rommer for mange nasjonaliteter. Det vil nemlig føre til at ungene deres blir understimulerte, hva nå i svarte det måtte bety? At de treffer en masse merkelige unger i klassen og på skolen høres mer ut som stimulering, spør du meg. Men neida, snille gode, liberale Osloborgere vil ikke ha noe av at ungene deres skal gå på slike skoler, og kjører dem heller pokker i vold til steder som er hvite som etter en intens blendakur. Og så kan disse folka komme etterpå og si hva de vil, men ingen heidundrende latinske gloser kan få meg til å begripe annet enn at vi her har å gjøre med rasistiske grauthuer. Og sånne folk er det jeg treffer på når jeg åpner avisen og leser noe om dette fargerike fellesskapet. Moralene er altså selvsagt at, kul'n for faen, det var ikke så alvorlig ment, men jeg synes godt at DERE ANDRE kan være litt greiere med hverandre.

Min Gud, hvor mye jeg ikke skulle gitt for å være flue på veggen når dattera til en av disse fargerike liberale tar med seg Ahmed hjem på middag. Det ville bli rene Romeo og Julie, i alle fall hva brudulje og familiehat angikk. Det er som i filmen "Gjett hvem som kommer ti middag", der en pen, rik, liberal amerikansk pike forteller foreldrene at hun vil gifte seg. Oi, det var da svært sier de. Hva er det så denne unge mannen driver med? Joda, han er lege. Har de beste karakterer, jobbet ved de beste sykehus, og arbeider for tiden i FN-regi. Hipp,

hipp, hurra sier faren, og så sier jenta at desuten er han svart. Og der gikk jammen familiekoson fløyten, gitt. All den hyggelige, tolerante, familiehyggen som til daglig gikk inn for fargerikt fellesskap. For alle andre. Å la dette fellesskap omfatte også ens egen familie, er å gå i lengste laget. En ekte liberaler har alltid bakdøra åpen, ikke glem det.

At jeg kommer trekkende med nordlendinger i denne forbindelse er likevel for å vise at det ikke er så mye denne hudfargen det går i. Det er snakk om et helt generelt fremmedhat. Og dette har ikke noe å gjøre med at du er sur på stanern på hjørnet fordi han snyter på pilsen og fiberkosten, eller at noen av afrogutta ikke fatter et pip av hva norske jenter forbinder med ordet "respekt". Det dreier seg om noe så enkelt som anstendighet. Og derfor er jeg nå så dørga lei av et par av disse fargerike tullingene som kjører ungene sine tvers over byen, og oppfordrer alle andre til å gjøre det motsatte.

HERMAN WILLIS

Herman Willis

BEST AKKURAT NÅ

Hans-Olav Thyvold

DREAD ZEPPELIN

UN-LED-ED

Morsomt og slitesterkt

LED ZEPPELIN

Kommer med fire-dobbel samle CD i oktober. Mikset av Jimmy Page

JAN GARBAREK

I TOOK UP THE RUNES

Smakebitene er nok til å utrope den til en av årets beste

STEVEIE RAY & JIMMY VAUGHAN

FAMILY WAY

En verdig avslutning på et samarbeide som kom i stand altfor sent

VERST AKKURAT NÅ

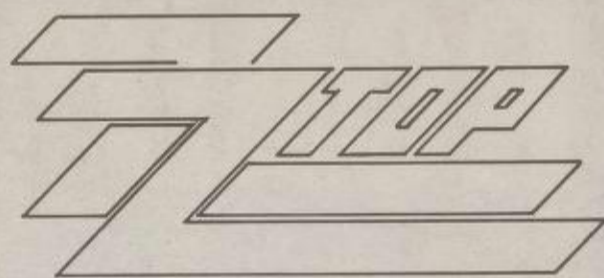
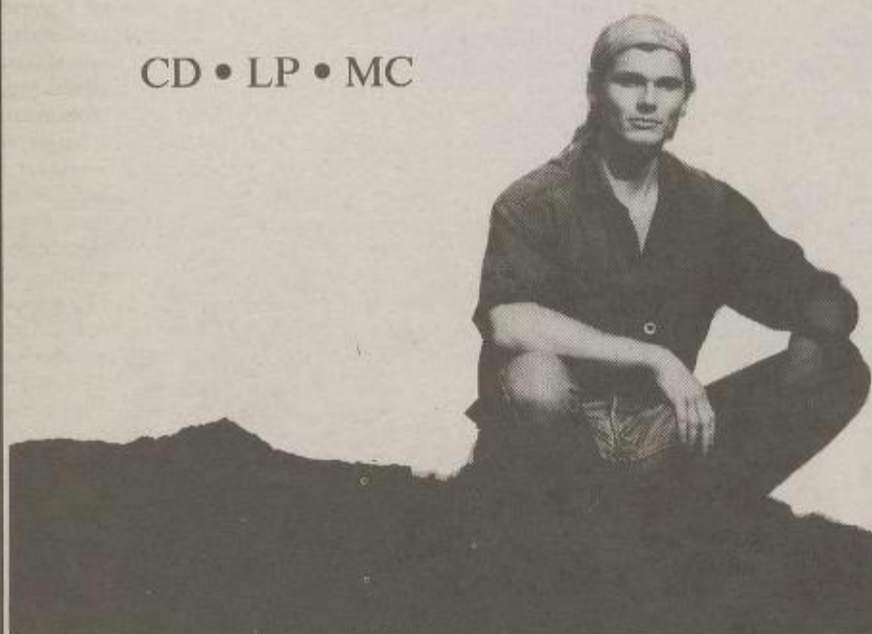
Tanken på skredet av plater som vil komme nå og fram til jul

EAST OF THE SUN WEST OF THE MOON

2-72

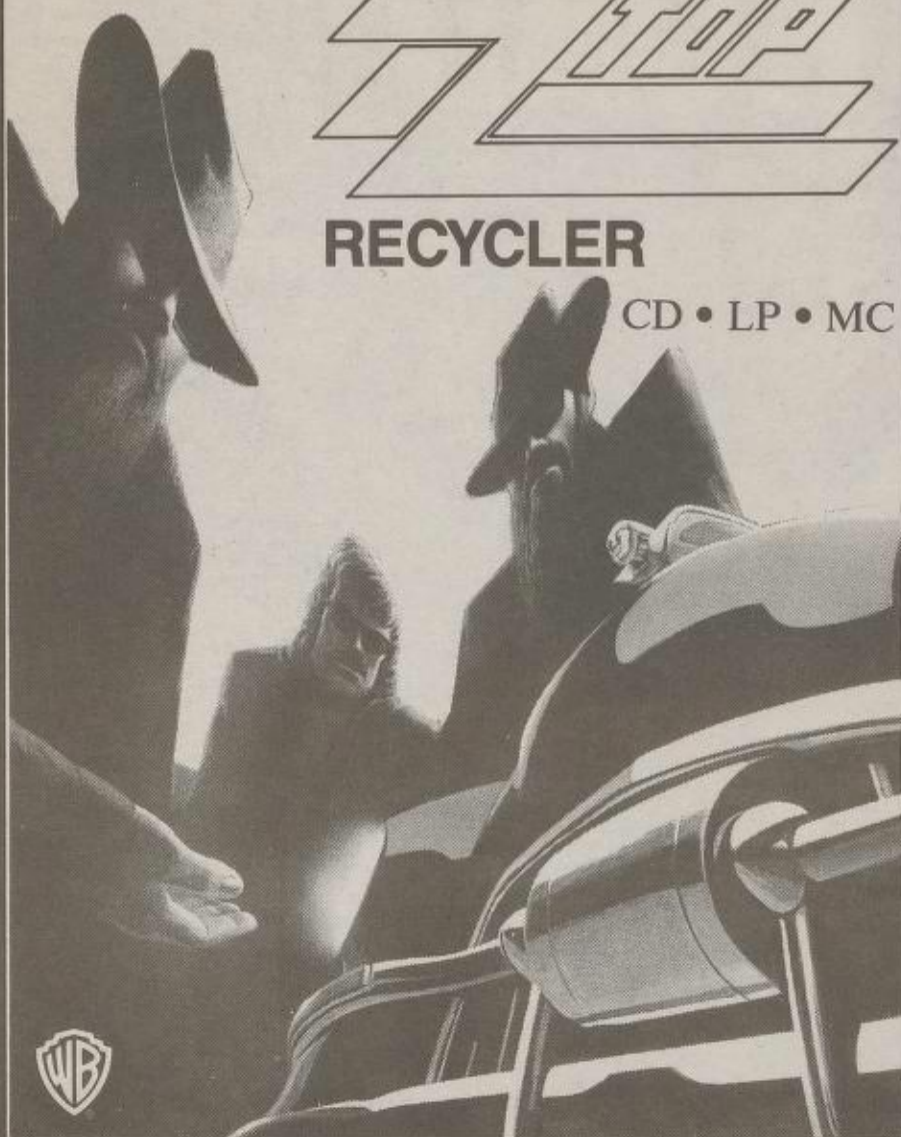
Inneholder nr.1 singelen
«CRYING IN THE RAIN»
+ 10 nye låter.

CD • LP • MC

RECYCLER

CD • LP • MC

PAUL SIMON

THE RHYTHM OF THE SAINTS

CD • LP • MC

**“I LEFT
UNIVERSITY
FOR THE ROAD”**

John Martin, 27, L.A.
Truck driver, likes old Fender guitars.

**IN JEANS
BY**

dobber[®]

OVER HØRT

...avgangsklassen på Teaterskolen, som hadde kjempesuksess med barneteater i sommer i Frognerparken har disse dager sine første offisielle visninger. Om det ikke er bedre enn institusjonsteatrene er det ihvertfall billigere. Her hersker ren kjønns-segregering; gutta spiller "klassefiende", mens jentene spiller "Dusa, Stash, fisj og vi"...

...Jen i JBR Reklamebyrå, Ingebrigt Steen Jensen, har i en egenannone for Fina nylig demonstrert at aldri har noen vært mer bekymret og aldri har noen foreslått færre løsninger...

...hore-annonsene er tilbake i Dagbladet. Det gamle kodeordet var vel-situert. For at det nå skal koste penger, er det "bill.mrk. diskresjon"...

...Tom Russel Band spiller inn sin nye grammo-fonplate i Athletic Studio i Halden i oktober/november. Produsent er Kai Andersen (CC Cowboys, Rovers, etc.)

...Alkoholpolitikken i de respektive skandinaviske land er av ulik beskaffenhet. Vi gjengir her et internskriv fra Statsbiblioteket i København: Meddelelse til alle ansatte; "Ingen vil have noget imod at de ansatte tager sig en "øje-åbner" tidligt om morgenen for at sætte gang i blod-cirkulationen, og det anses her i firmaet også for Ok. at snuppe en lille opstrammer ved ti-tiden og naturligvis et par snaps eller tre, samt et par øller til frokost.

Nogle svalebajere for helbredet skyld og for at holde gejsten oppe er også på sin plads - men det fordømte pimperi hele dagen igennem - det må der nu sættes en effektiv stopper for, det vil ikke længere blive tolereret!"

...det sies at en tom drosje kjører opp foran Chateau Neuf hver kveld der West Side Story spilles og ut stiger hovedrolleinnhaverne...

Norsk skrekk i Rødt, hvitt og rått

SERIER EN GJENG NORSKE tegneseriestapere rydder ny mark, og fram velter uhygge, likrester og samfunnsengasjerte grøss. Rødt, Hvitt og Rått skal på gata igjen i Bladkompaniets regi, etter en pause på drøyt et år. (De to første utgivelsene kom på Magasin Forlaget ANS). Nå har flere bidragsyttere kommet til og nummer 3 skal være i salg medio november, med norske skrekkhistorier fra uvirkeligheten. Samlere vil kunne få signerte utgaver på tegneseriebutikken Avalon når tider er inne. Man er allerede i gang med å produsere mer stoff og dersom folk viser seg å like bladet godt nok, vil nok et nummer med forferdeligheter gå ut i begynnelsen av neste år.

-Skrekkserier er på vei inn på markedet igjen og det viser at folk liker å bli skremt, og nedgangstider er også tid for galgenhumoren, sier Knut Westad, en av folkene bak Rødt, hvitt og rått, og mannen bak føljetongen "Tåkehauk" i Bellona Magasin. -De skrekkseriene som er å få kjøpt i dag er i stor grad amerikansk 50-talls stoff. Det vi gjør er å lage nye grusomme historier med norsk profil,

forøvrig et felt uten tradisjon her i landet. Vi satser på elegant smakløshet og sort humor. Frykten for det ukjente er jo den virkelige skrekken, men når monsteret avsløres på siste side, er den sorte humor poenget.

-Vi håper at Rødt, hvitt og rått kan bli et allsidig norsk seriemagasin, men hele greia avhenger av interessen. Dersom folk kjøper bladet har vi lurt på å lage temannummer og utvide genrebegrepet til å omfatte krim og galgenhumor, og ikke låse oss helt i skrekkbegrepet og havne helt i den båsen. (Folka bak er blant andre Ivan Andreassen, Morten Myklebust, Tom Arild Solvang, Bjørnar Meisler, Ola Hegdal og Alain Masson.)

De to første utgavene av Rødt, hvitt og rått skapte grusomme tumulter i visse leire i det etablerte samfunn, både blant politikken folk og i kristne miljøer. Maskotten og beinranglet Rigor geleidet leseren fra historie til historie med et forferdelig flir og rå kommentarer, og vil fortsette med det. Han kommer på et koselig julecover om ikke så lenge, så følg med, følg med... NN

Tør du gå gangene ned treffer du Elgen.

KLUBB GRETE - MED SOLID ERFARING fra Cafe de Stijl (men lenge helt ute av det stedet!) og Coco Chalet har denne gangen forgrepet seg kraftig på medisinskapet.

Gamle apotek Elgen - i Prinsens gate - tvers over for Coco Chalet er

blitt sjelden i denne byen...) og mer plass til å se på. Klientellet kler stedet - de fleste var neppe stamkunder den gangen Elgen fremdeles var apotek. Godt besøkt - og et godt forsøk på å vri strømmen av utefolk tilbake til sentrum etter at nyetableringene

Den riktige Resepten

blitt bar og dansested i to etasjer. Navnet ble selvsagt Resepten. Interiøret i første er i stor grad beholdt - og fungerer som bakgrunn for reseptfri drikke i riktige doseringer.

I kjelleren bor Elgen - der det også er plass til å danse (Etterhvert har det

vestpå (Barbeint, etc.) var i ferd med å kuppe folkestrømmene før de rant helt ned til sentrum.

Og blant det beste på Resepten - det er blitt mye lettere å få seg bordplass på Coco Chalet.

AW

Høstens store revyer

SHOW REVYFRONTEN HAR OGSÅ AKTIVITET. På Aker Brygge er det "Lørdag hele uka". Denne revyen er blaa. en harsellas over Oslo kommunes måte å drive by på, og en hyllest til politihesten Kastor (den som pleide å gå forrest i 17 mai-toget. Forfattere er Ole Paus og Tande P., og med seg på scenen har de blant flere Espen Schönberg og Elsa Lystad.

ABC Teateret spiller "Let's twist again"; en musikalsk forestilling der Elisabeth Andreasson synger de gamle, gode slagerene fra 60-åra.

Jubileumsrevyen til Einar Schanke spilles på Chat Noir. 40 år har han holdt på, og i høst er det Arve Opsahl og Harald Heide-Steen jr. som skal være blott til lyst.

Til slutt skal vi heller ikke glemme at musikalen "West Side Story" med prisbelønte Runar Borge som regisor og koreograf spilles på Chateau Neuf. CJE

West Side Story, kanskje mere flopp enn flipp?

EN POPSTJE

KRYSSER SITT

RNE

ILFORD

Om noen skulle ha unngått å oppdage det er a-ha tilbake. Etter to års jakt på fotfestet de mistet da Take On Me gjorde dem til verdensstjerner er Pål Waaktaar, Magne Furuholmen og Morten Harket på banen igjen med albumet East Of The Sun, West Of The Moon. Natt & Dag besøkte Morten Harket på den engelske landsbygda for å snakke om a-has nye start, berømmelsens gode og dårlige sider, popkultur, jante, media og sjokolademousse.

A CHANGE IS GONNA COME SYNGER MORTEN HARKET der han rusler rundt i grønne omgivelser i nærheten av huset sitt ett sted på den engelske landsbygda. En Sam Cooke-klassiker sunget med en stemme som er et produkt av så forskjellige ungdomsforbilder som nøtteskriken David Byron i Uriah Heep og countrylegenden Johnny Cash er en brukbar oppsummering av de musikalske røttene til den 32-årige eks-teologistudenten fra Asker. Man skulle kanskje ikke tro det kunne bli popstjerne av slikt, men selv var Morten Harket aldri i tvil om at det var noe spesielt ved ham. Denne holdningen skapte unektelig en del vanskeligheter for ham i tidlige skoleår, men som vi alle vet gikk det som det skal gå i moderne folkeeventyr: Mobbeofferet ble megastjerne.

I disse dager utgir Morten, Pål og Magne sitt fjerde album East Of The Sun, West Of The Moon. Med unntak av noen dagers sanseløst pophysteri i Brasil i mars i fjor er det første gang på mer enn to år at verden hører noe fra dem. Pausen har de brukt til finne igjen kontakten med seg selv, med hverandre, med familien, med sine kreative evner og med bakken. Pausen var helt nødvendig, for det meste glapp i årene etter at Take On Me tok verden med storm i 1984.

Etter fem år med mer eller mindre kontinuerlig turnering, bare avbrutt av plateinnspillinger, intervjuer og TV-opptredener, var a-ha i ferd med gå i oppløsning både som individer og som band. Selvsagt hadde det vært fantastiske år - a-ha hadde laget trendsettende popmusikk, reist verden rundt, solgt mer enn femten millioner plater og tjent millioner som ble investert i dyre leiligheter, hus og biler. Pål, Magne og Morten var superstjerner, mangemillionærer og verdensborgere, men presset var knallhardt. Det viste seg etter hvert umulig å opprettholde den musikalske gløden, noe a-has tredje album Stay On These Roads bar tydelig preg av. Der ble solide låter ødelagt av svulstige, syntetiske arrangementer, og Pål, Magne og Morten hadde verken tid eller krefter til å motstå produsentens herjinger.

Enda verre var det at de tre gruppelemmene var i ferd med miste seg selv midt oppe i galskapen. Magne Furuholmen hadde store problemer med å takle den absurde livssituasjonen, og fikk til slutt et slags følelsmessig sammenbrudd. Det gikk så langt at han seriøst vurderte å slutte i a-ha - i praksis det samme som å oppløse bandet.

Som a-has visuelle midtpunkt hadde Morten Harket på sin side forlenget måttet si farvel til det meste av det man forbinder med et normalt privatliv, og etter fem år med hylende småpiker i hælene følte han seg som et askebeger, som han selv uttrykker det. En periode var det liten tvil om at a-ha hang i en tynn tråd.

Men tråden holdt. Langsomt, men sikkert har de tre funnet tilbake til et slags balansepunkt - både som privatmennesker og som musikalske samarbeidspartnere. Pål har pendlet mellom leiligheten i Kensington i London og loftet i Soho i New York som han deler med sin Lauren. Magne bor også i Kensington, og ved siden av å lage musikk har han brukt tida på å male, på familien og på kjæresten Heidi. Det siste har resultert i en liten krabat ved navn Thomas Vincent. (Oppkalt etter Vincent Van Gogh, ikke Gene Vincent.)

Morten har giftet seg med Camilla, og sønnen Jakob Oscar Martinus (!) vokser og trives. Det er blitt for anstrengende for ham å bo i London; en rusle-

tur i byen utvikler seg litt for lett til en løpetur med fans i hælene. For å komme unna har han kjøpt hus på landet utenfor den engelske hovedstaden; et vakkert og ur-idyllisk bindingsverkshus fra 1400-tallet omgitt av frodig, grønn skog, vide jorder og smale, idylliske gårdsveier. Det er dette engelskmennene kaller the stockbroker belt; en sirkel rundt London der velstående forretningsfolk har kjøpt seg inn i de rike jordbruksdistriktene. Samt en og annen popstjerne - noen minutter fra Mortens hus har f.eks. Led Zeppelins legendariske gitarist Jimmy Page slått seg til.

Men selv ikke her får Morten Harket være i fred. Den lokale postmannen har sladdret til slekt og venner, og ryktet har spredt seg. Det får Natt & Dag erfare med selvsyn når vi tilbringer en helg på landet for å snakke om a-has fortid og framtid. En formiddag ruller plutselig en sliten, grønn Volvo ned den private innkjørselen mot huset. En mann med kamera på magen og tabloid, stemplet i pannen vralter opp til huset og banker på. Morten dukker utenfor synsvidde, og Natt & Dags utsendte tildeles rollen som utkaster. Harryen med kameraet legitimerer seg som australsk journalist, spør Morten er inne og om han kan få ta noen bilder. Ett minutt senere er han på vei tilbake til Australia uten bilder, men for Morten er dagen ødelagt. Nå begynner det igjen, sukker han.

NATT & DAG: Tar slike opplevelser fra deg lysten til å begynne på igjen?

MORTEN: Det er en påminnelse om den evige slåsskampen det er å holde på i dette gamet, at du gjør noe som uunngåelig plasserer deg i fokus for åtsel-eterne. Det vil ikke hindre meg i fortsette, men jeg får et øyeblikk av panikk, ja.

NATT & DAG: Var det denne panikken som gjorde det nødvendig for dere å sette på bremsene etter Stay On These Roads?

MORTEN: Det var egentlig alt på en gang, hele situasjonen vår. Det blir som en evig betennelse i kroppen din, hele berømmelsen er som en slags febertilstand. Skal man ikke bukke under for den må man bekjempe den hele tiden, og det krever enormt mye av energien din. Det er hele tiden en avveining mellom det å være i et band som gir deg så mange sterke sansinntrykk, så mye positivt, og samtidig være i en situasjon der du blir plyndret for det privatlivet og den sjelfred du er helt avhengig av for kunne fungere som et normalt menneske. Men det største problemet for a-ha var at vi hadde alt for lite tid til å være band, og til å utvikle oss som det.

NATT & DAG: Magne vurderte på ett tidspunkt å slutte i bandet. Var det en tid da du trodde dere aldri ville komme sammen igjen?

MORTEN: Ja, det ble nødvendig å tenke tanken. Av og til er du nødt til miste noe for å finne det igjen. Det er klart man er redd for miste noe som betyr så mye, men man er nødt til å være ærlig med seg selv. Hvis bandet hadde vært dødt hadde vi måttet slutte. Men a-ha var bare sykt. Vi ble gjort til en pop-fabrikk vi aldri har vært.

NATT & DAG: Kjenner du deg igjen når norsk presse klistrer overskrifter som "Anger på pop-livet på deg"?

MORTEN: Nei, overhodet ikke. Jeg har aldri angret på pop-livet. Men det er negative sider ved dette livet som det er nød-

vendig være bevisst i forhold til. Samtidig er det vel egentlig formålstøst å skulle dis-

TEKST: JAN OMDAHL
FOTO: KNUT BRY

SPOR

kutere slike ting i media. Problemet er bare at jeg blir spurt om disse tingene hele tiden.

NATT & DAG: Inntrykket av en bortskjemt popstjerne kan lett feste seg...

MORTEN: Ja, det må jo virke selvcentrert på folk, og det er det faktisk også.

NATT & DAG: Du har vel delvis deg selv å takke? Du har alltid snakket mye om medias behandling av a-ha.

MORTEN: Det har ikke vært for å klage på min egen situasjon, men snarere en mer prinsipiell reaksjon på medias arbeidsmetoder, mangelen på presseetikk og likegyldigheten i forhold til fakta.

NATT & DAG: Hva har denne pausen betydning for a-ha?

MORTEN: Effekten av en så lang pause er at hele maskineriet stopper opp, og vi får fred og ro til bare å være et band igjen. Dit var vi kommet for et snaut år siden, og det begynte spire og blomstre igjen.

NATT & DAG: Avisene snakker om et come back. Men dagens a-ha er da ikke så forskjellig fra det gamle?

MORTEN: Nei, man skal ikke overdrive hva som ligger i nyorienteringen på dette albumet. Det er mest av alt en kosmetisk forandring, i den forstand at endringene først og fremst ligger i produksjon og presentasjon av låtene. Låtmaterialet og intensjonene, sjelen i a-ha om du vil, er som det alltid har vært. Forhåpentligvis vil flere oppdage hva som ligger der nå.

NATT & DAG: Hva er det egentlig som ligger der?

MORTEN: Det er egentlig umulig beskrive, og det er dessuten noe jeg hater å forsøke å gjøre selv. Det er en ånd som ligger i bandets musikk, en melankoli med en kjerne av håp.

NATT & DAG: Dere har snakket en del om forskjellen mellom popbandet a-ha og rockebandet a-ha. Hvorfor er den distinksjonen så viktig for dere?

MORTEN: Fordi vi aldri har opplevd den responsen vi føler vi har fortjent på det som er 80% av a-ha, det du kan kalle den mer reflekterte og tyngre siden ved oss. Vi var naive nok til tro at alle ville oppdage hva som lå gjemt i rillene, men det som er trukket fram er alltid den glamorøse popsidene ved oss.

NATT & DAG: Har dere ikke nok en gang dere selv å takke? Dere er jo i aller høyeste grad blitt markedsført som popidoler?

MORTEN: Vi var naive nok til tro at vi kunne klare den samme karriereutviklingen som The Beatles klarte tyve år tidligere - uten noen sammenlikning forøvrig. Vi trodde det skulle være mulig å krysse barrierene mellom den kommersielle popkulturen og den mer seriøse rockekulturen. Men når du slippes ut på pop-markedet har du ingen kontroll med hvilke krefter som slippes løs på deg. Vi representerer store inntekter for en rekke institusjoner, deriblant media.

NATT & DAG: Dere har fortsatt troen på at a-ha skal kunne etablere seg på en ny plattform. Hva er det som gir deg troen på at a-ha er kommet å for bli?

MORTEN: Så lenge vi kan holde sammen er det ikke noe annet band i verden jeg som vokalist og bandmedlem heller ville være i. Pål og Magne skriver låter som resonnerer dypt inn i min musikalske sjel, som taler til meg på en måte bare band som The Doors, Beatles og Hendrix gjør. Sammenlikningen går forøvrig ikke lenger enn det - så får musikkhistorien heller skrive seg selv.

NATT & DAG: "East Of The Sun, West Of The Moon" kan uansett høres som et forsøk på å distansere a-ha fra den mest kommersielle popkulturen?

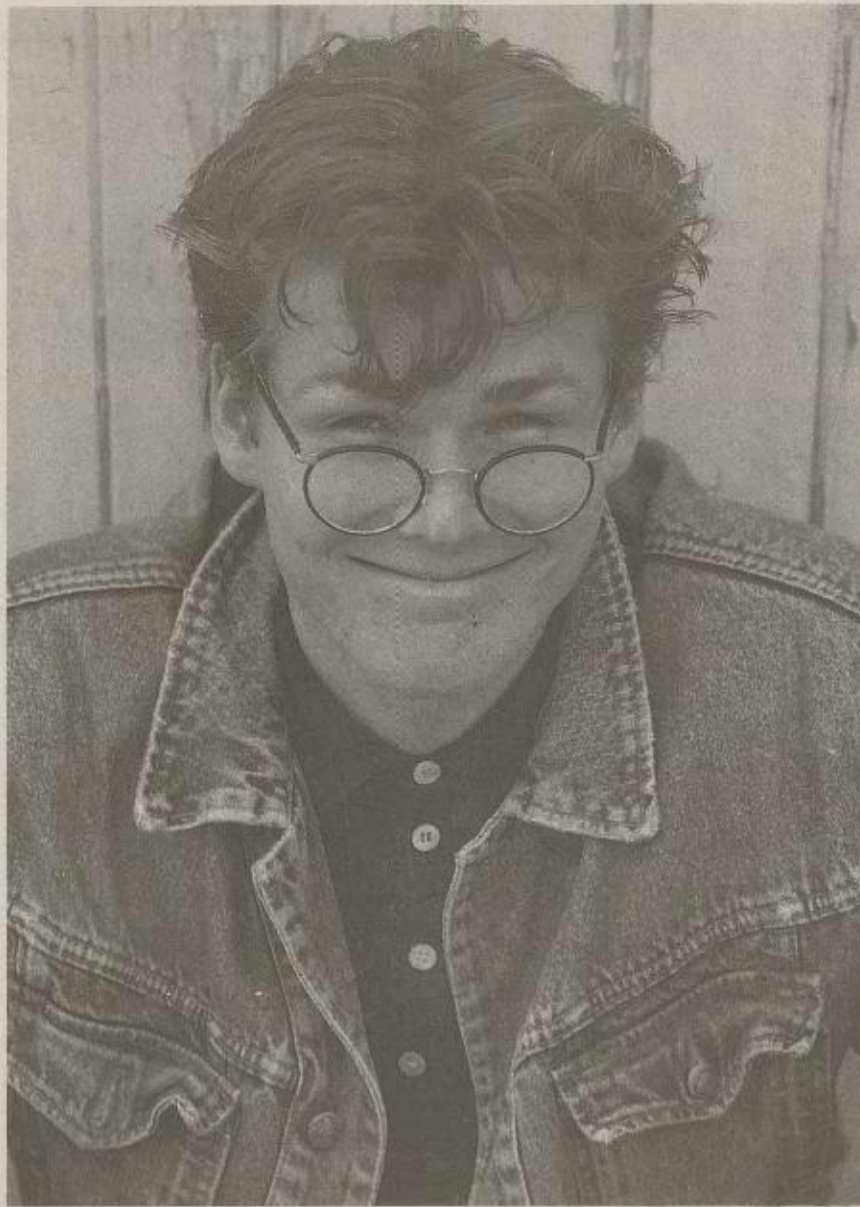
MORTEN: Det ville ikke være ærlig av oss å late som om vi ønsket å distansere oss fra popen. Egentlig opplever jeg ofte popkulturen som ærligere enn rockekulturen, som i enda større grad er preget av image-jag. Om a-ha skriver en poplåt så må den forbli en poplåt. Skriver vi derimot musikk som har røtter andre steder, må den få lov til å utvikle seg naturlig innenfor de rammene den hører hjemme. Vi har hatt behov for å etablere vår egen musikalske plattform. Vi har lyttet til låtene, og utviklet dem slik de har bedt om å få lov til å bli. Tidligere har det vært mer manipulasjon i popretning, men aldri fra vår side. Mest av alt skyldes det at vi har jobbet under tidspress med en typisk pop-produsent.

NATT & DAG: Dere har laget en veldig melankolsk plate denne gangen?

MORTEN: Det betyr bare at du som lytter er i en melankolsk sinnstemning. Jeg opplever det som et album som forsterker sinnstemninger. Det er der mye av a-has styrke ligger. Vi er ikke agitatorer som bombarderer folk med konkrete meldinger.

NATT & DAG: Men det går i mollstemninger?

MORTEN: Jo, men mollakkorder er mindre dominerende enn dur-akkorder. De har en tendens til å komme inn bakdra. Scoundrel Days var også moll hele veien. Det er bare tydeligere, renere denne gangen.

NATT & DAG: *Er det korrekt at du bruker sjokolademousse på kvinner som en del av seksualakten?*

MORTEN: *Til det vil jeg svare at det er en privatsak. Men helt off the record er det desverre ikke sant. Derimot har jeg fiolette underbukser, hvis det kan være et plaster på såret.*

NATT & DAG: Dere er ikke redd for at publikum forsvinner med pop-glasuren?

MORTEN: Nei. Jeg var forberedt på at dette ville bli et vanskeligere tilgjengelig album, men det er det ikke blitt. Reaksjonene vi har fått så langt bekrefter også det.

NATT & DAG: Dere er overbevist om at dette er a-has beste album?

MORTEN: Ja, det er vi. Låtmaterialet er forsåvidt ikke dårligere på de tre foregående albumene, men dette er det beste i den forstand at hver låt har fått den behandlingen den skulle ha. Det har også vært det raskeste albumet å spille inn, fordi alt fungerte så bra. Jeg opplever dette albumet som en ny base som stiller bandet fritt til å gå hvor vi vil videre.

NATT & DAG: Favorittlåter?

MORTEN: Early Morning er jeg spesielt glad i. Den opplever jeg som spesielt helhetlig. Sycamore Leaves gjør meg stolt på vegne av bandet, den gir meg et solid kick. The Way We Talk, den lille låta Magne synger og har gjort helt alene, synes jeg også viser bandets styrke.

NATT & DAG: Dere satset på synth da synthbølgen var i ferd med å dø ut. Nå er det dansemusikk som gjelder igjen, og dere kommer med en plate uten et eneste dansbart kutt. Dere er ikke særlig ajour med det som skjer rundt dere?

MORTEN: Nei. Er det noe vi henter inspirasjon fra er det vel fra det tydelige og enkle ved sekstitallets rockespråk. Dessuten henter vi mer inspirasjon fra andre sansinntrykk enn vi gjør fra musikk.

NATT & DAG: Er det en styrke å være så lite involvert i samtidas popkultur?

MORTEN: Morten Harket: Ja, at vi vet hva vi ikke vil være er en av våre største styrker.

NATT & DAG: De fleste artister følger i det minste med med en slags akademisk interesse i det andre artister gjør?

MORTEN: Jeg er interessert i alt som får meg til tenne, men

jeg konsumerer ikke musikk, jeg lytter faktisk nesten aldri til musikk, kjøper ikke plater, lytter ikke engang særlig ofte på radio.

NATT & DAG: Man griper seg i lure på om du i det hele tatt er interessert i musikk?

MORTEN: Det er ikke så enkelt. Da Robbie Robertson kom med sitt album lyttet jeg. Det handler om å få tenning. Finner jeg en perle, så koser jeg meg med den uten å begynne å lete etter noe nytt med det samme.

NATT & DAG: Så house-musikk går det lite av her i huset?

MORTEN: Jeg har vanskelig for si noe fornuftig om noe jeg finner så totalt uinteressant.

NATT & DAG: Føler dere et forventningspress nå?

MORTEN: Vi har snarere opplevd en forventning om at bandet skal slutte å spelle og akseptere at vi er ferdige.

NATT & DAG: Skal du begynne å snakke om janteloven nå?

MORTEN: Alt dette er mediaskapt. Det er ikke fundert i fakta. Enhver suksess bringer ubalanse. Da de erklærte oss døde hjemme i Norge hadde vi våre største suksesser internasjonalt, selv om det ikke var så tydelig som en flyktig nr. 1-hit i USA. Det var nettopp i Stay On These Roads - perioden vi mottok gratulasjonstelegram fra plateselskapets hovedkontor i Los Angeles som deres mestselgende artist internasjonalt. Det betyr at utenfor USA solgte vi flere plater enn Prince, Madonna og hele fotball-laget. Så dro vi til Brasil, og slo alle rekorder for konsertbesøk der. Jeg har ikke behov for å lese om disse landevinningene i norsk presse, men skal det først skrives om oss kunne kanskje pressen undersøke fakta for den bestemmer seg for hva vår status internasjonalt er. Det er vanskelig å bevare respekten for journaliststanden hjemme når den erklærer oss døde midt under feiringen.

NATT & DAG: På omslaget til East Of The Sun, West Of The Moon står du adskilt fra Pål og Magne. Føler du deg isolert fra den kreative prosessen de deler som låtskriverer?

MORTEN: At Pål og Magne skriver mesteparten av materialet skyldes at jeg slapper av i forvisning om at de alltid leverer sterke ting. Det har aldri vært behov for at jeg skal levere låter.

NATT & DAG: Men har du det inne?

MORTEN: Ja, det handler om omstendigheter. Jeg skrev "Stay On These Roads" sammen med Magne i en periode da Pål følte seg litt tørrlagt, og det kunne godt skjedd flere ganger. Men jeg har aldri slitt med sjalusi og behov for å markere meg som likeverdige på det området. Vokalens rolle i a-ha er like naturlig og avgjørende som låtskrivingen.

NATT & DAG: Kunne a-ha eksistere videre uten en av dere tre?

MORTEN: Nei, det tror jeg ikke. I praksis ville det være en oppløsning av bandet.

NATT & DAG: Hva ville du gjort uten a-ha?

MORTEN: Jeg ville nok syngt, men jeg ville

aldri finne et annet band som det jeg er i nå.

NATT & DAG: Du er ikke redd du ville ende opp som en Tom Jones for nittiåra?

MORTEN: Nei, jeg tror ikke det akkurat. Jeg er for lite eager to please, og dessuten mye skarpere i nøtta enn han er.

NATT & DAG: Gleder du deg til å skulle i gang igjen, til tross for australske busk-journalister?

MORTEN: Ja, nå gleder jeg meg. Vi er i gang, og det kribler i brystet.

NATT & DAG: Hva er det største kicket med å være i a-ha?

MORTEN: Det er når det kommer en ny låt som driver meg. Det er en ren opplevelse, en ubesudlet følelse uten negative sider.

NATT & DAG: Planer framover?

MORTEN: Vi har en masse TV-tilbud over hele Europa utover høsten, hvorav vi kommer til å takke ja til noen. Så er vi en av hovedattraksjonene på Rock In Rio i januar, sammen med bl.a. Robert Plant, INXS, Stevie Wonder, George Michael...

NATT & DAG: ...og Tom Jones?

MORTEN: Nei jeg tror ikke han kommer. Men hvis jeg skal være litt ærlig så synes jeg egentlig Tom Jones er ganske kul. Han har litt selvironi - i motsetning til meg.

NATT & DAG: Er det korrekt at du bruker sjokolademousse på kvinner som en del av seksualakten?

MORTEN: Til det vil jeg svare at det er en privatsak. Men helt off the record er det desverre ikke sant. Derimot har jeg fiolette underbukser, hvis det kan være et plaster på såret. ■

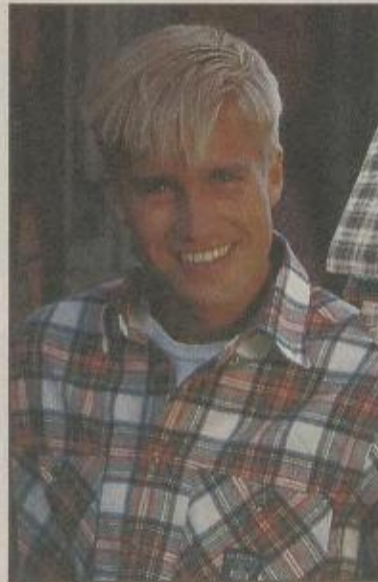
a-has nye album East Of The Sun, West Of The Moon er anmeldt bak i bladet.

IKKE BYENS BILLIGSTE HØSTKOLLEKSJON. MEN ANTAGELIG DEN ENESTE DU KAN BRUKE TIL NESTE ÅR OGSÅ!

1990/91
JEAN PAUL HØST/VINTER

Klart kulda kommer til neste år også! Og hva er vel bedre å "krype inn i" enn Jean Pauls varmende, lunende gensere i ull? Vinterens ESKIMO i fargerik ull bli du både glad og varm!!
798,-

Ta på deg Jean Pauls myke, skotske ruter i høst! De behagelige bomullsskjortene er i et klassisk, tidløst mønster.
479,-

Striper om høsten? Jovisst går det! Godt og varmt er det også. YNGLING i grovt strikket bomull får du for
698,-

Ull til telemarking! Kle på deg HOSE og smør med blått!
749,-

NORMAN, en klassiker i cord til
549,-

Jean Paul har gjort naturens varme til klassisk mote. COUNTRY i lammeull har krave, knapper og myk varme.
549,-

Trekk igjen glidelåsen på ZIP på de kalde dagene og gled deg over den gode bomullsvarmen. Flere farger, én pris:
449,-

IRISH og ABERDEEN i ren, ny ull; Ikke gode og varme som to solbærtoddy. IRISH får du for ABERDEEN koster
549,- 598,-

LAUNDRY har før på innsiden, skinn på utsiden og vil varme deg i mange år fremover for
1.198,-
BYGDIN. Varm, god ull i farger fra Valdresflya,
498,-

Se resten av Jean Pauls høst/vinter 1990/91. Kom innom en Jean Paul forretning eller en av våre forhandlere. Mange av motvene er hentet fra Gudbrandsdalen.

Både ORKNEY og LOCH finnes i flere farger; begge koster det samme;
798,-

Jean Paul
Depuis 1952
VÊTEMENT POUR ATHLÉTIQUE
Bogstadveien 2 • Nedre Slottsgate 9 • Oslo City • Aker Brygge

SVAR OSS YAN! -IKKE SØREN

DEN GAMLE I DET NYE SLENGER MED LEPPA SOM ALDRI FØR.

Yan Friis har et talent for å være ufordragelig. Og det har han skjøttet vel i sin rockeskribentvirksomhet i Det Nye. Til tider har man ment mer om andre norske rockeskribenter enn skivene han skulle anmelde. Han har Norgesrekord i egen-PR. I gode gamle dager var det flere bilder av Yan Friis i Det Nye enn av Kim Il Sung i Korean. Her er Friis - ufrisert i fri dressur.

YAN FRIIS HAR 17 ÅRS FARTSTID I UKEBLA-DET DET NYE. Han fulgte bladet til topps i syttiåra (130 000 eksemplarer solgt pr. uke i 79), og han fulgte det til bunns i åttiåra (under 60 000 i opplag i 89) og han er fremdeles med som nissen på lasset inn i nittiåra - med det nye Det Nye - redesignet for kvinner over den første puberteten.

NATT & DAG: 17 år med rock i Det Nye. Går du aldri lei, Yan Friis?

YAN FRIIS: Joda. Nå er jeg så lei dumme popmusikere at jeg ikke orker å snakke med dem mer. Det å være popjournalist er virkelig ikke noe å hige etter - man er jo nødt å snakke med så mange dumme mennesker at man ikke utvikler seg i det hele tatt.

NATT & DAG: Er det det som er ditt problem?

YAN FRIIS: Nei, slik Det Nye er nå slipper jeg - jeg kan skrive om andre og nye ting - og det er mer inspirerende. Problemet med pop er at hver gang en ny generasjon musikere går av moten dukker det opp en ny gjeng med 17-18-åringer som vil redde verden uten å ha lest noe og uten å ha skjont noe. Det blir deprimerende i lengden.

NATT & DAG: Så hva vil du gjøre nå?

YAN FRIIS: Jeg er 38 år, og mottoet har blitt "Selg alt - slipp bremsen".

NATT & DAG: Og hva har du solgt?

YAN FRIIS: Platene mine. Nå har jeg snart bare CD'er. Man blir jo gal av å samle plater - man må ha alt. Det holder

egentlig lenge med en "Best of"-CD.

NATT & DAG: Hvor mange plater hadde du?

YAN FRIIS: 15 000 i alt. Jeg ga opp å samle den dagen hylla brakk. Det er jo ikke noe hyggelig i en stue med 15 000 plater. Det ser stygt ut. Mørkt og utrivelig. Plater er oppskrytt. Vi blir hengende ved gamle ting for lenge. Når man et øyeblikk ser på seg selv utenfra der man sitter på gulvet og kjæler med favoritt-LP'en ser det ikke pent ut. Det blir å runke til gamle minner. Så jeg solgte alt. Det er jo likevel bare et par navn som fortjener å bli stående i historien.

NATT & DAG: Og hvem er de to?

YAN FRIIS: Bob Dylan.

NATT & DAG: Og den andre?

YAN FRIIS: Det er ingen andre. Alle andre står på venteliste.

NATT & DAG: Hvordan startet du?

YAN FRIIS: Jeg troppet opp i redaksjonen en dag. Med skjegg, langt hår og saueskinnspløys med faglig lmai-frønt merke på, skilte jeg meg litt ut fra dameredaksjonen på Det Nye den gangen. Men redaktøren, Rigmor Foss, ga oss frie hender. Vi fikk alle skrive det vi ville. Hun drev Norges mest suksessfulle anarkistiske blad helt frem til begynnelsen av åttiåra.

NATT & DAG: Vi snakker fortsatt om Det Nye?

YAN FRIIS: Jada. Og vi gjorde alt mulig - og ertet på oss andre pressefolk. De syntes vi drev en gigantisk egotripp. Vi profilerte oss - det vil si vi kjørte en hel masse bilder av oss selv i bladet. Reiste land og strand rundt og traff lesere. På en måte var vi vel en trygg norsk versjon av Hunter S. Thompson. (Vi snakker fremdeles om "Det Nye". Red. anm.)

NATT & DAG: Og for Det Nye?

YAN FRIIS: Jeg prøvde meg så godt jeg kunne som politisk engasjert. Meldte meg inn i SUF-laget på Nadderud. Det hadde to medlemmer. Alle Høyre-gutta sto og så på da jeg skulle melde meg inn. De trodde jeg skulle fleipe - så jeg meldte meg inn. Og jeg var jo radikal. Leste alt i "Orientering" - til og med statsannonsene.

NATT & DAG: Annen politisk aktivitet?

YAN FRIIS: Gikk på møte på Dovrehallen og knyttet neven, men egentlig kom jeg for å drikke øl og sjekke damer. Og så var jeg kasserer for Folkeaksjonen mot EEC og dyrtid, men det skar seg da jeg tok kassen og dro på fylletur til Fredrikstad.

NATT & DAG: Til Fredrikstad?

YAN FRIIS: Det var ikke så mye penger i kassa. Og jeg betalte det tilbake etterhvert. Egentlig så klarte jeg ikke være så engasjert i de greiene der. Det var så provoserende humørløst.

NATT & DAG: Og så?

YAN FRIIS: Så gråt jeg meg til å slippe militæret. Jeg er flink til å gråte meg til ting. Først fikk jeg utsettelse, men da det ikke gikk mer ble jeg nødt til å bli militærnektet. Det gikk fint helt til jeg ble utkalt til siviltjeneste. Da ble jeg nødt til å begynne å gråte. Så jeg slapp fordi jeg var så nervøs og nedfor.

NATT & DAG: Og så?

YAN FRIIS: Så gråt jeg meg til å få studere. Falt ut av gymnasen i annen gym, så jeg prøvde å ta realartium som privatist. Det gikk som det måtte gå. Strøk i matte, og for fysikkeksamen var jeg så nervøs at jeg fikk noen valium av mor som jeg skulle ta for å roe meg utover dagen. Jeg tok alle på en gang på morgenkvisten og sovnet. Det ble null i fysikk. Men - jeg gråt meg til studieplass. Tre uker på historie, som var kjedelig, tre uker på norsk, som var verre - og så havnet jeg på folkminnevitenskap. Det skulle være det letteste faget på hele universitetet. Så jeg satt og hørte på alt om norske brudeferder - da det kom et tilbud fra Det Nye om faste musikk-sider som gjorde at jeg kunne hoppe av. Jeg begynte fast i 1977 - og vi kjørte full punk rock dekning. Det var ikke blitt skikkelig sving på musikkpressen ennå da - så en stund fungerte Det Nye som rene undergrunnsbladet. Vi anmeldte alle nye norske singler - det var bare å sende inn.

NATT & DAG: Punk til alle jentene som leste Det Nye?

YAN FRIIS: Vi skaffet oss guttelesere på det. Det var en periode hvor jeg kunne se gutter kjøpe Det Nye i kioskene og bære det åpentlyst ut. Vi var virkelig med på å kanalisere smaken til folk.

NATT & DAG: Men så kom de andre musikkbladene.

YAN FRIIS: Ja. Men problemet er at musikkjournalistikken er full av viktigperer som ikke skriver så bra. Sånn var det jo med Tore Olsen også. Han hadde 100 prosent idealer, men var vare 0,5 prosent skrivefær. Vi hadde våre feider. Det er sånn som frisker opp.

NATT & DAG: Og du har kranglet med flere?

YAN FRIIS: Jada. Morten Jørgensen hater meg. Han angrep folk under pseudonym. Det likte jeg ikke, så jeg tok ham for meg over to sider og var like usaklig som han. Tok for meg utseendet hans, skonommeret og vonde anekdoter fra real-skolen. Han følte seg krenket og truet med advokat, men jeg hørte ikke noe mer.

NATT & DAG: Ingen måte å skaffe seg venner på.

YAN FRIIS: Litt av poenget er jo at man må være ufordragelig - og det passer jeg godt på.

NATT & DAG: Og når skrev du om navnet Jan til Yan?

YAN FRIIS: Det er bare noe Morten Jørgensen har funnet på. Han fant noen dikt jeg hadde signert Jan fra skoleavisen - men grunnen til det var at jeg ble så mobbet for Yan at jeg skiftet over en tid. Navnet skyldes at foreldrene mine trakk det ut av en hatt. Det er visst belgisk eller noe.

NATT & DAG: Og hvor mange ganger skrev du "Svar oss Søren"?

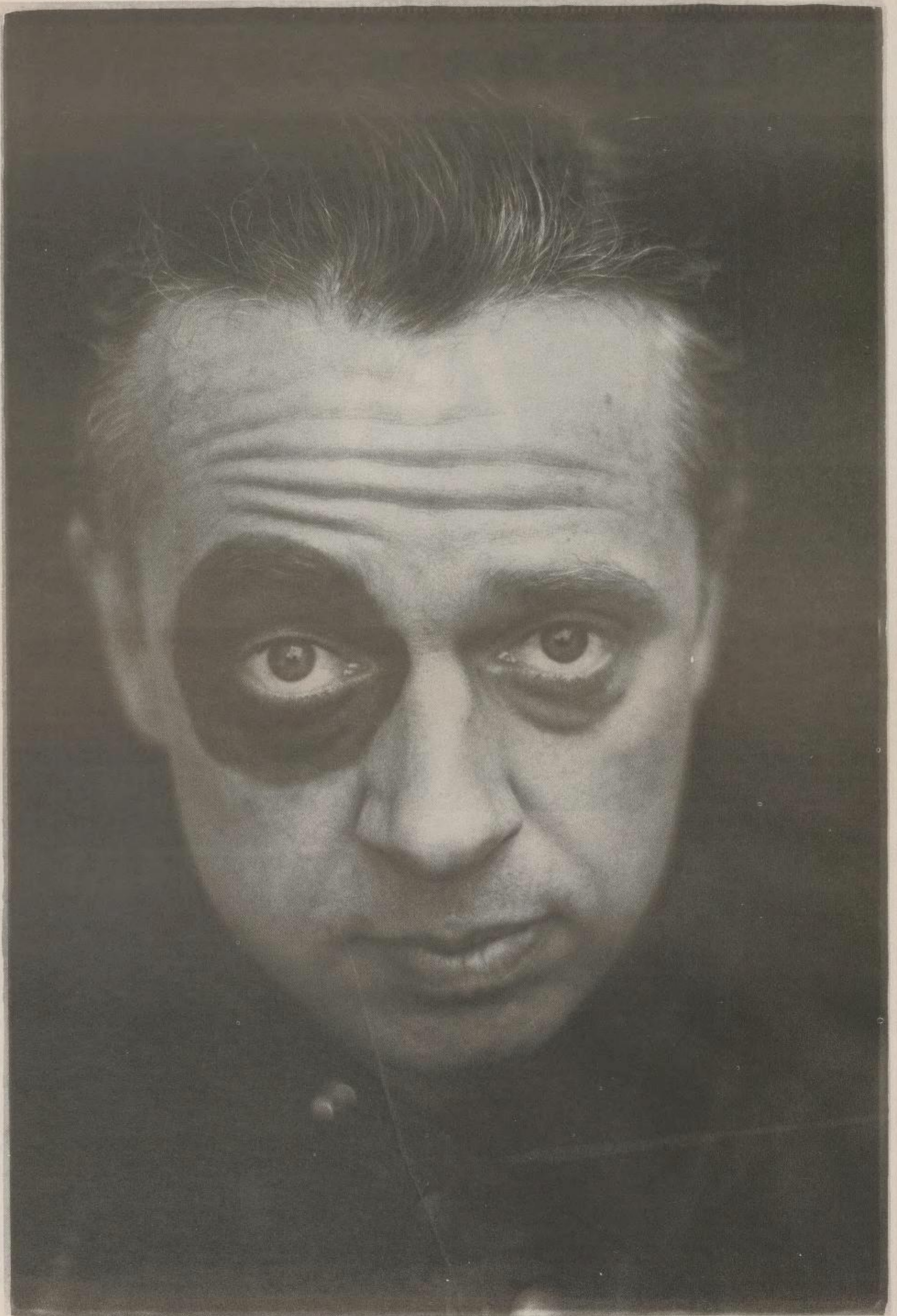
YAN FRIIS: Aldri. Ikke en eneste gang. Det er egentlig den største fornærmelse jeg kan få at folk tror det var jeg som skrev den spalten. Min skrivestil er helt annerledes.

NATT & DAG: Hva gjør du om ti år?

YAN FRIIS: Da er jeg kanskje ferdig med boken jeg skriver på.

NATT & DAG: Da har vi vel nok -

TEKST: ANDREAS WIESE
FOTO: CHRISTIN SCHÖNBERG

VOICE

S · H · O · P · S

HENRY CHOICE

Jeans

Hovedforhandlere av Voice of Europe/Henry Choice:

Voice of Europe, Bogstadveien 26, 0355 Oslo 3, tlf. (02) 56 56 30 ★ Voice of Europe, Oslo City, Stenersgt. 1, 0184 Oslo 1, tlf. (02) 17 66 08 ★ Voice of Europe, CC Vest, Lilleakerveien 16, 0283 Oslo 2, tlf. (02) 73 01 60 ★ Voice of Europe, Akersgata 28, 0158 Oslo 1, tlf. (02) 42 97 59 ★ Voice of Europe, Storo Shoppingsenter, Vitaminvn. 7/9, 0485 Oslo 4 ★ Voice of Europe, Kvadrat-senteret, 4301 Sandnes, tlf. (04) 63 25 60 ★ Voice of Europe, Liertoppen, 3440 Lierskogen ★ Voice of Europe, Østfoldhallen, 1662 Rolvsøy ★ Voice Superstore, Storgt. 69, 9000 Tromsø, tlf. (083) 82 101 ★ Voice Superstore, (Stadium) Stortingsgt. 8, 0161 Oslo 1, tlf. (02) 42 11 94 ★ Jeanshuset, CC Vest, Lilleakerveien 16, 0283 Oslo 2, tlf. (02) 73 27 45 ★ Jeanshuset, Farmanstredet, 3100 Tønsberg, tlf. (033) 16 958 ★ Jeanshuset Kilden, Gartnerveien 18, 4010 Hillevåg, tlf. (04) 88 07 07 ★ Jeanshuset, Liertoppen, 3440 Lierskogen, tlf. (03) 85 42 70 ★ Jeanshuset, Storo Shoppingsenter, Vitaminveien. 7/9, 0485 Oslo 4 ★ Jeanshuset, Grensen 3, 0159 Oslo 1

CHOICE

C H O I C E O F E U R O P E

RAY LIOTTA

ROBERT DE NIRO

JOE PESCI

Beste regi - Sølvløven
Filmfestivalen i Venezia 1990

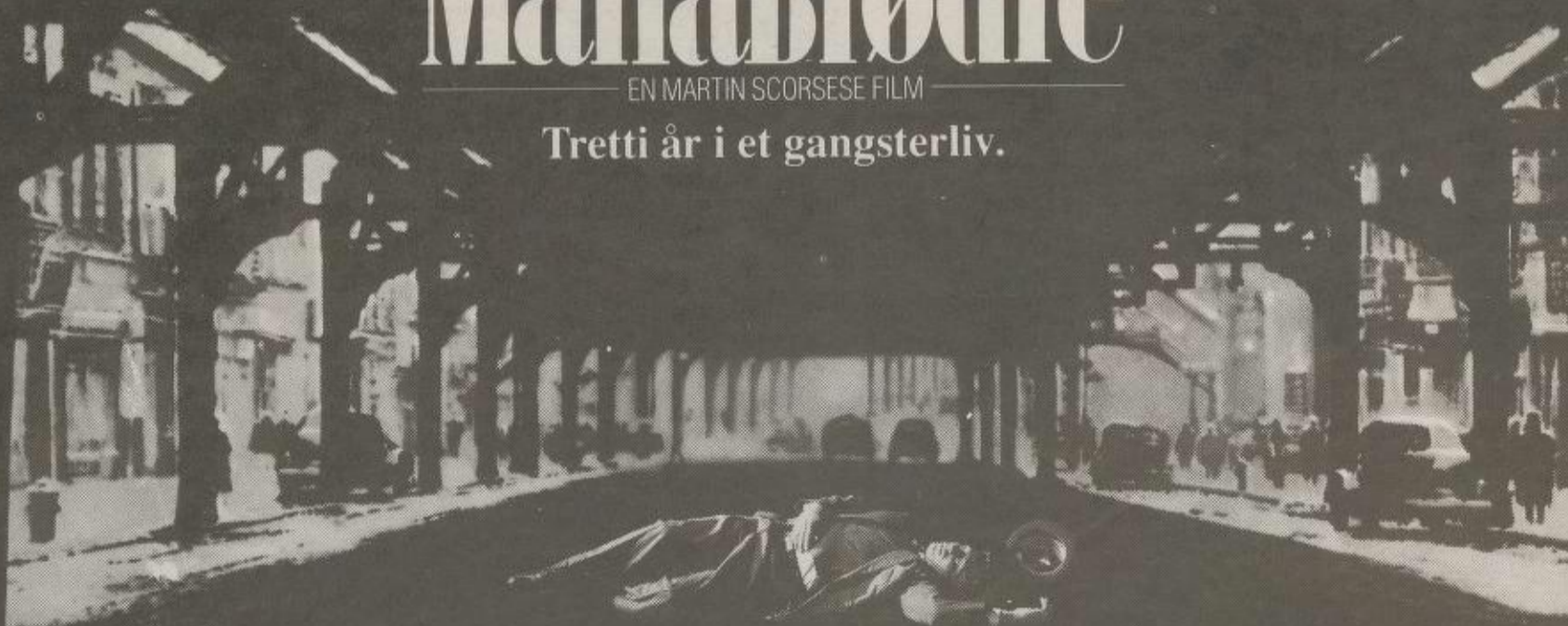
"Så langt tilbake jeg kan minnes, ville jeg bli en gangster!"

- Henry Hill, Brooklyn, N.Y. 1955

MafiaBrødre

EN MARTIN SCORSESE FILM

Tretti år i et gangsterliv.

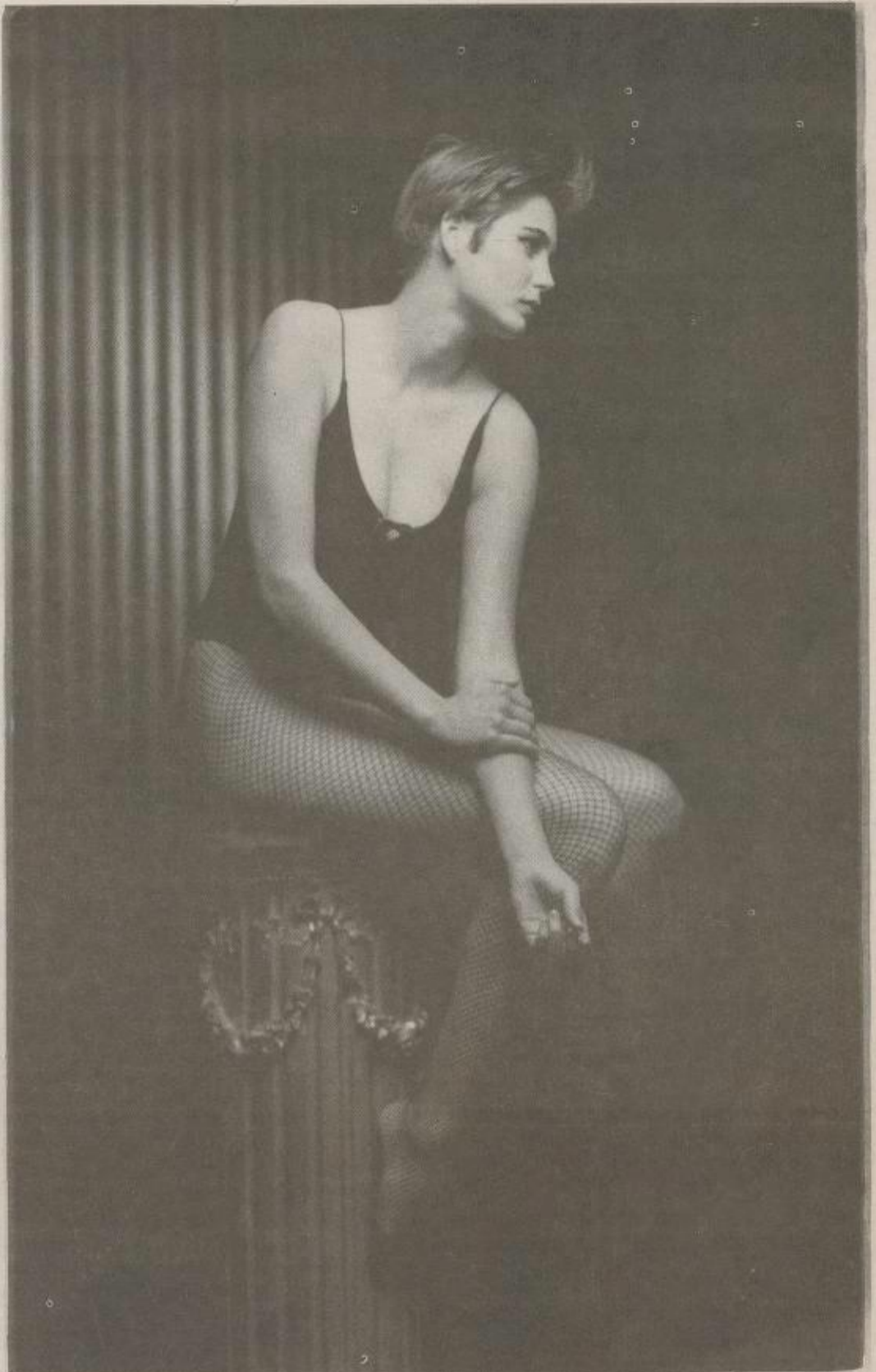

WARNER BROS. Presents
An IRWIN WINKLER Production A MARTIN SCORSESE Picture GOODFELLAS ROBERT DE NIRO • RAY LIOTTA • JOE PESCI • LORRAINE BRACCO and PAUL SORVINO
Executive Producer BARBARA DE FINA Based on the Book "Wiseguy" by NICHOLAS PILEGGI Screenplay by NICHOLAS PILEGGI & MARTIN SCORSESE Produced by IRWIN WINKLER
Directed by MARTIN SCORSESE

WARNER BROS.
A TIME WARNER COMPANY
©1990 Warner Bros. Inc. All Rights Reserved

NORGESPREMIÈRE 25. OKTOBER

SYNDERE I SOMMERSOL

Anniken Krogstad møter Lucifer i ny norsk film

EN VAKKER UNG PIKE STÅR MED NOEN VENNER på bussholdeplassen i Sandvika og praten går vel om vind og vær og hjemmeklekser og gutter og hva nå piker på 15-16 år snakker om. Og bort til den lyshårete kommer en for henne vilt fremmed mann og spør henne om hun vil bli filmstjerne. Er dette så filmmanuskript eller virkelighet? Det er virkelighet. Piken heter Anniken Krogstad og mannen var filmregisor Roar Skolmen. Og nå foreligger resultatet av dette høyst tilfeldige møtet, filmen "Lucifer/Sensommer-gult og sort".

Hjemme hos sin mor sitter Anniken med bena oppe i sofaen og svarer nølende på om dette var drømmen som ble virkelighet. Hun har klipt av det lange håret og farget det som er igjen rødt. Hun hadde ikke ofret skuespilleryrket en tanke før hun møtte Roar Skolmen. Anniken vil bli frisør.

ANNIKEN KROGSTAD: Jeg går på andre året på frisørlinja på Rud videregående skole, så jeg jobber som lærling for tiden. Den eneste erfaring jeg har som skuespiller er at jeg var med i en dramagruppe på ungdomskolen. Også danser jeg jazzballett.

NATT & DAG: Også ble det altså oppdaget?

ANNIKEN: Vel, jeg sto på bussholdeplassen i Sandvika med noen venninner og Roar

kom bort til oss, jeg visste ikke hvem han var da.. Han ba meg sende inn et bilde og noen ord om meg selv, slik at jeg kunne bli med på en audition. Jeg hadde ikke noen spesiell interesse av å bli med i noen film, men det var jo gøy å bli spurt. Etter en stund sendte jeg inn, og etter prøvespillingen fikk jeg brev tilbake om at en annen hadde fått rollen. Men så skjedde det et eller annet som jeg ikke er helt klar over, man fant vel ut at hun de hadde plukket ut ikke passet så godt til rollen alikevel, så ble det meg.

Anniken Krogstad har samlet sitt foreløpige filmliv i et album. Her er all korrespondanse fra filmskaperne, her er fotografier fra innspillingen og håndskrevne små notater om hva som skjedde underveis. På albumets første side har hun klistret inn lappen hun fikk fra Skolmen i Sandvika. Der spørres det etter "klassisk alvor i sin utstråling". Det bare ler hun av.

Filmen handler om en mann i begynnelsen av 30-årene som ilandsetter sin noe antikke seilbåt på en øde strand på sørlandskysten. Det er høst men ennå varmt i været, han kaster av seg klærne og lager engler i sanden og tror seg alene. Men oppe i skogbrynet følger vaktsomme øyne med på alt som foregår. Det er en pike halvparten så gam-

mel som mannen på stranden, og snart begynner spillet dem to imellom. Hun lokker han til seg og skyver han unna, han fanges i dragingen mellom denne piken på grensen mellom barn og voksen.

NATT & DAG: Hvordan var det å gjøre en hovedrolle i en spillefilm som første skuespilleroppgave?

ANNIKEN: Først skulle jeg bare lese og øve på replikkene selv. Så forklarte de hvordan jeg skulle gå og oppføre meg, og så ble mine forsøk eventuelt rettet på slik at det ble riktig. Men de fant som regel ut hva og hvordan det skulle gjøres, jeg var ikke med på selve planleggingen, jeg bare gjorde som de sa.. Jeg hadde egentlig bare ett mål, å gjøre det så godt jeg bare kunne. Jeg ante jo ikke hva dette skulle gå ut på, men Roar sa at det skulle gå greit.

NATT & DAG: Denne jenta du spiller i filmen, hvordan gikk du løs på henne?

ANNIKEN: Jeg forsøkte å være mer utadvendt enn jeg egentlig er, jeg er nok litt mer "vanlig" enn henne. Hun virker veldig bestemmende, hun skal alltid ha overtaket. Hun driver jo et slags spill, med en gang han begynner å få overtaket, så aviser hun han. Hun vil liksom være sjefen.

NATT & DAG: Var det en vanskelig jobb

synes du?

ANNIKEN: Det gikk opp og ned, noen dager var dårlige og noen bra. Det kom an på hva slags scener som skulle spilles inn og i det hele tatt. Jevnt over tror jeg at det gikk ganske greit. Men opptakene med lite klær likte jeg dårlig. Det er greit nok nå da det er over, men jeg er ikke en person som liker å vise meg frem på den måten. Jeg går alltid med svære klær til vanlig og så skulle jeg plutselig stå der uten noe som helst på meg. Og så var det ganske kaldt, vi tok blant annet opp en svømmescene i oktober...

NATT & DAG: Men Anniken Krogstad ser ikke for seg noen fremtid som fetert filmstjerne altså?

ANNIKEN: Necei, vel jooo, jeg har jo vært inne på tanken he he. Men jeg vet ikke...

NATT & DAG: Hva slags filmer kunne du tenkt deg å være med i da?

ANNIKEN: Hva som helst. Jeg liker best komedier, men jeg kunne også tenkt meg actionfilmer. Jeg synes egentlig best om filmer som er lette å forstå, ikke så mye symbolikk. Det er vel ikke så uvanlig for min alder. Men det blir ikke flere kjærlighetsfilmer med slike scener som jeg ikke liker. Det passer liksom ikke for meg.

CHARLO HALVORSEN

PROBABLY THE MOST FANCY JEANS
IN THE WORLD

EXIT

BESTSELLER

OSLO CITY, HAUGESUND, STAVANGER, FREDRIKSTAD, LIERTOPPEN, STRØMMEN, ØSTFOLDHALLEN

Nok en "rocka" ambisjon

MUSIK GJØKEREDET står det pent og pyntelig klistret opp med fancy bokstaver på rutene til utestedskonglomeratet Kafeselskapet A/S? (Bar2B, Jacks, Nichol & Son, Ryktebørsen etc.) nyeste pub. Bortgjemt innerst inne i en krok der Storgata svinger seg mot Oslo City lokkes drikkende gjester til stedet av høy blues og gammelrock.

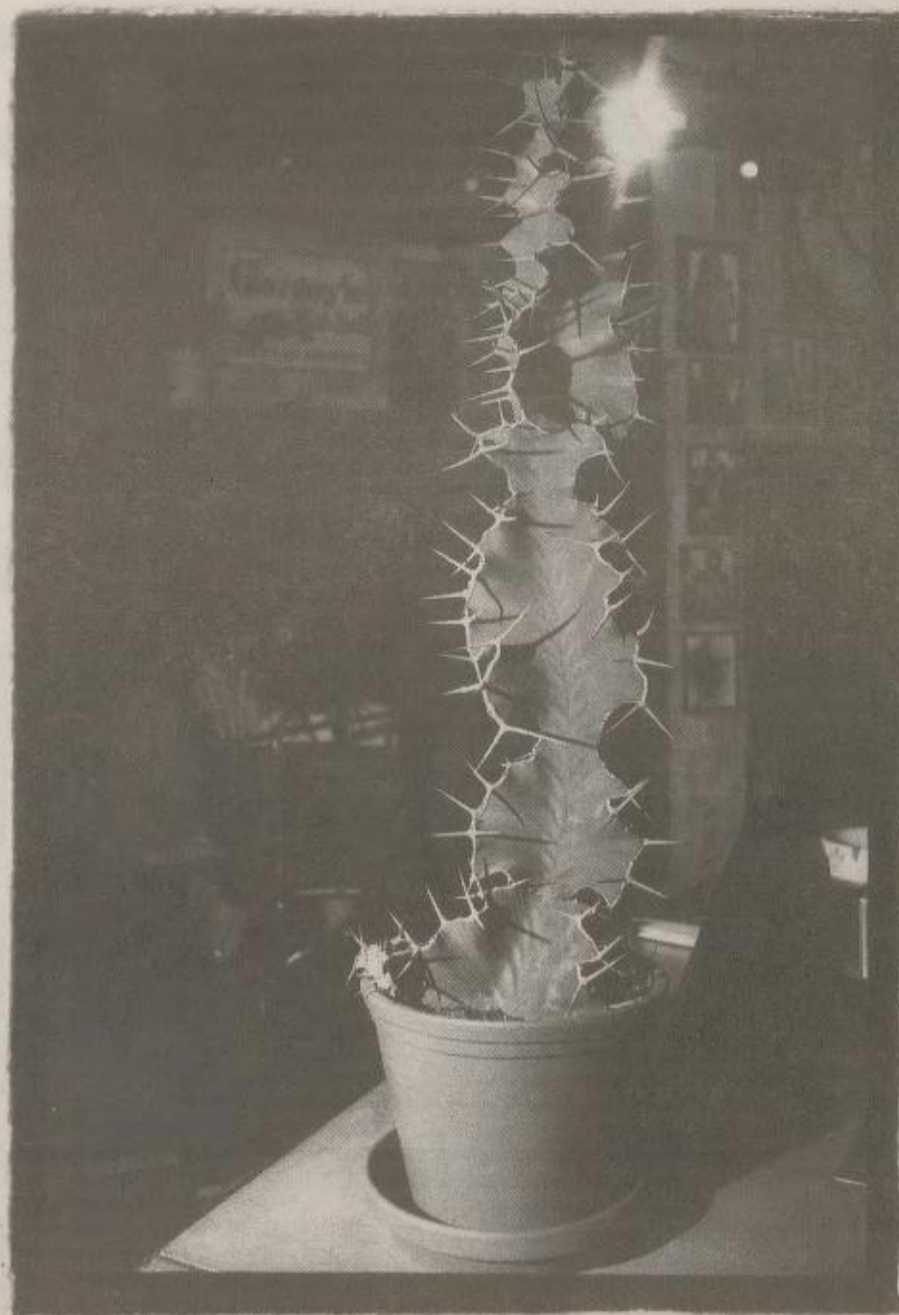
"Gjøkeredet" har plass til 60 sittende gjester og serverer det sedvanlige utvalget av lavprosentlig alkohol, peanøtter og tacodip. Innred-

ningen er dust fargerik og trivelig nok, men gir mer et inntrykk av å ligne på en krysning mellom Jacks og en *imaginær* sørstats/mex-bar enn en varm atmosfære. "Gjøkeredet" er et godt gjennomtenkt konsept. Det er bare ikke ekte nok. Hva navnet skal hentyde til må gudene vite, her finnes hverken galskap eller Nicholsonske rebell-vib'er fra filmen med samme navn.

"Gjøkeredet" faller inn i mengden av platte, moderne små utesteder som er mer avhengig av de ansattes

sjarm for å bli et trivelig sted enn de businessorienterte strategene bak sannsynligvis er klar over. Puben kjører happy hour til åtte hver kveld med nesten billige 0,4 liter til 20 kroner, ellers til 29,-. Et annet trekkplaster kan være at gjestene kan velge musikk blant 46 kassetter som er listet opp med innhold i en perm på bardisken. Musikken er halmstrået for "Gjøkeredet", god gammel blues er det i det minste skikkelig stil over.

NN

PAUL PÄRMÖNEN

NESTE NUMMER NATT & DAG 30 NOV

Utesteder kan også være dumme og deilige, men akk så kjedelige.

SELVFØLGELIG VELGER DU DET BESTE!

TORSDAGER

Stedet

presenterer

STUDENTTREFF '90

KARAOKE

Video sing-along (med deg på scenen)
- direkteendt på FM 102,0 21.00-24.00

ROCKEBAR

DISCOTEK

BAR

MED ALLE RETTIGHETER

- alt sammen til studentpriser!

Stedet

5 STEDER UNDER ETT TAK! Torggata 5, tlf. 42 72 68.

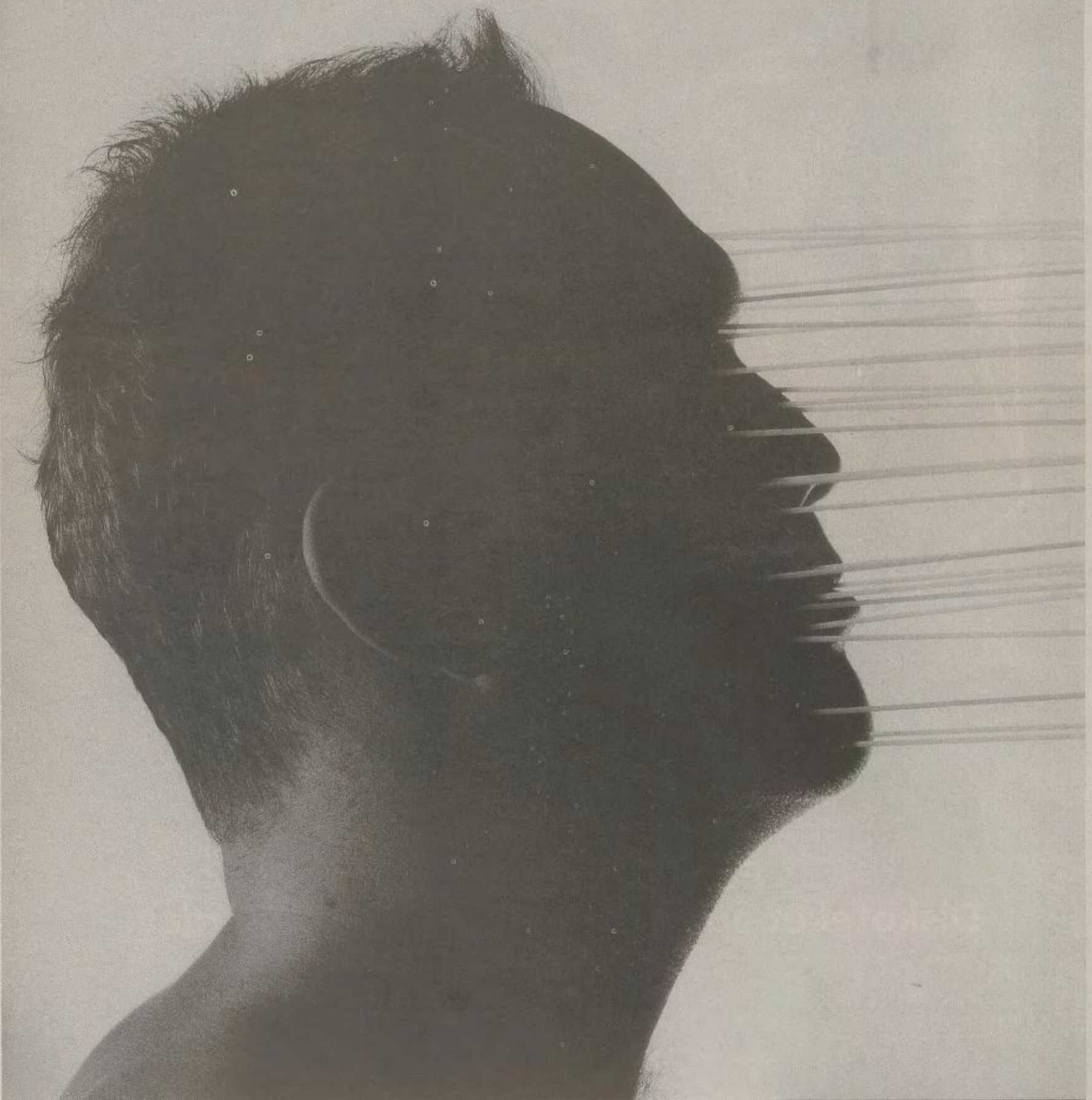
TORSDAGER

STUDENTTREFF '90

STUDENTTREFF '90

SPAGHETTI

frisør

TOGETHER - G.B. ALESSANDRI

Bogstadveien 31
46 38 94 - 46 90 79

**Puben åpen hver dag.
Diskoteket åpent onsdag, fredag og lørdag.**

GRENSELAND - GRENSEN 9, 0159 OSLO 1. TLF. 42 12 18 - 42 47 18

ARKADEN - OSLO
STORGT. 18. - OSLO
BOGSTADVN. 31 - OSLO
METRO-SENTERET - SKÅRER
STOVNER SENTER - OSLO

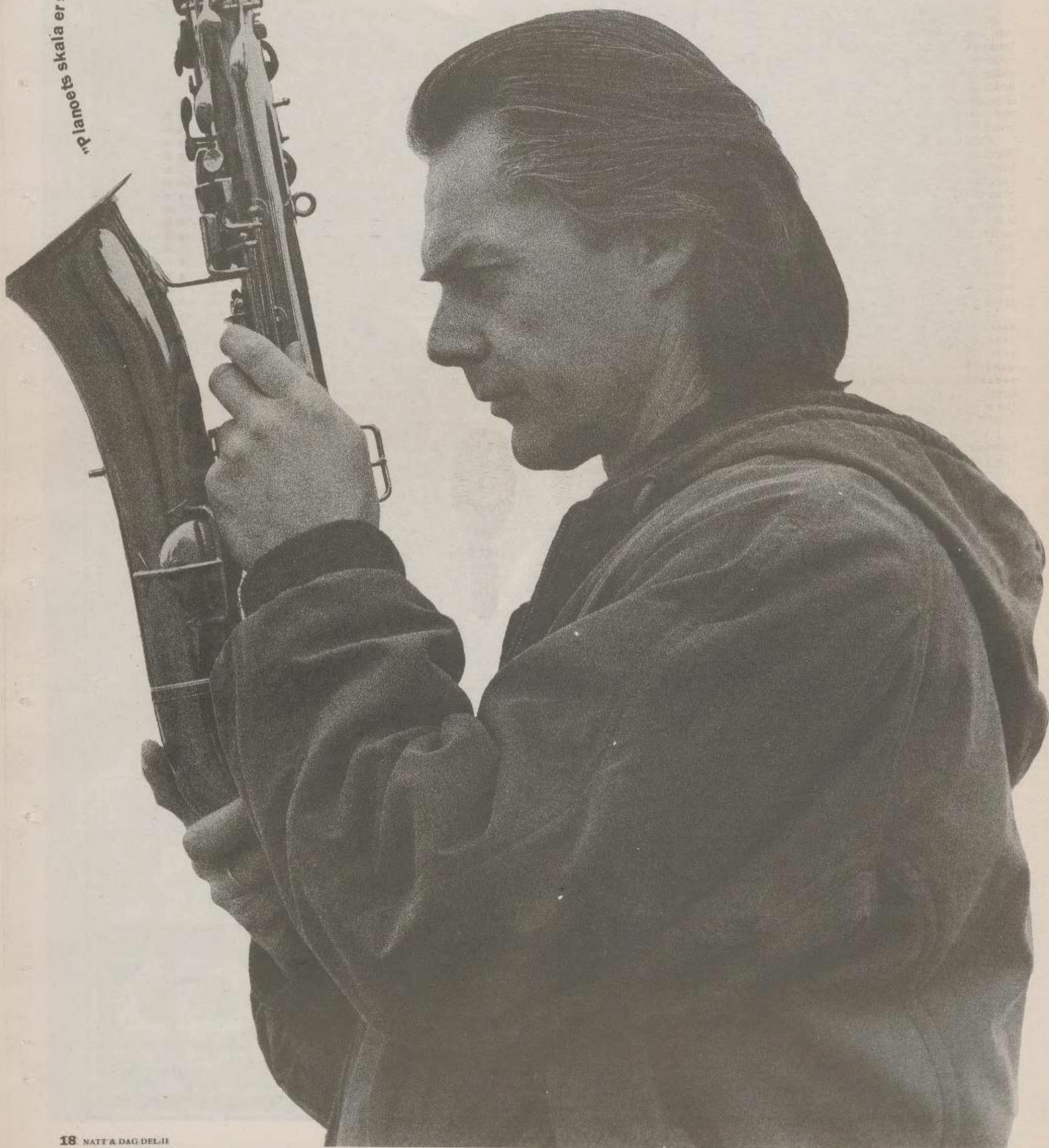
CARLINGS

AUTHORIZED DEALER

NYÅPNINGER: LIERTOPPEN KJOPESENTER 5. SEPTEMBER, - STRØMMEN STORSENTER 26. SEPTEMBER

"Pianoets skala er syntetisk, den filmes egentlig ikke."

PÅ J

AKT ETTER STEMMEN

EGENTLIG ER DET NOE AV EN SJÅVINISTISK frekkhet å larne med at Jan Garbarek er norsk. Han bor pent og pyntelig på Oslo Vest, javel. Men han skulle egentlig vært polsk og kollegene på jobben er samer, marrokanere og tyskere og sånt. Musikken han spiller hører hjemme alle steder og ingen steder. De siste platene hans har vitnet om en søken etter musikkens opprinnelighet, han snakker om ur-melodier som ligger til grunn for nær sagt all musikk.

Og selv om det John Coltrane som via "Jazzhalvtimen" i radioen forteller Jan Garbarek hva egentlig ville med livet sitt, er han i dag en musiker som eksisterer frigiort fra båser og båsetenkninger: han befinner seg i musikkens internasjonale elite divisjon uten at det overhodet later til å affisere ham. Han vet ikke hvor mange plater han selger. Han er ikke kul, han er cool, men det virker som om ingen har husket på å fortelle ham det. I høst kommer han med et album som er imøtesett med enorme forventninger, et album han allerede har lagt bak seg.

-Jeg liker ikke å høre mine egne plater.

NATT & DAG: Hvor gammel er du?

GARBAREK: Førtitre.

NATT & DAG: Gammal sekstiått, med andre ord?

GARBAREK: Nei, alt det der gikk meg hus forbi.

Det er ingen vits i å spørre Jan Garbarek om hvorfor. Svaret ville bli at musikken tok for mye tid og oppmerksomhet. Så jeg spør heller om han noensinne har gjort noe han ikke ville gjøre, noe han angret på som musiker. Han tenker seg om veldig lenge før han svarer.

GARBAREK: Nei, jeg kan ikke egentlig si det, for da jeg gjorde det hadde jeg lyst til å gjøre det.

NATT & DAG: Så du har unngått den norske musikens skrekkevise av å sitte i orkestergrava og bærte til et stykke som egentlig ikke interesserte deg overhodet?

GARBAREK: Jeg har gjort det også, men det var fordi jeg hadde lyst til det. Jeg har spilt med Per Elvis Granberg og sånn, jeg.

NATT & DAG: Per Elvis Granberg featuring Jan Garbarek?

GARBAREK: Ja, det var bare en engangsgreie. Han var forresten fetter til kona mi, uten at det hadde noe med den saken å gjøre. Jeg har vært med på mye rart. Spilt med symfoniorkester og i grava på musicals, Odd Grythe etc. Resultatet ble ikke alltid slik jeg hadde håpet, men det er en annen sak.

NATT & DAG: Dette begynte i følge legenden med at du fant en saksofon på loftet og fjorten dager senere var du Norgesmester i jazz og siden har du aldri sett deg tilbake.

GARBAREK: Akkurat. Men jeg fikk nå saksofonen av mine foreldre, da. Og det var ikke fjorten dager, det var nesten et år. Men det er jo noe i det.

NATT & DAG: Du ønsket deg saksofon?

GARBAREK: Jeg hadde hørt noe på radioen som jeg likte, men jeg fikk ikke med meg hva det var. Jeg registrerte at det var "Jazzhalvtimen" og gikk til byen for å kjøpe jazzplate. Jeg kom hjem med Gene Krupa, swingjazz og ble veldig skuffet. Til slutt måtte jeg ringe til NRK for å finne ut hvem det var som spilte. Det viste seg å være John Coltrane. Jeg ville bli sånn som John Coltrane og da jeg fikk tak i platen spilte jeg den hver morgen før jeg gikk på skolen. Den kunne jeg etterhvert ganske godt.

NATT & DAG: Men å gyve løs på Coltrane som 14-årig nybegynner er jo omtrent som å lære seg skihopping i Holmenkollen?

GARBAREK: Jo men nettopp fordi jeg ikke hadde noe greie på jazz eller saksofonspill fra før, ante jeg ikke at dette var fryktelig kompliserte saker. Det var noe som traff

Jan Garbarek har en internasjonal platekarriere på over 20 år bak seg. Natt & Dag har møtt ham, en musikernes musiker, en toneangivende komponist som når et stadig større publikum. Og ja, han har føens også.

meg i hjertet, veldig spontant og jeg tenkte ikke på at det kunne være noe problem å spille sånn. Og det var nok en fordel. Så etter en måneds tid syntes iallfall jeg at det lød ganske likt Coltrane.

NATT & DAG: Du må jo da ha truffet på en begavelse hos deg selv?

GARBAREK: Jeg vet ikke. Det viktigste var at jeg ikke hadde noe som hemmet meg og at jeg var veldig motivert. Da jeg fikk vite at jeg skulle få saksofon, det var vel i forbindelse med en aller annen høytid, kjøpte jeg en bok om saksofonspill og leste den grundig. Da jeg fikk saksofonen hadde jeg lært meg alle grepene på forhånd så allerede første dagen kunne jeg spille flere melodier, jeg syntes det gikk veldig greit.

NATT & DAG: Har du noensinne hatt noe annet yrke enn musiker?

GARBAREK: Nei.

NATT & DAG: Ikke på si engang?

GARBAREK: Nei. Jeg begynte på studier en gang i tiden. Sammenlignende språkstudier virket spennende. Polskstudier var nærliggende ettersom faren min er polsk, han kom hit som slavearbeider under krigen. Men det ble så mye å gjøre som musiker at det ikke ble tid til studiene. Og det har det heller ikke blitt siden.

NATT & DAG: Står Polen deg nær?

GARBAREK: Jeg må si det, selv om jeg kan veldig lite språk, for eksempel. Da jeg vokste opp slet faren min med å lære seg norsk for å kunne arbeide her, så det ble ikke snakket noe særlig polsk hjemme. Men jeg har spesielle følelser for landet og folket uten at jeg konkret kan si hvorfor. Det er noe som ligger der. Jeg har spilt en hel del i Øst-Europa.

NATT & DAG: Men direkte rockefrelst har du vel egentlig aldri vært?

GARBAREK: Nei, jeg kan ikke si det. Da rocken kom for fullt med Beatles, så det meg ingen ting, det var et tilbakesteg. Jazzen hadde dybde, Beatles og Rolling Stones ble...Sputnik, rett og slett! 60-tallets frijazz-stil ble mitt hjemsted, og det var jo mange rare ting ut og gikk i de forskjellige kunstformer på den tiden. Happenings og greier. Men overgangen til å bli musiker var ganske glidende, ettersom det på den tiden liksom ikke var et yrke man valgte, man kunne jo ikke leve av det, het det. Skulle man bli musiker måtte man satse på å bli orkester eller teatermusiker og ingen av delene appellerte til meg. Det var de mulighetene som forelå, eller stå

i musikkforretning om dagen og spille om kveldene.

NATT & DAG: Og hvor mye spiller du nå?

GARBAREK: Jeg fant ut at sist år ble det omtrent 100 konserter. I tillegg inneholder gjerne et arbeidsår litt film eller fjensynsmusikk og kanskje en plate i eget navn.

NATT & DAG: Skriver du ned musikken din?

GARBAREK: Bare når det er nødvendig, ofte blir det bare en omvei.

NATT & DAG: Men hva kaller du musikken din hvis noen spør.

GARBAREK: Det er ingen som spør, hehe. Nei, det hender jo på flyplasser og sånn at folk spør hva slags musikk vi spiller når de får høre at vi er musikere. Da blir vi stående og klø oss i hue og si ting som at; "jo, det er jo noe jazz, men også litt folkemusikk, klassisk er inne i bildet". Så vi blir jo bare forvirret vi også. Jeg kan ikke gå med på at jeg helt og holdent hører hjemme i noen spesiell bås. Jeg har ikke tenkt så mye på det, har mest klødd.

NATT & DAG: Men plateselskapet du har holdt deg til de siste tyve årene, det tyske ECM har vel hatt en betydelig rolle i din karriere?

GARBAREK: Da jeg traff Manfred Eicher (selskapets grunnlegger og producer) i 1969, hadde han ikke gitt ut noen plater. Men han hadde planer om et plateselskap og vi spilte musikk som lå litt utenfor den vanlige alfarvei, så det var kanskje et naturlig partnerskap. En fyr med spesiell interesse og entusiasme for musikk som vår var mer interessant enn et stort selskap med penger, men manglende entusiasme. Jeg gav ham et bånd og han skulle ta kontakt - jeg trodde det var en typisk "don't call us - we'll call you" - avvisning, men han ringte da omsider og bad oss booke studio og hotellrom på det verste horehotellet i Dronningensgate, tenkte bare på å holde det billig. Vi spilte inn plata på to dager og mikset på den tredje.

NATT & DAG: Og nå?

GARBAREK: Vi har stort sett holdt fast på den metoden.

NATT & DAG: Så platene dine er resultat av to dagers arbeid i studio?

GARBAREK: Pluss en dag til mixing, ja... Pussig nok ble den nye platen (I took up the Runes) som innbefatter langt flere musikere enn vanlig, stort sett spilt inn i løpet av en eneste ettermiddag.

NATT & DAG: Hvordan plukker du så opp de menneskene du spiller med, jeg mener

Keith Jarrett og Manu Katche trenger vel neppe å trygle om jobber?

GARBAREK: Det er forskjellig, du treffer jo folk hele tiden. Kanskje er jeg blitt invitert til å spille på en plate hvor noen andre jeg ikke kjente også var invitert, også fant vi tonen.

NATT & DAG: Men for å spille inn en plate - uansett kategori - i løpet av to dager må man vel vite sånn noenlunde hva man er ute etter og hvordan man får tak i det?

GARBAREK: Man må vite hva man vil og så må man kjenne musikerne. Ikke tvinge noen til å gjøre noe de ikke er fortrolig med. Man må kjenne deres styrker og svakheter også legge opp løpet etter det.

Selv om Jan Garbarek med større rett enn de fleste nordmenn kan titulere seg som musiker, betyr ikke det at han i størst mulig grad forsøker å fylle sitt liv med lyd.

GARBAREK: Jeg hører ikke så mye på musikk, det er vel nok en funksjon av det jeg driver med. Jeg har alltid sagt til meg selv at det skyldes at jeg ikke har tid, at jeg holder på så fælt, men det skyldes nok også at det blir mye musikk allerede før jeg har skrudd på stereoanlegget. Jeg skal teste litt i de kommende år. Gjøre litt mindre og se om det øker lysten til å lytte. Men jeg tror at hvis du er en musiker på leting etter lyder og musikkformer, kan det virke distraherende å lytte til for mye. Stan Getz sier han ikke hører på annen musikk, han føler at den bare drar ham bort fra det han selv holder på med.

NATT & DAG: Jo men du hører vel på deg selv?

GARBAREK: Nei. Jeg liker ikke at noen setter på en av mine egne plater hvis jeg er til stede. Det kan jo hende at vi blir invitert hjem til noen etter en konsert også vil de være vennlige ved å spille våre plater. Jeg trives ikke noe særlig med det, for jeg klarer ikke å la være å konse på musikken i stedet. Det overtar oppmerksomheten og jeg husker selve innspillingssituasjonen, at "han satt der og spilte, han andre hadde øretelefoner, lyset var slik og sånn..." Det blir for mye.

NATT & DAG: Jeg ville jo tro det var nødvendig å lytte til egne plater, nærmest for å finne kursen videre?

GARBAREK: Jo, men det skjer bare ikke. Det er ikke noe prinsipp, jeg får bare ikke impulsen til å sette på en plate med meg selv, ganske enkelt.

NATT & DAG: Men i dag kan vel ingen unngå å lytte - om enn ufrivillig - til musikk?

GARBAREK: Vel, vi har en datter på tyve, vi har MTV...

JAN GARBAREK KAN TRYGT BETEGNES SOM en musikernes musiker, en av dem eliten lytter til. Sting ser en stor fremtid for Garbarek, David Sylvian og andre sikler etter et studiobesøk fra Garbarek og kritikerne er rause med godord for Garbarek.

Selvfølgelig blir han i egenskap av nordmann ofte gjenstand for betegnelser med assosiasjoner til kjølighet, endog is. Kult nok.

GARBAREK: Det bemerkelsesverdige er at jo dypere jeg trenger inn i norsk folkemusikk, jo mer internasjonal får jeg høre at min musikk er.

I fjor gav Jan Garbarek ut "Rosensføle" i samarbeid med folkemusikk sangerinnen Agnes Buen Garnås, en røst av de helt sjeldne. Resultatet ble glimrende og snart to år etter utgivelsen er interessen for platen levende og tildels økende også i Norge.

GARBAREK: Jeg har fått veldig mange meldinger i forbindelse med den platen. Når jeg spiller den for spanske venner blir de slått av hvor flamenco-preget dette er, mens italienerne insisterer på at dette er typisk sici-liansk. Sannsynligvis har de rett alle sammen. All musikk henger på et vis sammen ved at den tar utgangspunkt i noe op-

TEKST: HANS-OLAV THYVOLD
FOTO: DAG EIVIND THORENFELDT

forts. sid 20

prinnelig, du kan kalle dem "ur-melodier". Alt annet er bare en variasjon eller videreutvikling av disse urmelodiene.

NATT & DAG: Insinuerer du at norsk folke-musikk ikke er norsk?

GARBAREK: Det jeg syntes var særlig interessant med de middelalderballadene vi arbeidet med, var at når jeg skrelte vekk alt norsk ferniss og kom meg ned til melodien, stod jeg igjen med noe som kunne vært hentet ganske langveisfra, og det er det.

NATT & DAG: Så all musikk har det samme opphavet, mener du?

GARBAREK: Det er det jeg tror. Det gir meg da anledning til å knytte tråden tilbake til at jeg hadde tenkt å studere sammenlignende språkkunnskap. Det var kona mi som kom på at nettopp den sammenligningen av norsk mot europeisk og videre til arabisk og sanskrit er noe jeg holder på med i musikken min på en måte. Alle disse språkene hører sammen og jeg tror at all musikk der kjernen i vår kultur har breidd seg hører sammen. Språket og musikken henger i hop. I den grad disse urmelodiene forandrer seg, forandres de av språket. Vår kultur kan også spores tilbake til Kaukasus, som alle andre europeiske og det ville nærmest være rart om vi ikke hadde med oss noe helt i bønn.

NATT & DAG: Denne platen må da tråkkes på tærne til de mest pietistiske folkemusikk tilhengere?

GARBAREK: Noen ser det som sin oppgave å forvalte det opprinnelige, det gjelder enhver musikkform. Men jeg er ikke en av dem. Men jeg har ikke møtt negative reaksjoner.

Hvem vet, kanskje de tilgir Jan Garbarek fordi han er så til de grader avholdsmann at han avslår den andre koppen med Cappuchino for å unngå "skjelven". Og det hadde neppe blitt annerledes om det var Charlie Parker som inviterte ham til jazzen. Dagens jazzmusiker har synth på kammerset.

GARBAREK: Jeg fikk min første for en fire fem år siden og jeg bruker den veldig mye. Tidligere brukte jeg piano for å prøve ut klanger og slikt, nå kan jeg lage det slik det skal være på synthesizeren. Jeg holdt meg lenge unna elektronikk, først fordi jeg syntes lydene var fislele, senere fordi de avanserte synthene var så dyre. Først da prisene kom ned på et nivå som gjorde det mulig å kjøpe en maskin og ta den med hjem for å mekke, ble dette et verktøy for meg.

NATT & DAG: Du er opptatt av lyder i seg selv?

GARBAREK: Jeg har et litt uforløst forhold til lydene i en synth. De er på en måte ikke så rike som ekte lyder, ved at de simpelthen er for perfekte. Men jeg er åpen for hva maskinen har å tilby av lyder, den mest pistrete lyd kan høres flott hvis den settes inn i sin rette sammenheng. Men synthen blir jo som alt annet lett et offer for vanetenkning. På samme måte som man i film for eksempel brukes trekkspillmusikk til å skape en øyeblikkelig sommerkveldeassosiasjon, kan du oppnå en nostalgisk effekt ved bevisst å velge visse synth-lyder. Instrumentet begynner simpelthen å bli gammelt.

NATT & DAG: Du lager en del filmmusikk. Hvilken funksjon mener du musikken i en film skal ha?

GARBAREK: Den skal ha den funksjonen regissøren mener den skal ha - mener jeg. Det er han som har grepet om filmen, som former den. Jeg stoler på regissøren, har respekt for ham som opphavsmann.

NATT & DAG: Du har dedisert en komposisjon til regissøren Tarkovski?

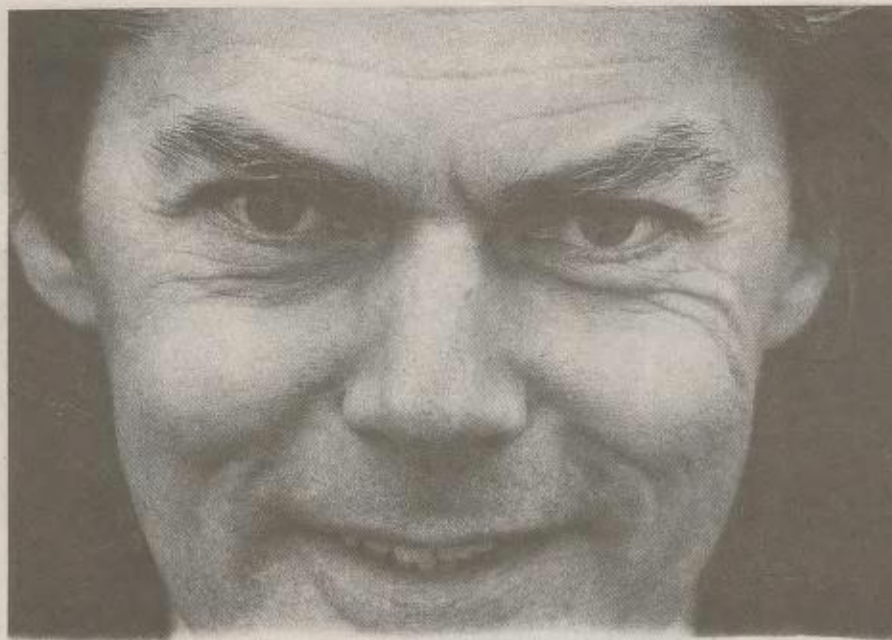
GARBAREK: Ja, men det er ikke hans bruk av musikk jeg fester meg ved, men hans evne til å få bildene til å svinge.

NATT & DAG: Hva så med de nye musikkformene som elektronikken har brakt med seg, hører du rap, for eksempel?

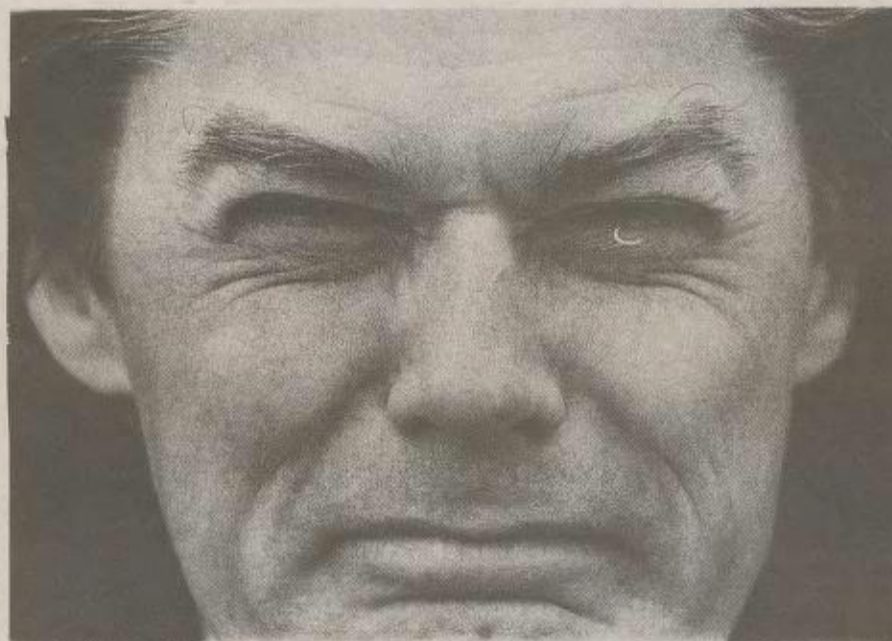
GARBAREK: Jeg kan ikke si jeg har satt meg ned for å studere det, men jeg har jo hørt en god del, ikke minst gjennom TV. Det som først og fremst slår meg, er hvor trange og åpenbart viktige basene nå er blitt. Du skal ikke tukle mye med rap før det ikke lenger er rap, eller glam-rock eller hva. Jeg veit ikke forskjell på rock og pop engang. Er rock en slags pop, eller er pop en slags rock eller? Det blir så mange begreper som låser musikken fast til å være det den allerede er. Kontra-jazz-heavy-stilen og sånn.

NATT & DAG: Er ikke dette bare korrekt postmodernisme da?

GARBAREK: Det kan du jo si. Men jeg mener dagens rockemusikere har alt for mye til felles med politikerne. De går ikke ut fordi de har noe på hjertet, noe de må få sagt. Nei, de går ut for å lodde stemningen og fore folk med "det de vil ha". De vinger hit og dit

"Ideen om at norske middelklasse-mennesker skal spille på samme måte som en negergutt som er vokst opp i sørstatene er absurd, det rimer ikke."

for å finne det som flest mulig kan svelge samtidig. Det du kaller postmodernisme blir fort litt ufarlig, fordi du kan ta en ting som er bra og kritikkløst riste den sammen med en annen ting som er bra, uten blikk for sammenhengen, og resultatet er nødt til å bli ikke så verst. Ikke glimrende, men heller ikke urusselt. Sånn er det.

NATT & DAG: Milepæler i 80-årenes utvikling?
GARBAREK: Utifra den musikken jeg synes jeg hører rundt meg i dag vil jeg si "My life in the Bush of Ghosts" av David Byrne og Brian Eno, selv om den allerede på sin måte er gammeldags. Det snakkes ikke så mye om den plata lenger, men det lages veldig mye musikk utifra dens prinsipper.

NATT & DAG: Siden du nevner David Byrne; hva sier du om hans påstand: "music is a trick to make people listen to music longer than they normally would"?

GARBAREK: Jeg kan jo forsåvidt underskrive på det, for stemmen er alltid interessant. For mange er også ordene interessante og for noen er ordene selve innfallspotten til musikken. Jeg vet ikke om det er helt riktig å si det, men av og til kan det virke som om det er vanskeligere å skape musikk som holder på interessen, uten å bruke den menneskelige stemme. Jeg mener hvis du har en sanger kan du spille ti vers på nøyaktig samme måten og det kan fortsatt være spennende. Det kan du aldri gjøre instrumentalt.

NATT & DAG: Du spiller jo saksofon, et instrument som ligger så nær den menneskelige stemme som vel mulig å komme?
GARBAREK: I indisk musikk er det målet, nær sagt uansett hvilket instrument du spiller skal du forsøke å komme så nær mennes-

kestemmen som mulig. I vesten er det nærmest motsatt, man skal følge pianoets toneskille når man synger. Mennesket opererer med andre ord på instrumentets premisser lenge før synthesizeren dukker opp. Pianoets skala er syntetisk, den finnes egentlig ikke. Det er egentlig ikke noe skille mellom tonene, å dele oktaven inn i 12 like store deler er først og fremst en idé. Det har ikke noe med virkeligheten å gjøre.

Kvelden før intervjuet har Garbarek levert et musikalsk argument for sitt syn. Fra scenen i Oslo Konserthus lyder Garbareks saksofon og Mari Boine Persens stemme som ett, frigjort fra alt unntatt pust. Garbarek stiller med saksofonen i skulderbag og leverer en 12 minutter lang improvisasjon til en lysbilde-serie i anledning kveldens tema: luftforurensningen fra Sovjet-unionen. Ideelle konserter er etterhvert blitt dusinvis, men det er bemerkelsesverdig å oppleve en som i sin helhet består av musikk man ikke kunne hørt noe annet sted i verden akkurat nå. Mens rockeguttene gjør det ene patetiske forsøket etter det andre på å etablere seg i utlandet, på utlandets premisser, er Garbarek og Boine Persen i ferd med å bli kjent for et stort utenlandsk publikum, nettopp fordi de ser sine fortrinn som norske musikere. På vei ut av konserthuset hører jeg noen si: "Han kan vel gjøre hva han vil med en saksofon". Det var ment som et faktum, men legger det frem som et spørsmål.

GARBAREK: (laaang tenkepause) Jo, det er nok mye riktig i det fordi jeg kjenner både saksofonens og mine egne begrensninger. Jeg vil ikke så veldig mye mer enn det jeg

klarer, for å si det sånn. Etter å ha spilt saksofon i så mange år, blir det som med å gå. Du lærer å gå og du vet at du kan ikke fly. Det er ikke noe du bruker kreftene dine på, for det er umulig. Man det finnes mange måter å gå på. Jeg kan ikke oppheve naturløvene og innbille meg at jeg eller saksofonen kan gjøre mer enn vi kan. Jeg kan alltid tøye meg mot grensene.

NATT & DAG: Så hvorfor saksofon?

GARBAREK: Det er et instrument som kan eller må spilles svært individuelt. Saksofonister har sin egen definerte sound som er et produkt av alt fra ideer til tannstilling. Hvis du for eksempel tar en klassisk utdanning på fløyte er målet at du skal låte slik, oppfylle en allerede fastsatt mal. En komponist vil skrive utfra dette, at en fløyte låter på en bestemt måte. Når det gjelder saksofon kan hver mann ha sin skole. Jeg hører jo masse saksofonister som jeg for en ti-femten år siden ville sagt spilte stygt, med en utiltalende tone. Nå er jeg kommet i den vanskelige situasjonen at jeg synes omtrent alt låter bra, uansett hvor dårlig det er. Alt som har noe i seg kan brukes.

DET SLO MEG PÅ KONSERTHUSET AT HAN sikkert kunne tjent fett på en stand med T-skjorter og nøkkelringer. For på sin merkelige måte er semi-doldisen Jan Garbarek gjenstand for nærmest idoliserende oppmerksomhet; klær, hårfrisyrer, bevegelser kommenteres dempet. Alle vet at kona hans heter Vigdis (som forøvrig gikk seirende ut av en meget omtalt duell med 7- eleven i Bygdø Allé) og at han har en datter (som forøvrig står foran platedebut) og det er stort sett den offisielle versjonen av Jan Garbareks privatliv. Har han noe forhold til seg selv som rollemodell?

GARBAREK: Sånt tenker jeg ikke på. Der hvor jeg hører at folk lager musikk med utgangspunkt i ting jeg har gjort er det selvfølgelig ikke til å unngå en følelse et slags mester-forhold. Jeg mener, folk sender jo bånd til meg for å høre hva jeg synes om musikk som er inspirert av min musikk.

NATT & DAG: Du får mange bånd?

GARBAREK: Ja. Ikke minst fra folk som gjerne vil spille med oss, eller kanskje tilogmed ønsker å erstatte noen i bandet. En gang vi var ferdige med et jobb i New York kom det en kar frem, rakte ut visittkortet og sa: Call me if you ever need a drummer". Sånt er jo gøy for trommeslageren vår som allerede er der. På de kanter er det så brutalt, men for oss fra Europa ble det for sterkt. Men det kommer nyttige ting. Jeg hadde ikke hørt om Mari Boine Persen før hun sendte meg en videokassett som jeg tente på umiddelbart. For det har jeg skjønnet, at er det ikke noe der i løpet av de første fem minuttene, kommer det neppe noe senere heller.

NATT & DAG: Hva går tiden med til når du er på turné ved siden av å spille, mener jeg?

GARBAREK: Transport, selvfølgelig. Spising, rigging av utstyr, men først og fremst bruker vi tiden til å lese.

NATT & DAG: Dårlig med sex and drugs and rock and roll?

GARBAREK: Ja.

NATT & DAG: Det er da fryktelig så veloppdragne og stuerene de engang så beryktede jazzmusikere er blitt?

GARBAREK: Det kan nå være litt opp og ned det, da. Men det har vel noe å gjøre med at yngre musikere idag er mer bevisst på hva sånne ting gjør med deg. Det var nok av folk som gikk i fella fordi man skulle gjøre det samme som sorte musikere i USA. Skulle musikken bli som deres, måtte man leve som dem. Men i det øyeblikket du innser at det ikke er noe poeng i å spille slik som dem, skjønner du også at det ikke har noe for seg å leve slik.

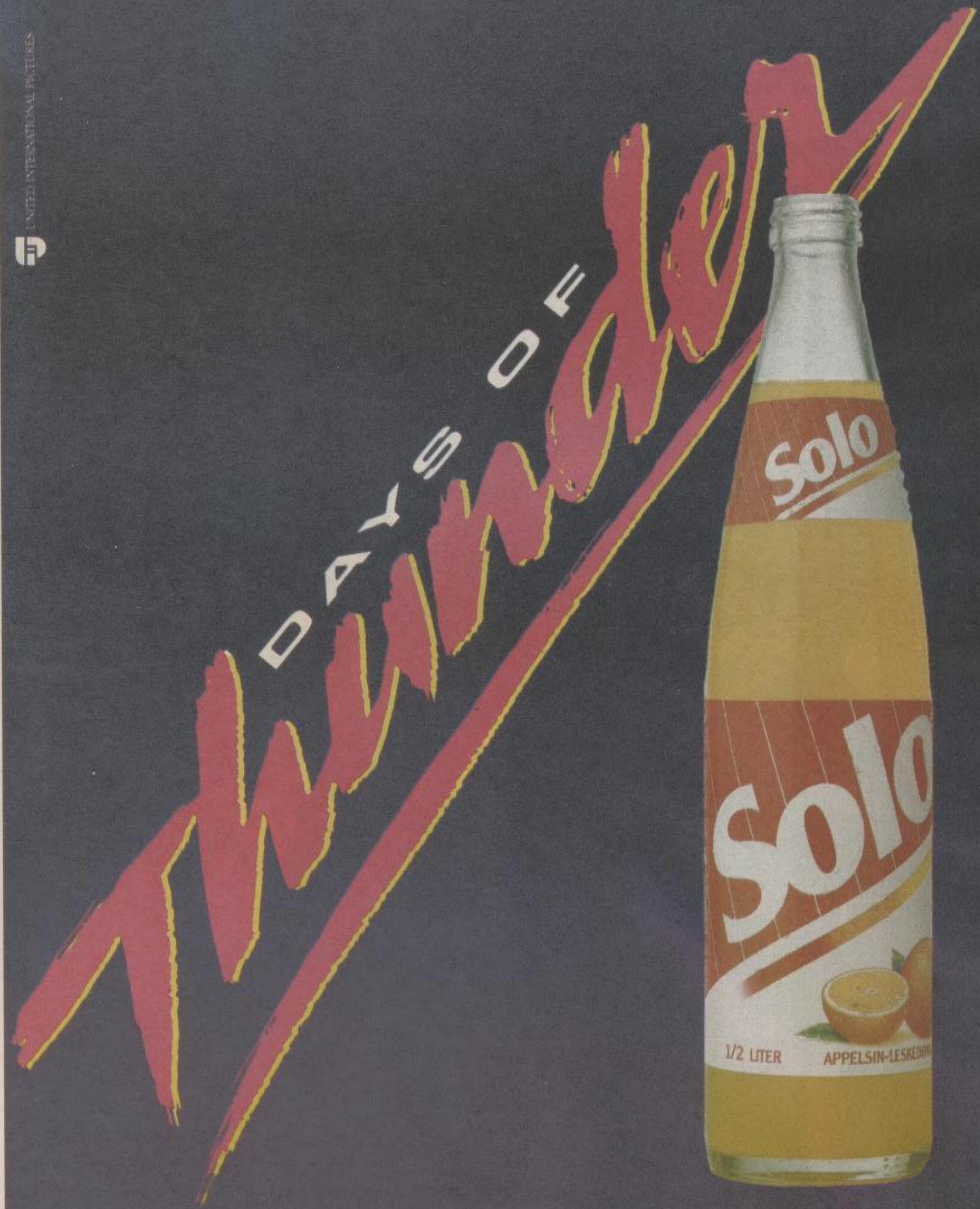
NATT & DAG: Hvor utbredt var denne her-memenataliteten?

GARBAREK: Vel, det var slik at hvis Charlie Parker bar sin saksofon i en papirpose skulle straks alle andre gjøre det. Et forsøk på å tilnærme seg Parkers utgangspunkt, men helt på jordet. Ideen om at norske middelklasse-mennesker skal spille på samme måte som en negergutt som er vokst opp i sørstatene på 30 -40 -tallet, er absurd, det rimer ikke.

GARBAREK: Skal du få til noe, må du ta utgangspunkt i deg selv, der du er. Du kan ikke bli Charlie Parker, eller Muddy Waters eller hvem det nå er du ønsker å ligne, men du kan gjøre noe annet, noe som de ikke har gjort og resultatet kan bli like kraftig som hvor som helst på kloden. ■

SE FILMEN • TA EN SOLO

UNITED INTERNATIONAL PICTURES
UIP

SE FILMEN • TA EN SOLO

KNOW YOUR PLACE!
THE PLACE!

GET ONE!

VINTER
JAKKER

FRA

699,-

VALUE FOR MONEY

GULBLA CO.

DONE BY SUN
OR ELECTRIC
WIRES?

MY SOLUTION-
MIND REVOLU-
TION!

IT'S A RUN*
AWAY RACE &
I'M THE
WINNER!
*

SÅ LANGT LAGERET REKKER

TILBYR VI DEG EN

COLLEGE
GENSER

M/ HETTE FOR 98,- NÅR DU KJØPER

JEANS

PRISER FRA 298,-

PSST... MUNKEJAKKER FRA 298,-

GULBLA CO.

VALUE FOR MONEY

ALL YOURS!
"DOWATYALIKE"
NUMBER TWO-
IN YOUR G.B.C.
SHOP!!

Betcha
go...

HIP
HOP

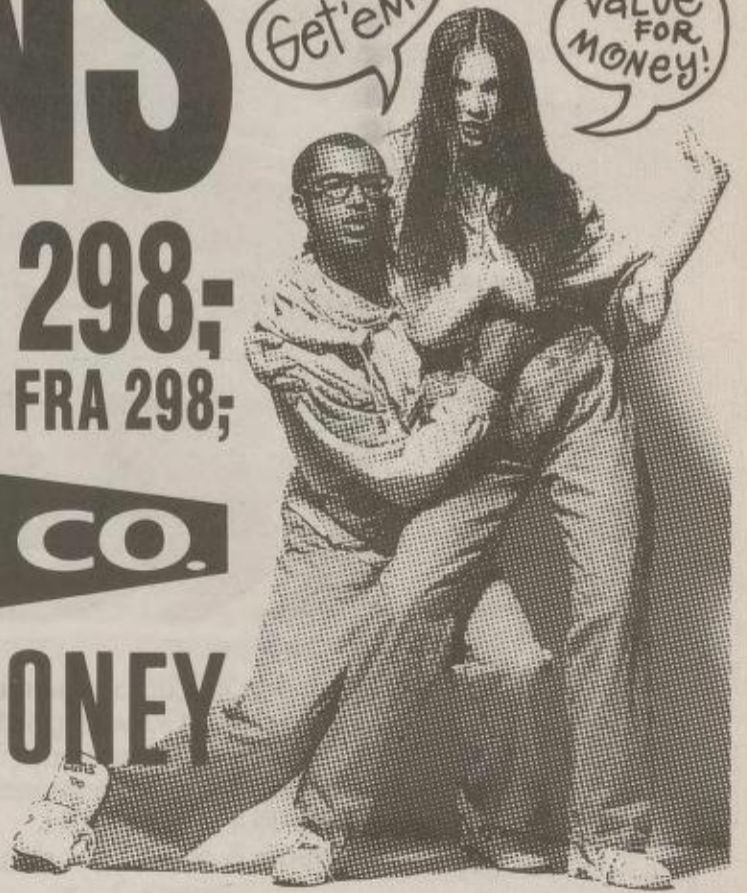

Lights
in my face-
you know THE
PLACE!!

Get'em!

OW
yeah!
TRU'
VALUE
FOR
MONEY!

HOVFARET 4b · BOX 26 SKØYEN · 0212 OSLO 2 · TLF 73 01 20 · FAX 73 02 06

BUTIKKER AKER BRYGGE, TLF 83 81 14 · OSLO CITY, TLF 17 06 21

BLI MED TIL USA!

Har du lyst på en uke i USA? Da har du et par ting å gjøre:
Stikk innom nærmeste butikk. Få med deg konkurransekupongen "Bli med til USA!" fra MAARUD.
Kjøp med deg siste nytt i POTETGULL - SOUR CREAM & ONION. Og skriv et skikkelig POTETGULL-slagord!
Mer skal det kanskje ikke til. Men skynd deg.

★ KJEMPEKONKURRANSE! ★

Norges 20 beste slagord-forfattere vinner tur til USA! Husk at vi stiller samme krav til slagordet som til MAARUD POTETGULL - SPRØTT OG GODT!

P.S. Et par ting kan du bite merke i med en gang: Gode slagord krever topp produktkjennskap. De er korte. Og de er spontane! Kjøp MAARUD POTETGULL - sour cream & onion - spis deg

til skikkelig produktkjennskap. Skriv ned det som faller deg inn. Send oss ditt beste slagord, så sees vi kanskje i USA. Men aller først sees vi i butikken. Og husk: KJØP SÅ DET HOLDER!

KONSERTGUIDEN

FREDAG 19.10

Gun Club. Support: Femi Gange. *The Voice*
The Bones. *Lille Smuget*
Juez. *Oslo Jazzhus*
"Vend ryggen til". Norske og internasjonale artister v/ Serieforeningen av 1972.
Oslo Konserthus
Cupfinale Party Fyllingen.
Rockefeller
Eliane Elias, Peter Erskine, Marc Johnson.
Musikkflekken
Jon Ebersson og Kjell Larsen. *Smuget*

LØRDAG 20.10

The Bones. *Lille Smuget*
Grafitti. *Oslo Konserthus*
Cupfinale Party Rosenborg.
Rockefeller
Lars Klevstrand m/ band.
Musikkflekken

SØNDAG 21.10

Aztec Camera. *The Voice*
Sølvgutten. *Oslo Konserthus*
Rock Cinema: Siste stopp Brooklyn. *Rockefeller*
Funhouse m/Marius Muller, Pål Reinærtsen, Totto Hansen. *Smuget*

MANDAG 22.10/TIRSDAG 23.10

Ian Gillan Band. *Rockefeller*
ONSDAG 24.10
Skolefest. *Rockefeller*
Picknic in Wonderland. *Elm Street*

TORSdag 25.10

Radio 1 Show. *Cruise Cafe*
The Black Sorrows. *The Voice*
Airamero. *Oslo Jazzhus*
Oslo Filharmoniske Orkester. *Oslo Konserthus*
Operasjon Dagsverk. *Rockefeller*
Anne Grete Preus m/Band. *Musikkflekken*

FREDAG 26.10

Bobby Mack (USA R&B). *Cruise Cafe*
Jaybirds. *Lille Smuget*
Hot Cargo. *Oslo Jazzhus*
Franske Uker m/Oslo Filharmoniske Kor. *Oslo Konserthus*
John Kay & Steppenwolf. *Rockefeller*

LØRDAG 27.10

Revenge. *The Voice*
Jaybirds. *Lille Smuget*
Jazzcafe m/"Røa Storband", "Oslo Jazzhus Jam". *Oslo Jazzhus*
Kvinnekveld. *Rockefeller*
Honey B and The T-Bones. *Elm Street*

SØNDAG 28.10

Lill Lindfors in concert. *Oslo Konserthus*

MANDAG 29.10

Gianna Nannini. *Rockefeller*

TIRSDAG 30.10

Townes Van Zandt. *Cruise Cafe*
Rock Cinema: Down by law. *Rockefeller*

ONSDAG 31.10

Townes Van Zandt. *Cruise Cafe*
World Party / Support: The LA's. *The Voice*
The Waterboys. *Oslo Konserthus*
Rock Cinema: Life of Brian. *Rockefeller*

TORSdag 1.11

Unn Holmesland og Steinar Loventsen m/Band. *Oslo Jazzhus*
Oslo Filharmoniske Orkester. *Oslo Konserthus*
Rock Cinema: Fredag den 13. & Halloween. *Rockefeller*
Desafinado - brasiliansk musikk. *Smuget*

FREDAG 2.11

Marvel Felts. *Cruise Cafe*
M.O.M.S. *Lille Smuget*
Quartet Decisive. *Oslo Jazzhus*
Rock Party. *Rockefeller*
Too Hot To Handle. *Smuget*
The Condenders. *Elm Street*

LØRDAG 3.11

WC Clark Blues Rewive. *Cruise Cafe*
Steve Harley & Cockney Rebel. *The Voice*
M.O.M.S. *Lille Smuget*
Jazzcafe m/"Big Band Project", "Nuku". *Oslo Jazzhus*
Jeff Healey Band. *Rockefeller*
Paul Thowsen Band. *Smuget*

SØNDAG 4.11

Årets TV-aksjon til inntekt for Redd Barna. *Oslo Konserthus*
Rock Cinema: Querelle. *Rockefeller*
Walter Wolfman Washington. *Musikkflekken*
Sleepy La Beef, Studentaftan 2.etasje. *Smuget*

MANDAG 5.11

Rock Cinema: En Liten Film Om Kjærlighet. *Rockefeller*
MOMS - Master of Mixed Sessions inviterer til jam. *Smuget*

TIRSDAG 6.11

Rock Cinema: Nattens Dronning. *Rockefeller*
Sleepy La Beef. *Smuget*

ONSDAG 7.11

Hayden Thompson-Johnny & Roccas-Stephen Ackles. *Cruise Cafe*
Forsvarets Stabs Musikkorps. *Oslo Konserthus*
Youssou N'Dour. *Rockefeller*

TORSdag 8.11

Richard Thomas Sekstett. *Oslo Jazzhus*
Oslo Filharmoniske Orkester. *Oslo Konserthus*
Unge Band: Øtea og Norman Johnson Quartet. *Musikkflekken*
Desafinado - brasiliansk musikk. *Smuget*

FREDAG 9.11

Hungry John & Blue Shadows. *Cruise Cafe*
Rubicon. *Lille Smuget*
Rune Klakegg Trio. *Oslo Jazzhus*
Ken Peplowski. *Musikkflekken*
De Derre. *Smuget*

LØRDAG 10.11

Rovers. *Cruise Cafe*
Rubicon. *Lille Smuget*
Jon Balke Trio. *Oslo Jazzhus*
Russeparty. *Rockefeller*
Ken Peplowski. *Musikkflekken*
De Derre. *Smuget*

SØNDAG 11.11

Hermeto Pascoal. *The Voice*

MANDAG 12.11

The Blues Brothers Band. *The Voice*
Chick Corea. *Rockefeller*
MOMS - Master of Mixed Sessions inviterer til jam. *Smuget*

TIRSDAG 13.11

Konsert for Statoil. *Oslo Konserthus*
Gitarkameratene. *Rockefeller*
Work Funny Hours m/Jon Ebersson og Kjell Larsen. *Smuget*

ONSDAG 14.11

Itzhak Perlman, fiolin, og Bruno Canino, klaver. *Oslo Konserthus*
Jaybirds. *Smuget*

TORSdag 15.11

The Pogues. *The Voice*
Choc Electric. *Oslo Jazzhus*
Oslo Filharmoniske Orkester. *Oslo Konserthus*
Sidsel Endresen Band. *Musikkflekken*
Desafinado. *Smuget*

FREDAG 16.11

Chicago Express. *Cruise Cafe*
22 Pistepirkko. *The Voice*
Too Hot To Handle. *Lille Smuget*
Knut Værnes Band. *Oslo Jazzhus*
Oslo Filharmoniske Orkester. *Oslo Konserthus*
Backstreet Girls. *Rockefeller*
Louis Scelavis. *Musikkflekken*
D.Bandet. *Smuget*

LØRDAG 17.11

Omar & The Howlers. *The Voice*
Too Hot To Handle. *Lille Smuget*
Dag Arnesen Quintet. *Oslo Jazzhus*
Putti Plutti Pott og Julenissens skjegg, eventyrmusikal av Per Asplin. *Oslo Konserthus*
Tendays og Divin Ducks. *Rockefeller*
Soleglad. *Smuget*

SØNDAG 18.11

Veldedighetskonsert arrangert av Lions Klubb Oslo. *Oslo Konserthus*
Studentaftan i 2.etasje. *Smuget*

MANDAG 19.11

Putti Plutti Pott og Julenissens skjegg. *Oslo Konserthus*
MOMS - Master of Mixed Sessions inviterer til jam. *Smuget*

TIRSDAG 20.11

Putti Plutti Pott og Julenissens skjegg. *Oslo Konserthus*
Jaybirds. *Smuget*

ONSDAG 21.11

Putti Plutti Pott og Julenissens skjegg. *Oslo Konserthus*
Man Band. *Smuget*

TORSdag 22.11

Radio 1 Show. *Cruise Cafe*
Skinn og Bein. *Oslo Jazzhus*
Oslo Filharmoniske Orkester. *Oslo Konserthus*
Desafinado. *Smuget*

FREDAG 23.11

Bones. *Lille Smuget*

Ewan Svensson Trio. *Oslo Jazzhus*
Oslo Filharmoniske Orkester. *Oslo Konserthus*
Walther Trout Band. *Rockefeller*
Sandvika Storband m/Jiggs Whigham. *Musikkflekken*
Sad'n Crazy. *Smuget*

LØRDAG 24.11

Bones. *Lille Smuget*
Oslo Jazzhus Jam. *Oslo Jazzhus*
Rigaballetten fremfører "Nøtteknekkeren" - eventyrballett i 2.akter. *Oslo Konserthus*
Bill Evans. *Musikkflekken*
Too Hot To Handle. *Smuget*

SØNDAG 25.11

The Black Sorrows på The Voice torsdag 25.10

DISTRIBUSJON

OSLO CITY

Adelsten
Gul & Blå
CD-Akademiet
KappAhl
JC
MA
SENTRUM
Adam & Eva
Adelsten
Nedre Slottsgate
Yongstorvet
Akers Mic
American Rag
Bik Bok
Stortingsgata
Øvre Slottsgate
Bonita
Boutique Flash
Carlings
Cubus
Gullns
Din Sko
Hennes & Mauritz
Akersgata
Karl Johans Gate
Stortorvet
In-Wear
Jean Paul
Jean Tee Vee
KappAhl
La Bionda
Levi's Shop
Mehren
Men Only
Superstore
Vero Moda
Victoria Sko
Wi-To
AKER BRYGGE
Clao
Din Sko
Gullns

Gul & Blå

Hennes & Mauritz
Marc O'Polo
Marlboro
Rock Shop
GRUNERLØKKQA OG ØSTOVER
Adelsten
Storo Shopping
Carlings
Metrosenteret
Hennes & Mauritz
Stovnersenter
Kjøkkenhagen
Marlo
Mitt Skattkammer
Scorpius
Slurpen
Soria Moria
MAJORSTUA OG FROGNER
Adelsten
American Rag
Bik Bok
Carlings
Decamp
Don & Donna
Garbo
Hot News
Jean Paul
Maison du Pantalon
Northern Society
Spaghetti
Valkyriegata
Oscars Gate
Voice of Europe
KINOER
Colosseum
Eldorado
Felix
Filmteatret
Gimle
Kilgenberg

BAR/KAFE/RESTAURANT

Amnesla
Bacchus
Bagatelle
BarBeint
Barock
Beach Club
Blom
Brasserie Costa
Brokers
Brødrene Bergh
Cafe 33
Cappucino
Chagall
Clodion Art Cafe
Coco Chalet
Comeback
Cruise Cafe
Druon
Felix
Headache
Kafe Celsius
Kafe Tamara
Laffen
Last Train
Lille Smuget
Lorry
Marilyn
Nichol & Son
Olsen Cafe
Onkel Osvald
Palace Grill
Passport
Pasta Pronto
Rockall
Rockefeller
Stedet
Theatercafeen
Tre Brødre
Voice

TEATER

Mamen & Johnsen

TORDENSKIOLDS GT. 4 · 0160 OSLO 1 · TLF: 02-419391

Det er høst,

det er teater, det er teaterhøst. Byen er rikere på tilbud enn du tror, og selv den mest innbitte teaterhater skulle finne et lys i høstmørket på en eller annen scene. For scener har vi etter hvert flere av.

På Black Box Teater på Aker Brygge har Imago Danseteater premiere den 20. oktober med "Aniara"; stykket Harry Martinson fikk Nobelprisen for i 1956. Dette dramaet handler om menneskene ombord på et romskip, som etter å ha forlatt en stråleskadd jord kolliderer og sendes ut på en uendelig reise i verdensrommet. Holy Toy står for musikken, og stykket spilles t.o.m. 4. november.

Fra 8.-14. november spiller Zakraz sitt stykke "Komposisjoner" på Black Box. Dette er et todelt program med pausenummer. "Den første delen skal formidle følelsen av tretthet ved å ta i bruk akrobatiske elementer som f. eks. trampoliner", forteller koreograf Karén Foss. "Begge stykkene skapes innenfor en avgrenset konstruksjon i scenerommet; vi synes det er spennende å se hva som skjer når rommet begrenses på en bestemt måte".

"Tidevann" er tittelen på Collage Dansekompans tredje jubileumsforestilling. Stykket spilles på Black Box i perioden 21.-30. november og er inspirert av vann som er i stadig bevegelse.

På Slurpen har Lars Steinar Sørbø nypremiere den 30. oktober på

"Il Mistero Buffo", et stykke av den italienske mesterkomedianten Dario Fo. Og etter denne jøglerske komedien (som spilles fram til 15. november), kommer "Donna Mobile" den 19. og 21. oktober. En forestilling basert på tekster fra Majakovskij til Salomos lovsang.

Cabaret blir det også i høst. Cabaretgruppen spiller "Syndefall", og selv om stedet ikke er avgjort enda, så er datoen det. Premieren er 6. november, og cabareten, som består av fem historier om små menneskers redsler og glæder, spilles helt fram til jul.

På Scenehuset i Bogstadveien har danseteateret Scirocco premiere den 27. oktober med sin forestilling "Dansprosjekt".

Den 10. november har Boreas Teater premiere på "Masker" (foreløpig arbeidstitel); en soloforestilling med Annalisa Dal Pra som er inspirert av indonesisk maskespill. Musiker er Patrick Iversen, og stykket spilles på Scenehuset fram til 18. november.

På Lysverket i Maridalsveien (gamle Strykejernet malerskole) gjester Grenland Fri-teater fra 28. november til 2. desember, og fra 5. til 9. desember. Med sin uttrykksfulle spillestil dramatiserer de i "Nattsvermere", tekster av den amerikanske poeten Walt Whitman.

Teaterverkstedet på Torshov har nypremiere på sin success "Meta-morfose" den 8. november.

Det Norske Teateret byr i høst på norske middelalderbiskoper til operafantomet i Pariseroperaen. Edvard Hoems stykket "St. Olavs skrin" er en dramatisk fortelling om Norges undergang på 1500-tallet og om de hendelsene som førte til at vi ble en del av Danmark.

"Hexejakt" av Arthur Miller spilles på scene 2. Dette stykket handler om masse-suggesjon som fører til at utpekte synde-

Zakraz dansekompani med Øyvind Jørgensen og Ingunn Bjørnsgård.

bukker dømmes til døden. Videre har "Potestad" av argentineren Eduard Pivovsky skandinavipremiere den 25. oktober. En lege tar til seg barnet til et ihjeltorturert ektepar. Men adopsjonen var ikke lovlig...

"Salka Valka" av Halldor Laxness har Norgespremiere 8. november. Dette er en viktig historie om en islensk kvinne; Salka Valka, og et lite islandsk samfunn i en brytningstid. Og tilbake på hovedscenen spøker "Operafantomet", et muntert stykke med sang og musikk.

På Oslo Nye teater spiller "M. Butterfly" av Henry Hwang fram til 27. oktober. Dette er den utrolige men sanne historien om en fransk diplomat som i tjuåre har et forhold til en kinesisk sangerinne uten å oppdage at hun er mann.

Oscar Wildes komedie "Hvem er Ernest?" spilles fra 10. november. En raffineret og morsom historie om Londons dobbeltmoralistiske sosietetsliv.

Centralteateret spiller "Vintereventyret", der Shakespeare for alvor avslører seg som poetisk filosof. Stykket spilles fram til 6. november.

Ibsen spilles fortsatt for fullt på Nasjonalteateret. Monumentaldramaet "Brand", og "Et dukkehjem" spilles på hovedscenen. På Amfiscenen spilles vårt nasjonalepos "Peer Gynt", og "Kjære Ibsen" som er en hyllest til Ibsens kvinneskikkelser. "Lilli Valentin" (som filmen "Shirly Valentine" er bygget over) er tilbake på Amfi 25. oktober.

Den tyske samtidsdramatikeren Botho Strauss har premiere på Amfi den 4. oktober. "Tiden og rommet" er en moderne komedie om mennesker som møtes uten egentlig å møtes.

En teaterlek helt utenom det vanlige har premiere på Torshovteateret den 4. oktober. Humor, galskap og eventyrtrang er stikkord i Manfred Krages "Erobringen av Sydpolen".

Og på Karl Johans nye teaterhus Victoria spiller "Private Lives" av José Quintero. Dette er et snertent ekteskapsdrama der vi får se Liv Ullmann og Toral Maurstad som prøver å ta livet av hverandre.

C J E

OVER HØRT

...det er bekreftet at Rune Johansen betalte skatt i 1966...

...den unge, lovende skuespilleren Eindrude Eldsvold, kjent fra "Dykket", steppet på kort varsel (3 uker) inn for Geir Kvarme, som ble syk, i "Reisen til Nord-polen" på Torshov...

...Kjell Cordtsen, som innførte sex i Dagbladet, for så å kutte det ut igjen, har nå hoppet over gaten for å gjøre samme jobb i VG...

...to Thon-veteraner innen restaurantdelen har nå byttet jobb internt. Kim Madsen går fra Tre Brødre til Chagall, mens Stein Hauge går den motsatte veien...

...skuespilleren Bjørn Sundquist, bofast på Nesodden, har av naturlige grunner etablert seg på Hannibals Hybel som fast inventar. "Jeg visste ikke at Brand drakk", var kommentaren fra en annen gjest i baren...

.... Beach Club på Aker Brygge har investert i nytt varmeanlegg for vinteren. Istedet for å utsette gjestene for å måtte investere i Pelly varmedresser for et eventuelt besøk, har de nå valgt å male over de til de grader iskalde lysegrønne veggene. En noe mer varmblodig farve er valgt. Videre lokker stedet med ny og bedre meny, biljardbord (har man ikke erfart til det kjedsommelige at dette virker som en magnet på enhver blakking uten daglig virke?) og at Tirsdagsklubben starter igjen. Fast husband på tirsdager er tre representanter fra bandet Syndicate med velkjente Ned Leukhardt fra Wall Of Voodoo...

..Arbeiderbladets kulturskribent Anders Giæver (29) fikk faktisk sin Unnur (27) til å gi ham sitt "Ja" under en vielse oppe i Nydalen Park her forleden. Unnur's etternavn som forøvrig er Sande arbeider som markedsjef i Filmcompaniet. De glade hvetebrødsdagene ble feiret på Sinsen...

...Varg er navnet på en liten norsk gruppe som skal drive med TV-produksjon, spekk-jobbing og manus, og som bla.a. teller den svært så aktive Hans Olof Thyvold, Anne Karine Strøm, Connie Barr, Linn Ullmann m.flere...

Øldrikkende førsteelsker

PUB TORGGATA HAR I SOMMER FÅTT SEG EN NY Førsteelsker "Valentino" tvers over for Eldorado kino - passende oppkalt etter filmens uøddelige førsteelsker. Svarte gardiner for alle vinduer - dagslyset skal ikke plage gjestene.

Velkomsten kan være litt spesiell - som første gang jeg prøvde å ta meg inn i lokalet. To vakter utenfor stoppet meg.

-Du - se ikke han rusa ut eller?

Den andre ser granskende på meg.

-Nei, ikke spesielt - tror jeg. La'n slipp'inn.

Det er slike vurderinger som får en til å sjekke utseendet i speilet etterpå.

Men Valentino har raskt fått et publikum, og det står lange køer utenfor i helgene - og det er det 23 gode grunner til. Det er nemlig prisen på halvliteren - 23 kroner.

Og dermed er Valentino stinnere med folk enn Grorudbanen hjem, og klientellet er omtrent det samme. Bortsett fra alderen - Valentino er et ungt sted. Alle kundene er sikkert over den seksuelle lavalderen, men færre er særlig over 20.

Valentino eies av Norman A/S som igjen eies av Bobby Muntaz og hans fire brødre. De samme som står bak Apoteket på St.Olavsplass - der de nå etter flere videverdigheter har fått tilbake kontrakten.

-Du må skrive pent om oss, sier Bobby Muntaz. -Vi har hatt åpent i fem måneder og ikke hatt noen problemer med politiet i det hele tatt. Men vi har åtte vakter her på kvelden og de holder bra orden.

På dagtid er Valentinos restaurant med rimelige og brukbare middager - og fire kroner dyrere pils. Klokka fem går Valentino over til pils og pizza frem til det stenger klokken ett.

Greit sted for kostnadsbevisste førsteelskere med sans for øl og stinn brakke.

AW

Mine 7 dager

Hvor vanker restaurantfolket?

Denne ukens utegåer: Kai Jarre, boss på Beach Club.

Mandag: Palace Grill, ikke Smuget lenger

Tirsdag: Beach Club, tirsdagsklubben

Onsdag: Rockall

Torsdag: Barbeint

Fredag: Palace

Lørdag: Cruise, Rockall

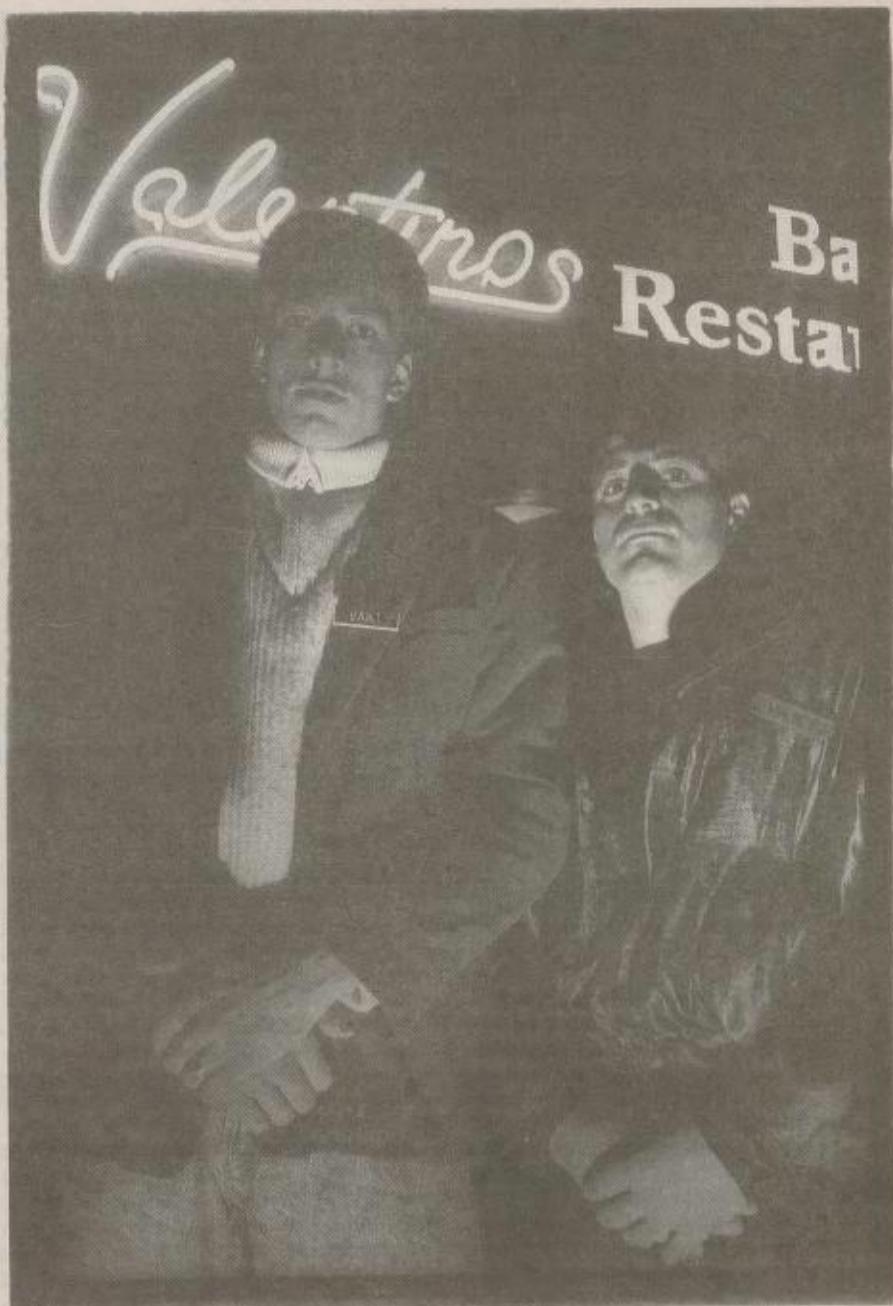
Søndag: Palace

Våkenatt for Deichmann

FEST AT ARVEN ETTER KJÆRE DEICHMANN ER I FULL fart med å spises opp er klart. Slik er det gjerne, bortskjemte barn sluker rått det avkommet har etterlatt seg. Fortsetter de siste års budsjettkutt med samme fart, er det ikke lenge igjen før bibliotekene er en saga blott. Deichmanske Bibliotek vil i samarbeid med Norsk Forfatter Sentrum under Årets Bokdager 24. og 25. November arrangere nattåpent (les: Våkenatt) på hoved Deichmann i Oslo. Programmet starter klokken 20.00 den 24. og avsluttes 8.00 neste morgen. På programmet står presentasjon av årets bøker med forfattere, sang, musikk, billedkunst m/m. Variert og allsidig med det formål å slå et slag for et skadeskutt og sviktet Deichmann. Fy så utaknemlige noen er...

ES

Er'n rusa? - Nei Jeg tror ikke det, la'n sløppe inn.

Grünerløkkas første platesjappe

MUSIKK DEN 8/9 ÅPNET det store norske plateselskapet Voices of Wonder et utvalg i Oslo, nærmere bestemt på Olaf Ryes Plass No 6. Med dette er forøvrig VOW, som også er platebransjens beste i fotball, eneste platesjappe på Grünerløkka (og her klager folk over at det ikke finnes Vinmonopol...?). At plateselskaper åpner utvalg er jo en trend vi bla.a. kjenner fra London med Virgin og HMV, og hva er mere naturlig enn at Norge følger etter? Utsalget er forøvrig så lite som det går an å bli, noen trekker faktisk sam-

menligninger med Narvesen-kiosken på Grand, Kanari-gul og spekket med import-pop som kan være svært så surt å få tak på andre steder.

Liste over anbefalt lytting fra Voices Of Wonder's Record Shop.

1. Killdozer "For Ladies Only (Touch & Go)" LP/CD - Killdozer kan det.

2. Janes Addiction "Ritual De Lo Habitual" LP/CD

-Glimrende oppfølger til LPen "Nothing's Shocking" fra dette La-bandet. Blanding av funk, heavy metal og hardcore.

3. Last James "Grape" (VOW) LP/CD

-Vår egen utgivelse. Duo bestående av bla.a. Lars Pedersen fra Holy Toy. Feiende flott popmusikk.

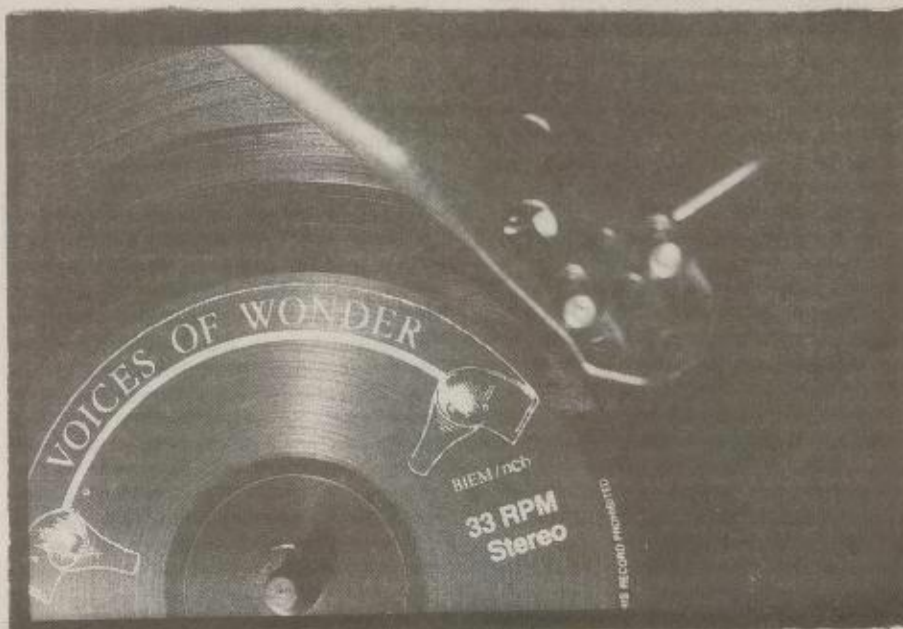
4. Spacemen 3 "Taking Drugs To Make Music" LP

-Øvningsouttakes fra 86 med god lyd. Låtmateriale fra den første LPen "Sound Of Confusion", men med mer "avslappende" versjoner. Meditativt

5. Renegade Soundwave "Biting My Nails" 12/CDS

-Silkvas houseelåt, bygget på 60-talls klassikeren "Knock On Wood"

ES

Voices Of Wonder's, Grünerløkkas svar på Virgin Mega Store

FILM

LUCIFER, SENSOMMER - GULT OG SORT

Regi: Roar Skolmen

Med: Anniken Krogstad, Bjørn Andresen

EN UNG MANN KOMMER SEILENDE INN TIL EN øde sørlandsstrand. Det er høst og folk flest har dratt hjem fra svabergene. Den er riktignok fremdeles varmt nok i været til at den unge mannen kaster klærne og legger seg i sanden og lager fine engler. Slike du sikkert laget i snøen da du var litt yngre. Mannen tror seg sikkert usett i all sin nakenhet, men oppe i buskene ligger en ung pike og følger nøye med. Han er i begynnelsen av 30-tallet (like gammel som Jesus ble, som han så uttrykksfullt sier det), og hun er omtrent halvparten så gammel. Snart møtes de ansikt til ansikt og dermed er problemene igang ganske raskt. Han tiltrekkes av hennes unge skjønnhet, hun vet ikke helt hva hun vil, midt mellom barn og voksen som hun jo er. Hun føler seg samtidig tiltrukket av mannen og redd han. Eller ihvertfall redd for det ukjente, redd for å miste styringen over seg selv og situasjonen. Etterhvert blir det ganske så dramatisk det hele, med sverdkamp og ryggmaling og det ene med det andre.

Kanskje skjønner du av denne smule handlingssopsummeringen at dette ikke traff meg midt i hjertet. Roar Skolmen har laget en film der han vel vil si noe om drømmer og lengsler, om tilhørighet og barndom og voksenliv. Jeg må nok innrømme at det glipper litt her. Skolmen har muligens vært dristig i sitt filmspråk ved å stole på bilder og stemning, men dette krever også en fast hånd, for å si det slik. Som det er nå, synes jeg "Lucifer" blir for utflytende. Jeg mister rett og slett interessen etterhvert. Det blir en slags grense for hvor lenge Bjørn Andresen kan hoppe rundt i skogen barbert med flagrende, hvite skjorteflak. Men vi skal ikke gjøre oss ironisk morsomme på bekostning av denne filmen. Den har absolutt sider ved seg som gjør den vel verdt å få med seg. Andersen og Krogstad kommer begge ganske godt fra det. Krogstad spesielt tatt i betraktning av at hun er så fersk i skuespillerfaget som vel mulig. Men altså, ikke noe film rett i mine hjertesletter dette. **Karakter:** Sensommermøte mellom ung, vakker pike og en litt eldre vakker, ung mann uten at gnistene fyker så veldig.

Charlo Halvorsen

AIR AMERICA

Roger Spottiswoode

Mel Gibson, Robert Downey Jr.

"AIR AMERICA" ET SJELDENT DYR. IKKE bare er det den svarteste militærkomedien siden "MASH" og den første komedien om Vietnamkrigen generelt; det er en av de få filmene jeg kan huske å ha sett som i løpet av to samfulle timer aldri snakker mindre enn sant.

For ethvert element av "Air America" - fra CIA's opprettelse av et "privateid" fraktselskap på den andre siden av grensen til Vietnam, til Pepsi-Colas vedvarende (og for USA, nyttige) nærvær i Sørøst Asia - er bygget på dokumenterte fakta. Fakta som åpner for en paranoia av så omsegripende karakter at man bare må le. Rått og godt.

Mel Gibson og Robert Downey Jr. spiller to av Air Americas piloter og begge har fått streng beskjed om at de ikke eksisterer, at Air America ikke eksisterer, og at det antagelig ikke eksisterer noen krig i Vietnam heller. Regissør Roger Spottiswoode er ikke fremmed for politiske engasjement; "Under Fire" var en rasende fordømmelse av USAs engasjement i Mellom-Amerika. Når han nå går løs på samme stormakts selvtukt i et noe mer sedat verdenssjørne, er tonen avpasset mellom forholdene.

"Air America's" form og innhold er forsøksvis inspirert av østlig tenkning, og man røper den ene statshemmeligheten etter den andre med utgrunnet sinnssro - og et skjevt flir om munnen. Gibson og Downey er i grunnen ikke mer enn kapable påskudd til å fortelle et stykke historie få vet fant sted, og de gjør det uten å slå noen i hodet med Maos lille røde. "Air America" klarer det umulige - en politisk radikal film som får deg til å le høyt og lenge av verdens dårskap samtidig som den nekter å gi opp håpet.

Karakter: En frekk, elegant farse, like relevant som den er absurd.

Sindre Kartvedt

Aner vi kontaktproblemer mellom Lucifer og den unge piken her?

Cinemateket

Som vanlig er også ukene fremover stinne av filmopplevelser på Cinemateket. For det første fortsetter den nå svært så omfattende gjennomgangen av Ingmar Bergman's filmer. Her gjør Cinemateket en slik innsats for Bergman-fansen at en eller burde gitt dem en blomst, eller ihvertfall utbragt en skål. Hold uansett av 25. og 30. november, for da vises "Viskninger og rop". Denne filmen ble en formidabel suksess da den kom for over 15 år siden, og holder naturligvis i hundre idag og til evig tid. Ellers er det Bergman-produksjoner fra tidsrommet 67 til midten av 70-tallet som vises i november, med flere saker som ikke akkurat er dagligdags kost på kinoene. Selv den mest barkedede fansen kan ha gått glipp av dette ved tidligere anledninger.

Den andre store høvdingen som er viet mye plass i novemberprogrammet er selveste Federico Fellini. Et av høydepunktene her er nok "Julietta og åndene", Fellini's første fargefilm og en kritiker og publikumsfavoritt av dimensjoner da den kom i 65. Filmen handler om en dame som er sterkt overbevist om at mannen hennes er henne utro, og Fellini beviser vel med denne filmen at han også har lest sin Freud. "Klovnene" er det kanskje ikke så forferdelig mange av dere som har sett. Den ble opprinnelig laget for italiensk fjernsyn og er vel mye av en hyllest til nettopp sirkusklovnene som Fellini hadde et spesielt godt forhold til som liten gutt. Og hvis dere ikke orker å ta

turen ned til Grev Wedels plass før, så må dere ihvertfall ta turen ned mot slutten av måneden, for da vises den legendariske "Amarcord". Fellini kunne raske med seg hjem en Oscar for beste utenlandske film for denne i 1973.

Ellers gleder vi oss til å ta med en stor godtepose og sette oss på første benk og se på Wence Foss synge på et skumrende lydspor om "En herre med bart". Denne Alfred Maurstad-filmen fra 1942 tilhører i all sin enkelhet en av underholdningsfilmklassikere i norsk film.

Og for de av dere som venter i spenning på hva den aldrende kjempen Akira Kurosawa kan få til med kjøkkassen Richard Gere i hovedrollen i sin nye film, dere kan jo korte ned ventetiden med "Rashomon". Denne filmen kom i 1951 og var på mange måter filmen som gjorde mesteren kjent også her i vesten. Han tok endog med seg den gjeveste prisen med seg hjem fra filmfestivalen i Venezia. Filmen er av flere regnet som en av hans beste, og som mange av hans filmer ble den rappet og splitt inn i vesten ved en senere anledning. Da het den "The outrage" og Paul Newman bekledd hovedrollen.

Ellers er det mye fransk på plakaten i november. Den gamle hedersmann Jean Renoir stiller med et par, det gjør også yngre kollegaer som Eric Rohmer og Claude Chabrol. Hva mer kan et filmhjerter forlange? Riktig, ingenting.

Charlo Halvorsen

DAYS OF THUNDER

Tony Scott

Tom Cruise, Robert Duvall, Nicole Kidman

BEUNDRINGSVERDIGE GRAHAM PARKER SANG engang at "passion is no ordinary word", og denne påstanden får gjennomgå hver gang de tre mest lidenskapløse menneskene i Hollywood lager en film om "lidenskap". Med "Days of Thunder" er treklovet fra "Top Gun" (Tom Cruise og produsentparet Simpson & Brockheimer) tilbake igjen, stadig på jakt etter lidenskap, annerkjennelse, prestisje og penger. Lidenskapen glimrer med sitt fravær, mens pengene følger tilsynelatende automatisk med Cruise i hovedrollen. Og hoder og verdighet er noe Simpson og Brockheimer må kjøpe seg til.

Derfor har de hyret Hollywoods beste manusforfatter, Robert Towne, til å sy sammen Tom Cruises idé - jeg koder ikke - og Robert Duvall til å spille den fyren Tom Skerriitt spilte i "Top Gun". Penger er likevel ikke alt, og "Days of Thunder" ender dermed opp som et begredelig makkverk: Cruises Colombi-egg var å

spille en ung, dumdristig racerfører som må lære en eller annen leksjon om meningen med livet før han kan vinne det Store Racet.

Forhåpentligvis fikk Towne godt betalt for å holde dette i gang gjennom 120 manussider; om noe beviser han at klasse ikke lar seg kjøpe. Duvall er noe proffere, og gjør jobben sin igjen, men "Days of Thunder's" sjel blir avslørt idet produsent Simpson dukker opp med en replikk, og så setter navnet sitt langt, langt framme på rulletekstene. Cruise cruiser videre. Gi gutten noe med hjul, og han cruiser. Det eneste som virkelig fungerer i "Days of Thunder" er de tidligere kjørescenene, der Tony Scott gjør sakene sine langt bedre enn i "Top Gun", hvor det aldri var mulig å skjønne hvem som var hvem.

Men disse scenene har altså den energien og det engasjementet resten av filmen mangler så totalt, og bidrar dermed til å sette "Days of Thunder" i et perspektiv for dem av oss som ikke gjorde det på egenhånd.

Karakter: "Thunder" punkterte etter et kvarter.

Sindre Kartvedt

SCHWARZ

TOTAL RECALL

GJØR DEG KLAR TIL DITT LIVS REISE.

MARIO KASSAR og ANDREW WALJA presenterer en CAROLCO/RODOLFO SCHISSETTI produksjon. En PAUL VERHOEVEN film. ARNOLD SCHWARZENEGGER "TOTAL RECALL" RACHEL TIGOTIN SHARON STONE MICHAEL IRONSIDE og ROBY COOK Musik av JERRY GOLDSCHMIDT Special effects av BOB BOTTIN og BREAN QUEST Klipp FRANK J. URBISTE Foto JOEL VACANO Administrative produsenter MARIO KASSAR og ANDREW WALJA Inspirert av novellen "We can remember it for you wholesale" av PHILIP K. DICK Manus av RONALD SHISSETT & DAN O'BANNON og GARY COLEMAN Bearbejdet for film av RONALD SHISSETT & DAN O'BANNON og JOHN POVILL Produsert av BRUCE FETTSBANDS og RONALD SHISSETT Regi PAUL VERHOEVEN

CC CAROLCO

CAROLCO

KOMMER PÅ KINO!

SYNCHRON

FILM

GOODFELLAS

Martin Scorsese

Ray Liotta, Robert De Niro, Joe Pesci, Lorraine Bracco

MER ENN NOEN ANNEN GENRE FUNGERER gangsterfilmen som samtidens spill. Gangsteren er den amerikanske drømmens bakside, og gjennomgår en ny ansiktsløftning hver gang det sosiale klimaet skifter temperatur. Sirkelen, som begynte med James Cagney & Edward G. Robinsons utallige endelikt i 30-års klassikere, ble sluttet da Al Pacinos Scarface femti år senere dannet skole for det amerikanske samfunnets løsninger.

Vi teller nå 1990, og vinden har snudd igjen, og i de nærmeste månedene vil derfor en håndfull gangsterfilmer bli å se på norske kinoer. Og mens vi venter på Coen-brødrenes vanvittige "Miller's Crossing", Phil Joanous storslagent tragiske "State of Grace", og til slutt "The Godfathers Part III", er Scorseses siste verk "Goodfellas" den beste åpning vi kunne fått på dette blodbadet.

Med utgangspunkt i Nicholas Pilggis utmerkede dokumentarbok "Wiseguy" har Scorsese nemlig laget en sosialantropologisk studie av mafiaens hverdag. Og møtet mellom nøkterne Pilggi og den lidenskapelige katolske Scorsese avstedkommer en umåtelig interessant studie i valg, konsekvenser og frihet. Scorseses protagonister er, fra "Taxi Driver" til "After Hours" til "The Last Temptation of Christ", engasjert i en evig søken etter frelse eller forløsning i en ulevelig virkelighet. "Last Temptation" var filmen der Scorsese endelig fant denne frelsen, som ikke overraskende var av spirituell karakter - sjelens forløsning kan ikke skje uten legemets offer, og stort mer optimistisk enn det blir ikke Martin Scorsese. Legemet må ofres i blod, svette og tårer.

Og da snakker vi om Jesus. Ansikt til ansikt med yrkesforbryterne av det lugubre kaliberet vi møter i Henry Hill (Ray Liotta), Johnny Conway (De Niro) og Tommy DeVito (Joe Pesci) finner Scorsese lite å glede seg over. I 140

minutter følger han i hælene på Hills vekst og fall innenfor den italienske mafiaen - en spirituell ørken blottet for andre verdier enn de rent materielle. Conway og DeVito representerer tilværelsens ytterpunkter; De Niro's Conway er en kalkulerende, iskald bruker, mens Pesci's fryktelige DeVito er et dyr uten moral eller samvittighet.

Med en for Scorsese kjølig og distansert kameraføring avdekker han en nihilistisk og absurd virkelighet som i moralens fravær etterhvert blir over i total paranoia. Filmens beste øyeblikk kommer der vi skjønner Hills motivasjon; Steadicam shotet der vi følger Hill og hans forlovede fram til stedets beste bord, scenen der Hill etter en natt på byen møter en grinete svigermor i døra - og snur med et hånlir. "Når vi ville ha noe, forsynte vi oss", forteller Hill underveis, og denne totale fornektelsen av spilleregler, konsekvens og struktur er enhver gangsters hovedmotivasjon, enhver forbryters forsøk på å finne fred, frihet og forløsning.

Men for den katolske Scorsese finnes det altså ingen frelse uten offer. Prisen er den samme i New York som på Getsemane, og når Hill, Conway og DeVito forsøker å omgå denne kosmiske loven må Dommen nødvendigvis innhente dem i all sin fryktingyende rettferd. Scorseses distanserte nøkternhet viser seg etterhvert å være en evig fordømmelse av disse ynkelige dyrene som kaller seg mennesker, og vi forlater en verden uten lojalitet, åndelighet eller verdier til tonene av Sid Vicious patetiske "My Way".

Scorsese har igjen gjort det på sin måte, og "Goodfellas" er hans mest pessimistiske film til dags dato. Såvel som hans klart morsomme, hvis en da er i stand til å le av en virkelighet blottet for moral. Den rasende lidenskapen fra "Mean Streets", "Raging Bull" og "Life Lessons" ("New York Stories") er erstattet av fortvilet bitterhet, og USAs mest kompromissløse filmselskaper utforsker fortsatt nye områder - innenfor gangstergenren såvel som i sin egen svarte sjel.

Karakter: En ypperlig åndelig tragedie fra New Yorks Shakespeare.

Sindre Kartvedt

Willis fortviler over ansvaret i "Die Hard 2"?

DIE HARD 2

Renny Harlin

Bruce Willis, Bonnie Bodelia, Dennis Franz, William Atherton

"HOW CAN THE SAME SHIT HAPPEN TO THE same guy twice?", undrer Bruce Willis idet han som politimannen John McClane igjen dumper uforvarende oppi en, for alle involverte, livstruende situasjon. I "Die Hard" var det en skyskraper som ble overtatt av terrorister, denne gangen er det en flyplass. Actionkongen John McTiernan skviset sitt overraskelsesmoment til siste dråpe i originalen, og uten det er "Die Hard 2"-regissør Renny Harlin nødt til å ty til andre midler - eksplosjoner og humor.

For å ta vitsene først, er de aller fleste av dem svært morsomme - mye rart skal skje om vi ikke her står overfor den andre i en serie filmer; en populistisk James Bond i jeans for arbeidere i alle land. Willis vet at han holder i jura på sin karrieres første melkeku, og nyter hver lille anledning til å sjarmere kamera og publikum i senk.

Rundt ham sprenges den ene ladningen etter den andre. Harlin porsjonerer ut sine eksplosjoner med en sann proffs sans for timing og dynamikk. Om den ikke er like stilren eller strømformet som "Die Hard" var, er "Die Hard 2" alltid villig til å overgå seg selv og sin forgjenger i rå styrke. Det er mer enn godt gjort, og McClane må regne med at "the same shit" kommer til å regne med svært jevne mellomrom i adskillige år framover.

Karakter: Ikke for folk med hjertefeil eller flyskrekk.

Sindre Kartvedt

BESTAKKURAT NÅ

Charlo Halvorsen

HÅKON HÅKONSEN

Har du sans for enkelt eventyr, så liker du denne.

WILD AT HEART

Dette er definitivt noe annet, ja...

GOD AFTEN, HERR WALLENBERG
Stellan Skarsgård i sin største rolle til nå.

DØDEN PÅ OSLO S

Gå og se den en gang til

VERSTAKKURAT NÅ

GALSKAP SELGER

Ikke akkurat det jeg ler mest av for tiden

Q & A

Sidney Lumet

Timothy Hutton, Nock Nolte, Armand Assante

DET ER EN REKKE GODE GRUNNER TIL Å SE Sidney Lumets stundom ypperlige politidrama "Q & A", og en Nick Nolte i storform er den første og største av dem. At en enkeltprestasjon (sjekk

forts. sid 30

- Magisk Brando.
Time

- Strålende.
Cannett News

- Herlig original komedie.
Siskel & Ebert

- Bravo Brando, Broderick og Bruno.
PBS Flicks

MARLON BRANDO

MATTHEW BRODERICK

THE FRESHMAN

MAFIAENS LÆREGUTT

TRI-STAR PICTURES PRESENTERER EN LOBELL/BERGMANN PRODUCTION
MARLON BRANDO MATTHEW BRODERICK
"THE FRESHMAN" BRUNO Kirby PENELOPE ANN MILLER FRANK WHALEY
Kostymer JULIE WEISS Musik av DAVID NEWMAN Klapp BARRY MALKIN
Administrativt produsent MICHAEL MacDONALD Scenografi KEN ADAM
Foto WILLIAM A. FRAKER, A.S.C. Produsert av MIKE LOBELL
Manus og regi ANDREW BERGMANN

CC FILM

ATOS RELEASE

KOMMER PÅ KINO!

SYNCHRON

TILBETENNING OG TYAM
NATT & DAG DEL II 29

Robert De Niro og Ray Liotta - hvor mere mafia kan det bli. (Kanskje du blir inspirert til å ta deg en tur på Costa etterpå?)

HAKON HÅKONSEN

Regi: Nils Gaup

Med: Stian Smedstad, Gabriel Byrne, Eindrude Eidsvold

SÅ HAR ALTSÅ ENDELIG NORGES STORE HÅP FOR det store utland hatt sin premiere. Nils Gaup har ristet "Veiviseren" av seg og henfalt til sjørøveri og guttebokspenning, detsignert Walt Disney. Og vi applauderer. For dette har antageligvis vært Gaup' sin intensjon, nemlig å lage nettopp en guttebokfilm på godt og eventuelt på ond. Dette skal være skjematisk med onde skurker og pene, dristige helter som rydder opp. Det skal være kister med diamanter og fryktingyngende gorillaer ut fra buskene

Gaup har blitt kritisert av enkelte ford. Dette har blitt for mye Disney. Den kritikken synes jeg er ganske feilsått. Dette er Disney. Også. Dette er en eventyrfilm med alle de bestanddelene en slik film skal ha, og i dette ligger også det nesten skjematisk overflateaktige. Hvem

spør Indiana Jones om hva han føler innerst inne om blomstene på marken når en ondskafulle naziskurk med svetteglinsende ansikt og runde stålbriller står der og vil drepe hann? Nils Gaup har villet underholde. Punktum. Og derfor er hans hovedmålsetning å lure folk ut av kinomørket og inn i en verden vi selv sagt ikke tror på, men som vi kan flykte inn i en stakket stund.

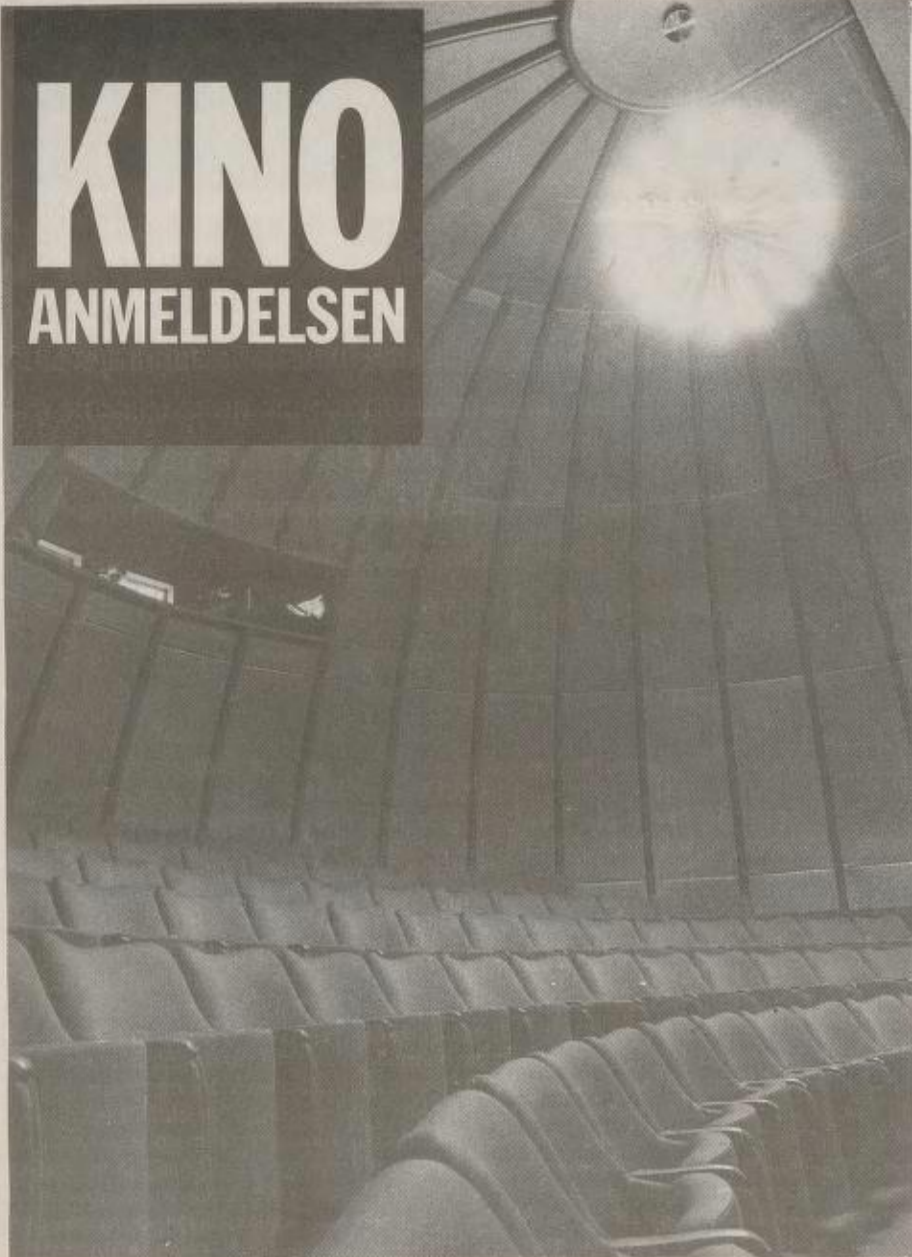
Derfor er det ikke rart at mange blir skuffet, spesielt hvis man satte seg ned i kinomørket og ventet på "Veiviseren II". Det er en helt anderledes Gaup vi møter. Det er den lekne, lette og guttaktige, vi treffer Grunerløkkabeboeren som sier rett ut han ikke orker dype filmer, men får med seg alle Jams Bond filmene og liker godt å se på Indiana Jones. Dette er u-norskt så det holder, men en så sjelden plante får vi ta godt vare på.

Karakter: Nils Gaup har greid det igjen, uten å falle for fristelsen til å lage "Veiviseren II".

Charlo Halvorsen

KINO

ANMELDELSEN

også Armand Assantes strømlinjeformede dopidealer her!) blir viktigere enn en films generelle innhold er ikke uvanlig - men når innholdet dreier seg om en intelligent og kompleks studie av rasisme innenfor det legale systemet i USA, blir Noltes fryktinngytende prestasjon satt i historisk relieff.

Sidney Lumet er en svært ujevn regissør, men denne gangen har han laget en film som kan stå ved siden av "Serpico" og "Prince of the City" uten å rødme. Interessant nok vender Lumet tilbake til det amerikanske politi-/rettsvesenet med "Q & A", og lanserer sakte men sikkert følgende problemstilling: Hvordan skal man kunne bekjempe rasisme når alt rundt en opprettholder status quo - når til og med språket er korrumpert og forsløpet?

Nick Noltes veteranpurk har gitt opp for lengst. I kampen mot verdens råskap har han lagt regelboken til side og blitt en politimanns politimann - han får jobben gjort, koste hva det koste vil. Idet den unge statsadvokatspiren (Timothy Hutton) får nyss om noen av Noltes framgangsmetoder, stiger prisen på Noltes hode - og alt går den veien hona sparker.

Og Nolte, denne ypperste av amerikanske skuespillere, gjør her sin beste jobb noensinne. Selv ikke i "Who'll Stop the Rain" spilte han den sårede løven bedre, og ikke siden King Kong har et monster gått under med like stort drama, like stor lidenskap. Hans dilemma er mindre komplisert enn Lumets; her dreier det seg om ham eller dem, og all korrupsjon og

Navn: Soria Moria
Adresse: Vogtsgate 64
Antall sitteplasser: Sal 1- 369 /sal 2- 97
Stoler: Gamle, ganske harde stoler. Passer ikke til filmer over to timer. Men sjekk ut benplassen i sal 2. Dette er definitivt salen for de langbente!
Kiosk: Standarutvalg, med Fox i kurv på disken og klissen Fanta i kjøleskapet.
Faciliteter: Snart åpner det Filmcafé her også, så da slipper du å gå inn på Pub'n ved siden av. Det blir uansett en klar forbedring...
Vakter: Pene i tøyet her også. Ved forrige besøk var det en dame med slips og press i buksene. Finnes det ikke dameuniformer hos Oslo Kinematografer?
Repertoar: Soria Moria er en typisk annenrunde-kino, det vil si at filmene går seg ferdige i sentrum før de flyttes hit. Følgelig er kvaliteten på filmene ganske bra faktisk, dette er jo filmer OK mener de kan tjene inn noen flere kroner på. Men OK har også lovet i fremtiden å sette opp flere premierer på Soria Moria, så får vi se hva det fører til. I den grad kinoen har vært premiereverdig tidligere, så har det ikke akkurat gått i de helt formidable filmatiske opplevelsene...
Skuespillere: På grunn av statusen som annenrunde-kino, så finnes det ikke noen klar profil på skuespillerne her.
Publikum: Dette er kinoen først og fremst for folk fra Sagene, Torshov og Grunerløkka. Det vil si kjekke, pene mennesker. De helt lidenskapelige filmelskerne fanger vel opp filmene før de når hit.
Karakter: Soria Moria kan skilte med et av de stiligste kinobyggene i byen. Når du kommer trikkende oppover Vogtsgate tar bygget seg flott ut. Og navnet gir assosiasjoner til eventyr og spenning, og passer dermed utmerket til en kino. Den største salen er nok heller litt under middels kvalitet på, men den lille er virkelig en godbit. Vi har nevnt benplassen, og så er hele salen formet som en miniatyrrutgave av storsalen på Colosseum, med rundt, høyt tak og det hele.

Charlo Halvorsen

alle snarveier kan ikke demme opp for det faktum når han får jobben gjort.

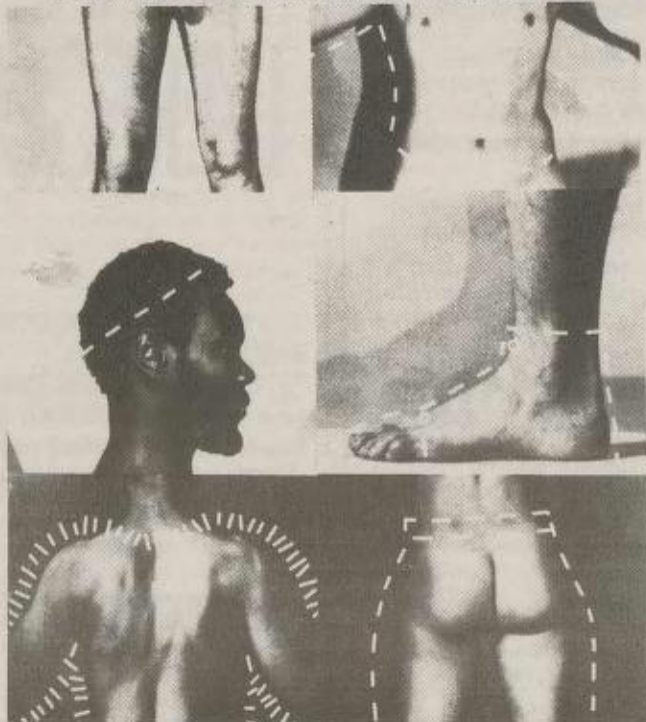
Lumets jobb er så å finne ut av hvorvidt hensiktene helliger midlet i en verden der alle hender er skitne, og denne konflikten konkretiseres i den mest sofistikerte dialogen man har hørt på lenge. Lumet avkler sin tese rundt hvert lille komma, og ingen oversetter i verden kan yte "Q & A" rettferdighet. Bortsett fra små sjønnhetsfeil - Huttons naive hvite ridder mangler, med sin bakgrunn, en del troverdighet, og med et subplot med hans ex-kjæreste tjener ingen annen hensikt enn å overdrive Lumets tese - holder "Q & A" koken helt til siste akt, og markerer et solid comeback for Lumet.

Karakter: Blant årets beste thrillere. Og dette er et usedvanlig godt år for thrillere.

Sindre Kartvedt

Bonaparte

AKERSGT. 16 · INNGANG PRINSENS GT.

KLÆR · SKO · D-M'S
DAME & HERRE

ANTATT USKYLDIG

Regi: Alan J. Pakula

Med: Harrison Ford, Brian Dennehy

HARRISON FORD ER FOR TIDEN ET AV HOLLYWOOD'S sikreste kort når det gjelder rask inntjening av utgiftene. Det har mannen seg selv og takke for også. Harrison Ford har holdt sin sti bemerkelsesverdig ren med hensyn til hva slags filmmanuskripter han har takket ja til. Og "Antatt uskyldig" følger naturligvis opp. "Antatt uskyldig" fore seg i rettsalen.

Den vealansette Rusty Sabich (Ford) jobber for påtalemyndighetene og blir satt til å etterforske drapet på en kollega. Denne kollegaen er da ikke noen hvem som helst, hun er vakker og omsvermet, og viktigst av alt, hun har krøllet lakkene sammen med Sabich. Dette lekker snart ut, og dermed har vår mann litt av et problem å hankses med. Han blir nemlig misstent for drapet, og ingen synes å tro på hans påståtte uskyld. Aller minst hans sjef, som ga han etterforskningsoppdraget. Løsningen på denne kringgaten er da såpass original at filmselskapet har i et eget skriv bedt anmeldere og journalister om ikke å røpe slutten, så dermed hadde jo det vært fristende. Men vi skal la det være. Vi sier bare at dere gjetter aldri hvem som gjorde det før filmen er slutt!

Hvis du er av den formening at slike "rettsfilmer" er spennende, så vil du like denne filmen også.

Karakter: Bunnsolid "rettsfilm" med overaskende slutt.

Charlo Halvorsen

KIEFER SUTHERLAND
 JULIA ROBERTS
 WILLIAM BALDWIN
 OLIVER PLATT
 og KEVIN BACON

De lekte med døden...

INN I DET UKJENTE

COLUMBIA PICTURES presenterer en STONEBRIDGE ENTERTAINMENT produksjon. En JOEL SCHUMACHER Film "FLATLINERS" Musikk av JAMES NEWTON HOWARD
 Klipp ROBERT BROWN Design EUGENIO ZANETTI
 Foto JAN DE BONT Administrative produsenter SCOTT KUDIN
 MICHAEL RACHMIL PETER FILARDI
 Manus PETER FILARDI Produsert av MICHAEL DOUGLAS
 og RICK BIEBER Regi JOEL SCHUMACHER

RELEASED THROUGH COLUMBIA TRISTAR FILM DISTRIBUTORS, INC.

KOMMER PÅ KINO!

NICOLAS CAGE TOMMY LEE JONES SEAN YOUNG

FIRE BIRDS

INTER-OCEAN FILM SALES LTD. Presents NOVA INTERNATIONAL FILMS Release KEITH BARISH/ARNOLD KOPELSON Production NICOLAS CAGE TOMMY LEE JONES SEAN YOUNG
 DAVID GREEN FIRE BIRDS BRYAN KESTNER Music by DAVID NEWMAN Edited by JON POLL NORMAN BUCKLEY Production Design JOSEPH T. GARRITY Directed by TONY IMI, B.S.C. Co-Produced by JOHN K. SWENSSON and DALE DYE
 Produced by RICHARD T. STEVENS Story by STEPHEN TYNER, JOHN K. SWENSSON and DALE DYE Screenplay by NICK THIEL and PAUL F. EDWARDS Executive Producers ARNOLD KOPELSON and KEITH BARISH Produced by WILLIAM BADALATO Directed by DAVID GREEN
 KOMMUNENES FILMCENTRAL SPECIAL RECORDING LOCK BY STEREO SFI FENKELT BINDER PATHE NORDISK

Kommunenenes Filmcentral as
 Nedre Vollgt. 9, 0158 Oslo 1 - Telefon (02) 41 43 25 - Telex 72 767 (kfilm) - Telefax (02) 42 14 69

Whitney Houston

I'm Your Baby Tonight

NY CD · LP · MC I SALG F.O.M. 29. OKTOBER

ARISTA

INGEN OVER, INGEN VED SIDEN...

BMG
BMG ARISTA ATE

TILBAKE ETTER 3 ÅR MED JOE LYNN TURNER (RAINBOW) SOM NY VOKALIST!

DEEP PURPLE "SLAVES AND MASTERS"

SUVEREN DEBUT-CD · LP · MC PÅ RCA-ETIKETTEN!

RCA

BMG
BMG ARISTA ATE